

SLAMNIK

KAKŠNA NEZNOSNA
PERVERZNOST TISTIH,
KI ŽELIJO NA OBLAST:
Čim slabše danes,
tem boljše jutri za nas,
ki prihajamo!

Slamnik bo časopis vseh nas

Nadaljevalci bogate tradicije smo. Tradicije časnikarstva, ki se je v Domžalah pričelo z glasilom Domžalec leta 1915, nadaljevalo nekaj prihodnjih let in na to za precej časa ugasnilo. Spet se je pojavilo v letu 1958 in še kasneje z nekaj številkami novodobnega Domžalca. Leto 1962 je pomenilo pričetek časnikarskega dejanja Občinskega poročevalca, ki smo ga uresničevali vse do danes in ga bomo – tako so sklenili odborniki 21. marca – nadaljevali s Slamnikom.

Kaj naj novemu časopisu na pot poveva, koga imamo tu pred sabo kot novorojenčka? Izrekava svojo najboljšo voljo, da bi ga znali ustvarjati po meri naših ljudi, katerim je glasilo namenjeno. Želiva, da bi bilo to glasilo – glasilo vseh nas, da bi nas kot naš skupni medij združevalo, ne pa ločevalo. Ne želimo biti mesto preprirov in razprtij ter »strankarski punkt za špetire«, pač pa skupni informacijski medij odprt za vse – in vsem. Trudila se bova, skupno s člani uredniškega odbora, da bi ga izdajali takega, da ga boste imeli za svojega – in radi še naprej.

Naš SLAMNIK želi, da bi si ob njem krepili lasten občutek sposobnosti, znanja, samozvesti in moči, da premagujemo težave, v katerih smo. Naj z njegovo pomočjo bolj zaživi spoštovanje naše ustvarjalnosti, delo, naj z njegovo pomočjo bolj zaživijo prave vrednote, na katerih temelji ves civilizirani svet, naj bo časopis orodje ustvarjanja, ne pa razbijanja.

Potrebno nam je zaznavanje tistega, kar nas vodi iz sedanje nemoči v napredek, potrebna nam je volja, da te cilje uresničujemo, potrebno je delo, da voljo udejanimo.

Naj bo naš SLAMNIK glasilo vsakega občana; vaščana, tržana, meščana, naj v njem najde svoj obraz, svoje probleme in svoj kraj. Naj v njem zaživi njegov svet z vsem, kar je pomenil včeraj, kar ustvarja danes in kar naj bi ustvaril jutri. Brez posebnega uznika naj vabi k sodelovanju vse, ki čutite, da so v slamnikarstvu vaše korenine, v »Slamniku« pa vaš časopis.

Obstajajo naši skupni cilji, ki nas združujejo. Storimo vse, da bomo skupno zmogli najti pravo pot k uresničevanju teh ciljev.

Z uredniškim odborom se bova za to v kar največji meri trudila!
STANE STRAŽAR,
glavni urednik
MATJAŽ BROJAN,
odgovorni urednik

OD 13. DO 26. APRILA 1991

Vključite se v akcijo za zeleno in čisto okolje

Čistoča, red, urejenost... so vrednote, na katere radi pozabljamo. Poskrbimo za to, da bodo prevladale v vseh naših krajih, vaseh in našem mestu, vsak dan v letu, pri vsakomur od nas...

V dneh od 13. do 26. aprila 1991 pa še posebej, saj bo tedaj na celotnem območju naše občine potekala akcija za zeleno in čisto občino Domžale. V njej bodo sodelovale krajevne skupnosti, podjetja, hišni sveti, naši pridni osnovnošolci in srednješolci, okolje bodo očistili taborniki, turistična društva, vsak izmed nas vsaj okoli svoje hiše, svoje domačije.

Poskrbimo pa, da naša občina ne bo prijetnejša, lepša, bolj urejena in zdrava le v prijetnih in lepih spomladanskih dneh, ampak skozi vse leto. Vsi!

Več o akciji na strani 5

DAN ODPRTIH VRAT CENTRALNE ČISTILNE
NAPRAVE DOMŽALE JE 17. IN 18. APRILA 1991
– VABLJENI!

Pred nami so naše
domžalske brazde. Dva
v plug in delo vprežena
konja – in gospodar, orač.
In pa megla...

VI.
Dnevnikov
KROS
'91

za
odprto prvenstvo
regij »Alpe-Jadran«
in prvenstvo
osnovnih in srednjih šol
Slovenije
za posameznike in ekipe
v soboto,
20. aprila 1991
v Domžalah.

Prvi kros Alpe-Adria bo v Domžalah

V soboto, 20. aprila se bo v domžalskem športnem parku zbralo med 600 in 700 tekmovalcev s področja Alpe Adria (iz Slovenije, Hrvaške, Italije, Avstrije in Madžarske) na 1. odprtem prvenstvu v krosu.

Tekmovanje v Domžalah je veliko priznanje domžalskim organizatorjem in športnim organizatorjem in športnim delavcem, hkrati pa tudi obveznost za nekatere tekmovalce iz naše občine...

Proračun je sprejet

»Pred nami je zahtevna in ena najbolj odgovornih nalog naše skupščine v letošnjem letu – to je sprejem občinskega proračuna za leto 1991,« so bile uvodne besede Antona Preskarja, predsednika Izvršnega sveta Skupščine občine Dom-

žale na 8. skupni seji Skupščine občine Domžale, s katerimi je zastavil svoje poglede in vzpodbudil kasnejšo razpravo odbornikov.

nadaljevanje na naslednji strani

ODKRITJE:

So odkrili ostanke gradu PRAPREČE?

V prejšnjem tednu so domačini Prapreč pri planiranju vzpetine na desni strani na poti od Prapreč proti Vidmu odkrili že na videz nenavadno konfiguracijo terena. Ko so odrinili vrhno plast, so prišli do kamnitih sten in ostankov velike zgradbe, ter glinenih peščenih tal. Na prvi pogled kaže, da je

bila tedaj odkrita stavba – v glavnem lesena... Kompleks stavbe je segal vse do močvirja ob Radomlji, kar je pomenilo naravno zavarovanje gradu.

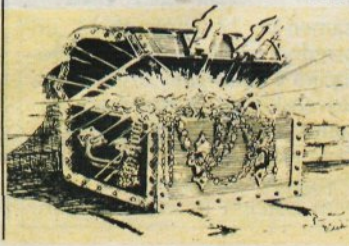
Najdba samo potrjuje ustno izročilo domačinov, da je grad nekoč stal. Več o najdbi bodo seveda povedali strokovnjaki.

Sivčev »pozabljeni zaklad« ni pozabljen! (v Italiji!)

Pred nekaj leti izšli mladinski roman Ivana Sivca iz Mengša »POZABLJENI ZAKLAD« so nedavno na RAI (RADIOTELEVISIONE ITALIANA) na lastno pobudi dramatisirali in nato predvajali v štirih delih. Zanimiva mladinska povest, ki se dogaja ob Kamniški Bistrici oz. v naših krajih, je med Zamejci, tržaškimi Slovenci in na Primorskem vzbudila veliko zanimanja.

Pravijo, da nihče ni prerok v svoji domovini...
Celo Ivan Sivce ne...

VIR

Boštjan Lekan balkanski prvak

V Borovcu (Bolgarija) so naši tekmovalci v biatlonu dosegli imeniten uspeh. Ob Lekanu, ki je uspeh – prvo mesto v tekmovalstvu na 20 km dosegel v članski kategoriji, je prvo mesto med mladinci na 15 km dosegel še Aleš Cerkovnik.

Med našimi uspešnimi tekmovalci v biatlonu sta domžalskih korenin tudi brata Velepec. Pogovor z balkanskim prvakom Boštjanom Lekanom preberite na športni strani.

Naš novi glavni urednik

STANE STRAŽAR

Stane Stražar je v občini Domžale, in to od Mengša do Trojan verjetno najbolj znan človek. Do tega znanstva med ljudmi, delavci in kmeti je prišel s svojim delom; z napeljavo elektrike, predvsem pa z obnavljanjem, saj ima vse več hiš že kabelske priključke. Kot 60-letni elektrotehnik je zaposlen pri Elektro Ljubljana okolica na Podrečju, živi pa v Domžalah.

Ljudje pa Stražarja poznajo še bolj kot pisca zgodovinskih knjig. Sam pravi, da je veselje do pisanja dobil, ko je prebiral Podlogarjevo knjigo Škocjanske drobtinice. Že v letu 1960 je napisal brošuro 80 let gasilstva v Domžalah. Pred dvajsetimi leti pa so izpod njegovega »peresa« začele prihajati knjige: Kronika Doba (1970) Svet pod Taborom (1974), Moravska Dolina (1979), Na pomoč! (1980), Črni graben (1985), Ob bregovih Bistrice (1988); piše pa knjigo Mengeš z okolico, ki pa še nima pravega naslova, a verjetno to ni njegovo zadnje veliko delo.

Večina strokovnih poznavalcev Stanetu Stražarju reče mali Valvasor; seveda s to razliko, da je on popisoval slovenske dežele, Stražar pa popisuje kraje v domžalski občini. Ni pa samo knjižni molj, ki noč in dan tiči med kupi arhivskih izpisov, med stotinami zgodovinskih knjig in med nešteti zapiski s pogovorov z ljudmi, da iz tega ustvarja knjige. On je tudi vsestranski kulturni delavec. Dolga leta je sodeloval z Gasilskim društvom Domžale. V nekaj več kot dvajsetih letih, ko sodeluje z Glasbeno

narodopisnim inštitutom, sedaj sekcijo za glasbeno narodopisje Inštituta za slovensko narodopisje pri Znanstvenoraziskovalnem centru SAZU v Ljubljani, je opravil veliko pogovorov z domačini na terenu in organiziral več snemanj ljudskih pevcev od Domžal do Peč in Trojan, po zlatopoljskih vaseh ter v okolici Rov in Radomelj. Nekaj tako zbranega gradiva so prinesle tudi oddaje Slovenska zemlja v pesmi in besedi.

Z režijo se je začel ukvarjati že leta 1949 na Studencu. Na Krumperku pa se je zvrstilo že 27 predstav Adama Ravbarja, za katere je napisal več scenarijev ter sodeloval pri organizaciji in režiji. Pripravil je veliko prireditev z naslovom Ljudski običaji. Kot neutrujen predsednik Društva za raziskavo jam Simon Robič Domžale ima veliko zaslug pri odkrivanju in raziskovanju jam na našem področju. Veliko je pripomogel, da je v jamarskem domu na Gorjuši speleološka zbirka.

Ob vsem tem obširnem delu je Stane STRAŽAR danes dejaven v stranki Krščanskih demokratov in odslej tudi glavni urednik našega časopisa Slamnik. Nekateri v šali pripomnijo, da ima verjetno 48-urni delavnik, saj se mu sicer ta obilica dela ne more iziti. Ob vsem tem si pa še vzame čas, da se udeleži skoraj vseh večjih kulturnih prireditev ali shodov v Domžalah in okoliških krajih. Kakorkoli že, našemu Stanetu zaželimo še veliko ustvarjalnega dela.

FRANCE CERAR

Proračun 1991 je sprejet

nadaljevanje s prve strani

Celotni predvideni prihodki proračuna občine Domžale za leto 1991 znašajo predvidoma 633.477.000,00 din ali 34,8% več kot v letu 1990. Ti prihodki se razporedijo za sledeča osnovna namena:

– tekoči del proračuna 426.868.000,00 din ali 67% delež

– investicijski del proračuna 206.609.000,00 din ali 33% delež

Glede na težak gospodarski položaj je izvršni svet dal prednost socialnim in razvojnim programom, zato je v proračunu zagotovil več sredstev za razvojne načrte (pospeševanje obrti in podjetništva, prestrukturiranje gospodarstva, razvoj turizma in kmetijstva, ekološki sklad) ter socialne programe.

V okviru tekočega dela proračuna je za splošne javne potrebe namenjenih 154.095.000 din ali 24,33% celotnega proračuna. Od tega odpade na upravo Skupščine občine Domžale delež v višini 9,87% (v letu 1991 11,31%), pri tem pa je predsednik IS SO Domžale poudaril, da so bili ob volitvah v mesecu maju 1990 zaposleni v upravi 203 delavci, v januarju 1991 pa je bilo v upravi zaposlenih 191 delavcev, od teh je danih na razpolago že 15 delavcev, kar pomeni, da se je število zaposlenih v upravi bistveno znižalo.

65,24% celotnega proračuna (17% več kot v letu 1990) je namenjenega za financiranje dejavnosti in sicer:

– socialno skrbstvo 32,5% več kot v letu 1990

– otroško varstvo 33,7% več kot v letu 1990

– osnovno šolstvo 4,2% več kot v letu 1990

– za področje kulture in telesne kulture pa je denarja manj kot v letu 1990

– za področje zdravstva pa približno enako kot v letu 1990.

Zelo zanimivi so tudi nekateri podatki o denarju, ki je

usmerjen na področje cestno-komunalno-energetskega gospodarstva, in ga je skupaj 92.349.000 din. Za tekoče vzdrževanje objektov kolektivne komunalne rabe in lokalnih cest je namenjenih 13,3%, odborniki pa so še ugotovili, da to pomeni še slabše stanje na naših cestah.

Seveda je tako pomembno področje, kot je denar in njegova porazdelitev vzbudilo množično razpravo, saj je pomankanje denarja za posamezna potrebna področja družbenega življenja vzbudilo slehernega odbornika. Ujeti med razkorak med vsoto občinskega proračuna in med povečujočimi potrebami porabnikov, so odborniki želeli predločiti nujnost povečanja posameznih proračunskih potreb. Proračun so strokovne službe izdelovale dalj časa, velikokrat je bil spreminjan, da bi objektivizirali njegovo sestavo, izšel pa je tak, ki je marsikateremu področju jemal denar, ki ga je to področje potrebovalo in zato tudi načrtovalo. Med možnostmi in željami se je rojeval proračun; tak kot je bil predložen.

Kdo bi vedel, tudi sam kot novinar sem bil večkrat v zagati, katere potrebe, za katere so se zavzemali posamezni odborniki, nosijo maksimalno tehtnost, katere pa so tiste, ki tolikšne tehtnosti nimajo. Ljudje pač doživljajo manj sredstev kot osip dejavnosti, vendar je takih zagat toliko (najbrž jih bo v prihodnje še več), da se človek sprašuje, kje vzeti, če bi želeli drugemu dati. V tej usodni dilemi so bili ves čas tudi odborniki naše skupščine. Amandmajev (vzemimo tam, dajmo tja) je bilo na desetine, vendar je bilo težko ad hoc – na licu mesta – presojati o tako usodnih stvareh, četudi se je izvršni svet sestajal kar med odborniki klopki.

Izšlo se je: v manj sredstev za kulturo, šport, v veliko premalo sredstev za vzdrževanje in investicije v komunalno-cestno gospodarstvo ter v nezadovolj-

stvo mnogih proračunskih porabnikov, ki so želeli, da bi vsaj ob sprejemanju proračuna spremenili kakšno od njegovih postavk.

Dejanje sprejetja občinskega proračuna je opravljeno; amandmaji v glavnem niso bili sprejeti, le manjše število jih je izvršni svet prevzel in z njimi dopolnil osnovno besedilo proračuna.

Proračunsko leto se torej pri-

čenja s 1. 4. 1991 in bo trajalo do zadnjega marca v prihodnjem letu. Že kmalu pa bomo pričeli dopolnjevanju in spreminjanju tega, za nas dokaj usodnega dokumenta, ki nam bo uravnaval naše občinsko življenje.

Ob tem nam kljub v razpravi izpričan in pohvaljen prizadevanjem strokovnih služb – sestavljalcem in predlagatelju proračuna – ostaja grenak priokus, da postajamo vse bolj ne- močni urejati na ustrezen način pomembne in vitalne funkcije naše družbe.

M. B.

RAZMIŠLJANJE JOŽETA NOVAKA:

Ni da bi se predajali obupu

V današnjih časih se je skrb vselila v srca mnogih ljudi. Življenjske potrebe se dražijo, plače pa so ostale nespremenjene. Možnost poštenega zaslužka je vsak dan manjša, število brezposelnih pa vsak dan večje. Plašni in malodušni ljudje tarnajo vse bolj, mnogi se predajajo obupu. Zdaj pa povejte odkrito: ali vam kaj poma- ga, če se vdajate žalosti in črnim mislim? Ne! Obup uničuje v vas še poslednjo trdnico dobre volje, življenjskega poguma. Taki ljudje ne dosežejo nikoli uspeha. Kdor se hoče prebiti skozi hude čase, mora imeti v sebi poguma, vero v svoje zmoglosti, vero v usodo, ki ga bo srečno pripeljala do boljšega življenja.

V sedanjih časih najbolj tarajo gnotne skrbi. Hudo vam je, če gledate na tiste, ki imajo več kot vi. Mnogo lažje vam pa bo, če boste gledali na one, ki imajo mnogo manj od vas. Premagajte v sebi skušnjo, da bi zavidali drugim in mislili na njihovo udobje.

Pojdite v predmestje, na kmete k malim posestnikom:

videli boste, da nimate pravice govoriti o bedi in tarnati nad svojo usodo. Tisočem, desettisočem in stotisočem se godi še mnogo slabše kakor vam! Omejite svoje izdatke! Skušajte se prilagoditi danim razmeram.

Treba se je pač temu ali onemu odreči, če nečemo zabresti v dolgove. Ne kupujte ničesar na obroke, da vas ne bo skrb, kako boste obroke plačevali, trla in razjedala. Gospodinja, ki skrbi za dom brez dolga, pa če tudi skromno, je srečna. Če pa imate obveznosti od prej, se skušajte čim bolj omejiti, da se hitro znebite dolga. Takoj boste laže zadihali in bolj veselo gledali v svet. Ustvarite si novo življenjsko geslo; nič ne traja večno, vsakega trpljenja je prej ali slej konec, po sedmih suhih letih pride sedem debelih, svet se vrti! Danes vam je hudo, jutri morda že pride nekaj novega, kar vas bo razveselilo in dvignilo. Pokonci glavo! Vkljub vsemu je življenje lepo in vredno, da ga človek živi, le dobre volje ne smemo izgubljati, in vere v boljše čase!

NAŠI DOSEDANJI GLAVNI UREDNICI:

Hvala, Vera!

Za zahvalo gre. K sreči ne za tako zahvalo s predzadnje strani. Veliko zahvalo smo ji dolžni: naši glavni urednici Veri Vojška. Za njeno veliko delo, ki ga je opravljala dolgih 8 let in še nekaj več časa.

Trezne, umirjene presoje smo bili deležni ob vročih trenutkih redakcijskega odločanja. Veliko večje umirjene besede, kot bi jo narekovala njena leta. Pa velikega tovarništva tudi; tovarništva v najlepšem pomenu besede, ki je sicer ne uporabljamo več. Pa saj Vera ne odhaja! Samo malo v stran je stopila. Z nami ostaja. Za nas je to sreča. Veseli smo, da je tako!

Odgovorni urednik in člani uredniškega odbora.

Epigrama

Podnoviteljska

Martin Krpan je bil močan, priročen in prebrisan. Kdor LIPOV ŠE Kij – le vihti, pri tem pa vse mu spodleti, sam sebi je – odpisan.

Domžalska

MI-GA-MO-REMO spet biksati. V gladkó? Naskrivaj gre enostavno, bolj sladko. Malo cviliš, lajš, mukaš, rigaš, odgovornosti se skriješ (in od-migaš!).

FRANCE CERAR

KAKO BOMO BORCI, NAŠI SVOJCI IN OSTALI OBČANI ZAZNAMOVALI POMEMBNE DOGODKE V APRILU LETA 1941

Pred nami je pomemben datum – 27. april

Pred nami je pomemben datum 27. april, to je dan, ko so leta 1941, torej pred petdesetimi leti, pognale korenine samostojne Slovenije z ustanovitvijo Osvobodilne fronte in pozivom na oborožen upor proti fašističnemu okupatorju. V ta

namen bo 27. aprila ob 11. uri osrednja proslava na Trgu revolucije v Ljubljani z govorom, slovensko in partizansko pesmijo, zvečer ob 18. uri pa svečana akademija v Cankarjevem domu. V današnjih časih, ki nam borcem in vsem ostalim,

ki so jim ti dogodki še vedno pomembni, niso naklonjeni, se bomo te velike manifestacije udeležili v čimvečjem številu, prav tako praznovanj, ki se bodo zvrstila v ta namen v naši občini.

S tem se bomo ponovno spomnili, da so nam ti dogodki – upor proti okupatorju, omogočili, da je v tistih časih slovenski človek sploh ostal na slovenski zemlji in ni prišlo do popolnega iztrebljenja, kakor je to okupator že počel in pričel v tistih letih tudi v naši občini. Pričakujemo, da bi bila končno izrečena pravična beseda o narodnoosvobodilnem boju, ki o njem tako krivično sodijo predvsem tisti, ki trpljenja tega boja niso občutili.

Pri skupščini občine Domžale se bo v zvezi s praznovanjem teh dogodkov v naši občini ustanovil odbor za proslave s člani zastopanih strank v skupščini in predstavnikom, članom predsedstva ZRB NOV Domžale, ki je tudi predložilo predlog celoletnega programa 50. obletnice napada fašističnih sil na Jugoslavijo in ustanovitve OF.

Z množično udeležbo borcev, njihovcev, internirancev, aktivistov OF, mladine in vseh pošteno mislečih o teh dogodkih dokažimo o slovenski takratni zgodovinski usodni enotnosti in to enotnost mi mar-nifestirajmo na zborovanju 27. aprila v Ljubljani. OBČINSKI ODBOR ZRB NOV DOMŽALE

Slovenska demokratična zveza
Zbor za Domžale

Ljubljanska 70/1, pp 67
61230 Domžale, Tel.: 721-359

Obveščamo vas, da imamo za vas odprto

POSLANSKO PISARNO

Pričakujemo vas vsak torek in četrtek od 16.30 do 18.30 ure v naših prostorih na Ljubljanski 70/1 1. nadstropje, poleg avtobusne postaje v centru Domžal. Lahko nas pokličete tudi po telefonu, naša številka je 721-359. Želimo si neposrednega stika z vami. Stori! bomo vse, kar je v naši moči, da bodo vaši problemi, želje, vprašanja in predlogi preko naših predstavnikov v skupščini in izvršnem svetu ustrezno obravnavani.

Slovenska demokratična zveza (SDZ)
Zbor za Domžale

Zaradi vse večjega zanimanja za našo (in vašo) stranko, Slovensko demokratično zvezo, objavljamo našo pristopno izjavo. Če želite postati naš član, izpolnjeno izjavo pošljite na naslov:

Slovenska demokratična zveza
Zbor za Domžale
Ljubljanska 70/1, pp 67
61230 Domžale

Želite aktivno delovati, pomagati pri nadaljnjem razvoju in osamosvojitvi Slovenije? Oglasite se pri nas. Pričakujemo vas vsak torek in četrtek v naših prostorih na Ljubljanski 70, tel: 721-359.

SLOVENSKA DEMOKRATIČNA ZVEZA

PRISTOPNA IZJAVA

Priimek in ime _____ Rojen _____
Naslov _____
Pošta _____ Občina _____
Poklic _____ Izobrazba _____
Podpis _____
Telefon doma _____ Telefon v službi _____

POSKUS PORTRETA

Edvard Golob

Dobitnik priznanja »Podjetnik leta«

Ko se Edvardu Golobu približa, hitro ugotoviš, da ne bo šlo tako, kot gre običajno: vprašanje, odgovor, pa spet vprašanje in nato odgovor... ter vse tako do konca. V mojem primeru sem se lotil pogovora s filozofom podjetništva. »Filozof« bi bila lahko žaljivka za nekoga, ki sicer ve, kaj hoče, pa tega ne zna povedati drugače, kot zapleteno. Edvard Golob pa to prav dobro in točno ve. Z vsemi koreninami, kolikor jih človek v prisposobi lahko požene v to zemljo, med te ljudi, kraje, v poslovne in druge strukture, je Edvard zakoreninjen v STVARnost. Malo časa je potrebno, da ugotoviš, da je njegova vsebinsko sredinska beseda prav beseda STVAR. Ali ste že kdaj pomislili, da se na-

haja v besedah uSTVARjanje, uSTVARjalnost, STVARnik, STVARitev, STVARjenje? Ali ste morda kdaj pomislili, da je STVAR le posledica nečesa, kar počne človek – posledica, PROCESA. Če so stvari produkt naše zavestne volje, sposobnosti in pogojev in če uspemo iste stvari delati enake, potem smo dosegli tudi kakovost, to pa je že večšina, znanje, na stvareh dokazana sposobnost.

Ste pozabili na čustva? Kako je s čustvi, saj smo naposled ljudje, ki čustvujemo? To boste vprašali! Tudi jaz sem ga. Stvari in čustva, pove, po svoji prvobitni naravi povzročajo konflikte. Kdor se poslovnosti loti pri čustvih, je čisto gotovo, da s tem izključuje tisto, kar v poslovnosti hoče. Poslovnost

Podjetnik leta v Sloveniji EDVARD GOLOB

je poslovnost, obračaj kakor hočeš: čustva so za poslovnost kontraproduktivna. Neobhodno in nepogrešljivo pa je, da si človek celostno, saj sicer

na dolgi rok v življenju, tako je pač človeštvu že dolgo usojeno, ne moreš računati na uspeh. Človek, človek čustev sodi v ta naš čas in prostor,

PODJETNIKU EDVARDU GOLOBU – EDIGS

Prvo priznanje »Podjetnik leta« točno opoldne

Revija za razvoj iz Ljubljane se je lotila izbora »Podjetnik leta« prvič. Merila za izbor so oblikovali v sodelovanju z univerzo BABSON COLLEGE iz BOSTONA, ki med univerzami v ZDA, kjer predavajo podjetništvo, slovi kot ena najboljših. Gre za prvo podelitev priznanja, ki našega podjetnika Edvarda GOLOBU po zahtevnih merilih lastnega pojmovanja podjetništva, viziji in energiji postavlja ob bok svetovnim podjetnikom.

Priznanje »Podjetnik leta« so Edvardu GOLOBU podelili na Edigsovi Pristavi točno opoldne dne 11. marca 1991. Poseben poudarek in težo priznanju, ki ga je dobil Edvard Golob, je pomenila prisotnost člana Predsedstva Republike Slovenije dr. Dušana Pluta in ministra za drobno gospodarstvo Viktorja Brezarja.

Seveda ob vseh čestitkah, ki jih Edvard Golob prejema, čestitamo dobitniku v imehu bralcev tudi v uredništvu.

vendar proces v delu ali kjer koli druge zahteva razum, rati: zakonitost je to, zapoved, je kanon.

Človeku, kakršen je Edvard Golob, lahko verjamemo, ker je svoje cilje že v marsičem

uresničil. Njegova gledanja je ničlikokrat preverila praksa in zdi se, da je v teh temeljnih gledanjih nepremakljiv, skoraj trmast. Tudi če bi se želeli pogovarjati, ali stvari le niso drugačne, Edvard ne bo popustil niti za malček. Doslednost in premočrtost sta potrebni, pravzaprav za podjetnika nujni.

Gledam ga: asketskih potez, drobnega videza, redkejših las, ves zaživi v svojem prepričevanju, da je tako, kot pravi. O sreči ves čas nisva rekla nobene; kot da je ni! Pa se mi zdi, da vem, kako bi jo Edvard Golob orisal, če bi ga poprosil, da naj mi oriše srečo: Biti ustvarjalno globoko v stvareh, pri stvareh in za stvari; kakovosten v svojem procesu, biti mu do konca predan... Zdi se, kot da ob takem gledanju ni bogokletno, če se zaveš, da si na nek način stvarnik (pišemo z malo). Pa tudi človečen do soljudi, kot je treba in kot ti narekuje vest, do soljudi, od katerih pričakuješ enako. Tudi do njih (koliko jih je med podjetniki!), ki bi želeli reči, kot pove Edvard Golob:

Znam! Imam! Vem! Poznam! Hočem! Moram!

M. Brojan

ZAKLJUČEN JE NATEČAJ ZA NOVO PODOBO GRBA IN ZASTAVE OBČINE DOMŽALE

Najbolj je ugajal predlog Boža Stupice iz Šentvida

Predsedstvo Skupščine občine Domžale je v jeseni lanskega leta razpisalo javni natečaj za novo podobo grba in zastave, na katerega je prispelo 53 predlogov. Imenovalo je komisijo, ki je pregledala vseh 53 predlogov in ugotovila, da nobeden od prejetih idejnih osnutkov novega grba in zastave ne odraža celostne podobe občine Domžale, glede na priča-

z drugo nagrado idejni osnutek BOŽA STUPICE, Šentvid 13, Lukovica, tretjo nagrado dobi DAMJAN JENSTRLE, Blejska Dobrava 81, 64273 Blejska Dobrava, četrto pa MARJAN LENARČIČ, Bevke 106, 61360 Vrhnika.

V krajših obrazložitvah svojih predlogov, ki si jih lahko ogledate na sliki, avtorji pravijo:

BOŽO STUPICA: Odločitev za izbor motiva, ki naj predstavlja občino Domžale, je bila dokaj težka, vendar je prevladala varianta, ki po oblikovni čistosti daje občutek zanosa.

Domžale – mesto, ki je bilo od nekdaj priča nenehnemu potovanju od zahoda proti vzhodu in obratno, mesto komunikacij in srečanj. Moja osnovna zamisel je, da simbol predstavlja: srečanje poti, kultur, generacij; zanosno strmljenje k napredku; vrnitev k naravi; gibanje, ki je značilnost tega prebivalstva.

DAMJAN JANSTRLE: Zunanji obris simbola nam daje optični videz kože – usnjarske dejavnosti, obenem pa nam daje s krivuljami videz starega grba, kar ponazarja bogato preteklost – izkopanine iz latenske, bronaste in rimske dobe.

Zgodovina priča tudi o močni proizvodnji slamnatih klobukov pred 1. svetovno vojno do današnjih dni. Zato se vleče stilizirani splet slame v diagonalni preko celega grba.

Občina Domžale je poznana po velikih obdelovalnih površinah in kvalitetnih pridelkih. To nam ponazarjajo barve krivulje v spodnjem desnem kotu (rjava – zemlja, zelena – travniki). V občini je močno razvita obrtniška dejavnost, kar daje občini vodilno vlogo v Sloveniji. Zato je v zgornjem levem delu grba modrina (kvaliteta) s prehodom v svetlo modro, kar ponazarja »svetlo« prihodnost oz. razvoj občine.

Grb nastopa na zastavi samostojno v spodnjem delu. Napis »OBČINA DOMŽALE« pa se nahaja v zgornjem delu zastave samostojno v temno rjavi barvi, podlaga zastave je pastelno rumene barve.

MARJAN LENARČIČ – na vaš razpis me je opozorila sodelavka v tiskarni, osnovno za izdelavo svojega predloga idejnega osnutka grba pa sem iskal predvsem v bogati tradiciji in

3. nagrada

AVTORJE, KI SO SVOJE PREDLOGE POSREDOVALI POD ŠIFRAMI: JESENSKO LISTJE, GREGOR PLUS, 1951-15 TER ŠIFRO EVA, PROSIMO, DA DVIGNEJO KNJIŽNE NAGRADE V SEKRETARIATU SKUPŠČINE OBČINE DOMŽALE, DOMŽALE LJUBLJANSKA 69/I, OSTALIM SODELUJOČIM PA JIH BOMO POSLALI PO POŠTI.

VSEM ISKRENA HVALA!

zgodovini občine Domžale. Sama oblika grba je tradicionalna, napis »DOMŽALE« pove, za katero občino gre, simboli pa govorijo o bogati tradiciji usnjarske industrije (koža), o slamniškarski dejavnosti, ki spremlja domžalsko občino od njenega nastanka in ima pomembno vlogo pri njenem razvoju (slamnate kite), li-

4. nagrada

pov list pa v grb sodi kot slovenski simbol.

Vsem sodelujočim iskrena hvala, vsem nagrajencem pa čestitke!

SEKRETARIAT SKUPŠČINE OBČINE DOMŽALE

POVABILO MLADIM:

Prihodnost si bomo krojili sami!

Mladi krščanski demokrati vabijo mlade v svoje vrste...

V maju, mesecu mladosti, ljubezni in upanja, bomo tudi v domžalski občini ustanovili politično organizacijo, ki bo povezovala vse mlade s krščanskim etosom v srcu – Mlade krščanske demokrate.

Prijatelji, poti nazaj ni. Ne moremo se skriti in samo kazati na napake drugih. Pripravljamo se na pokop neke države in zato moramo ob njej bedeti, ne spati. Kaj lahko v takem stanju naredijo Mladi krščanski demokrati? V programu smo zapisali, da ne moremo delovati zgolj politično, ker vsi družbeni problemi segajo globoko v nas, tudi če se jih ne zavedamo. Ne dovolimo, da bi nam življenje krojila država, temveč bomo življenje države krojili vsi! S kulturnim delovanjem in vključevanjem mladih v najraznovernejše dejavnosti skušamo začrtati pot iz vsakodnevnega začaranega kroga, ki nas sili v boj za preživetje. Preseči moramo MIT proletariata, s katerim je zastrupljena naša dežela. Zahtevamo, da se lahko VSAKA osebnost v polnosti uresniči. Ne samo s praznim politiziranjem, ampak z vso predanostjo stvarstvu, ki mu gospodari skupaj s Stvarnikom.

Kdor bo izpolnil pristopnico, naj še zraven pripiše, na katerem področju želi sodelovati: družina, ekologija, gospodarstvo, kmetijstvo, kultura-umetnost, politično področje, pravo, sindikalna dejavnost, socialno področje in šport-rekreacija.

V temino tvoje srca
naj pošlje sonce svoje žarke življenja,
da opaziš vlak, ki mimo postaje drvi,
ter pobira zgubljene ljudi.

Tevž Potočnik

Slovenski krščanski demokrati Občinski odbor Domžale Vam sporoča, da pristopnice lahko pošljete tudi na njegov naslov (Ljubljanska 70/1, tel.: 721-359). Kdor pa si želi še več informacij, se lahko osebno zgloši ob ponedeljkih od 10.-12. ure in ob sredah od 16. do 18. ure. Pokličite in pogovorite se z nami lahko tudi po telefonu. Le korajžno!

BOGDAN OSOLIN
za Občinski odbor SKD Domžale

Mladi krščanski demokrati, Tajništvo
stranke, Vrtna 22, 61000 Ljubljana,
Slovenija
Telefon: (061) 216-766, 225-816
Fax: (+38 61) 225-816

Pristopnica

(Pišite s tiskanimi črkami)

Priimek :
Ime :
Datum pristopa :
Stalno bivališče :
Pošta :
Občina :
Krajevna skup. :
Država :
Začasno bivališče :
Pošta začasno :
Občina začasno :
Krajevna skup. :
Telefon :
Telefon (Doma): Služba: :
Datum rojstva :
Kraj rojstva :
Stopnja in vrsta izobrazbe :
Poklic (Zaposlitev) :

Dosedanja strankarska pripadnost: :
Dvojna strankarska pripadnost: :

Podpis:

2. nagrada

kovane sistemske spremembe na področju lokalne samouprave pa bi predlogi iz tega natečaja lahko koristili pri kreiranju zasnov grbov in zastav bodočih lokalnih enot (občin oz. krajev).

Predsedstvo zato Skupščini občine Domžale ni predlagalo spremembe odloka o grbu in zastavi naše občine.

Vsem sodelujočim se v skladu z razpisanim javnim natečajem podelijo knjižne nagrade, najboljšim pa tudi tri denarne nagrade.

V javnem natečaju je sodelovalo 33 avtorjev in sicer: Urška Šterk, Alenka Kadivec, Iris Kosmatin, Roman Kos, Janko Stare, Kristina Kokalj, Boštjan Nardin, Igor Smole, Janko Žagar, Eric Tomos, Marko Tonkli, Ivo Kranjc, Helena Stražar, Damjan Jenstrle, Robert Osočin, Tomaž Trobevšek, Jože Letnar, Tomaž Vrtnik, Božo Stupica, Andreja Marinčič, Marjan Lenarčič, Agica Križnar, Vlado Zupan, Marjan Slevce, Alojz Premrov, Marija Kovič, Valerija Janežič, F. Valtl Jurečič in Franc Ovsec, ostali predlogi so posredovani pod šiframi.

Komisija je odločila, da se prve nagrade ne podeli, na osnovi točkovanja pa je kot najprimernejši idejni osnutek izbran predlog in nagrajen

USTANOVITEV KRŠČANSKIH DEMOKRATOV V DOBU:

Ne le za politiko, predvsem za dobro ljudi!

Ni naključje, da je največ zanimanja pri ustanavljanju novih krajevnih odborov strank prav za organizacijo Slovenskih krščanskih demokratov. Že samo dejstvo, da je predsednik IS Slovenije gospod Lojze Peterle iz vrst SKD in prav tako tudi naš župan mag. Ervin-Anton Schwarzbartl ter nenazadnje, da smo Slovenci krščanski narod, je že dovolj velik razlog za vključevanje v to stranko. Od povabljenih se je udeležil ustanovnega občnega zbora tudi predsednik zbora občin skupščine republike Slovenije Ivo Bizjak, ter predsednik občinskega odbora SKD Domžale Bogdan Osolin.

Minil ni niti mesec dni, ko se je 11. marca zbralo v prostorih KS 11 članov pripravljalega odbora, ki ga je vodil prof. dr. Marko Starbek ob asistenci žene dr. Marije Starbek. Že smo po zaključku velikonočnih praznikov Dobljani imeli svoj ustanovni občni zbor SKD Dob. Zbor je potekal v lepem okolju v dvorani za kulturne prireditve sredi gozda ob letnem gledališču na Močilniku. Poleg domačinov so se zbora udeležili tudi posamezni člani in predstavniki iz drugih odborov oziroma krajev: Krtine, Mengša, Trzina in Rov.

Po krajskem kulturnem sporedu, ko je cerkveni mladinski pevski zbor zapel našo novo himno Zdravljico, je predsednica zbora gospa Starbek vsem udeležencem predstavila

v krajši obliki bistvene poudarke iz statuta SKD in načrt dela krajevnih organizacij. Člani SKD Dob se bodo posvetili predvsem potrebam in razvoju v krajevni skupnosti, pri zblizevanju krajanov, pomoči ostarelim in onemoglim, posvetili se bodo tudi kulturnemu razvoju kraja in duhovnemu osveščanju krajanov, sodelovali bodo pri slovenski Karitas, povezovali se bodo in sodelovali z vsemi krajevnimi organizacijami v občini in v okviru izletov spoznavali Slovence in njihove kraje v zamejstvu. Poleg humanitarnih dejavnosti, ki bodo prvenstvenega značaja, se ne bodo odpovedali vključevanju v aktivno politično življenje, na volitvah, pri nastajanju naše nove ustave in po svojih močeh se bodo trudili za razcvet stranke ter podpirali svoje poslance v skupščini in ministre v vladi.

Zbor so bistveno popestrili prispevki vabljenih gostov, ki so s svojimi izjavami o aktualnem političnem življenju in dogajanju v občini ter v naši do-

movini Sloveniji, pritegnili pozornost navzočih in z veseljem odgovorili tudi na zastavljena vprašanja. Gospod Osolin je med drugim pohvalil zelo resen in odločen pristop pri ustanavljanju krajevnih organizacij ter ob precejšnji navzočnosti mladitih povedal, da se v občini že ustanavljajo tudi mladi krščanski demokrati. Za svoja razmišljanja je prejel daljši aplavz gospod Schwarzbartl, ki sicer čuti premajhno podporo za svoja prizadevanja iz baze. Zavzel se je za večjo aktivnost

stranke pri pobudi novih idej, razkrinkavanju nepravilnosti in reševanju spornih zadev, ki pa se jih seveda ne da rešiti na mah; za uspeh SKD je potrebno delo in tudi odpovedovanja. Za nas pa je bila še posebno pomembna novica o ustanavljanju občinske radijske postaje v Domžalah. Gospod Bizjak je pojasnil priprave o sprejemanju slovenske ustave, kjer bo potrebna bolj odločna metoda uveljavljanja idejne usmerjenosti SKD. Plahost, ki še veje iz strankarskih vrst, izhaja iz zamorjene samozvesti iz preteklosti, ko smo bili kristjani odmaknjeni od toka dogajanj in odločanja. Liberalno anarhijo pa bo potrebno premagati s človeškim dostojanstvom in tudi z nepristranskim obveščanjem v medijih, ki se jih ne da spreminiti čez noč.

Dobska organizacija je štela ob ustanovitvi 24 članov in med njimi je tudi najstarejša članica v občini Ana Kogovšek, ki je bila aktivna že od ustanovitve SKD v Domžalah. Krajevni odbor, ki šteje 9 članov, vabi kraje Doba in vseh okoliških krajev, da vstopijo v organizacijo in po svojih močeh prispevajo k bogatjenju našega življenja in okolja v katerem živimo.

STANE BENKOVIČ

OB USTANOVITVI KRAJEVNEGA ODBORA SKD MORAVČE

Pravim vrednotam – pravo mesto!

Prav tako kot na prejšnjih ustanovitvah Iniciativnega odbora ali Krajevnega odbora Slovenskih krščanskih demokratov, je tudi v Moravčah prisotne pozdravil predsednik stranke, g. Bogdan Osolin.

Prisotni so bili seznanjeni z dosedanjim delom že ustanovljenega Krajevnega odbora Krtina in s samim delom Občinskega odbora, ki bi bil po besedah predsednika lahko uspešnejši in aktivnejši kot je dejansko bil. Krajevni odbori, o katerih se pogovarjamo po naši občini, bodo pripomogli k boljšemu delu Slovenskih krščanskih demokratov.

Član IS, g. Matjaž Karlovšek, je povzel, da demokracija, prepovedana s krščanstvom, ne potrebuje posebnega študija programa. S problemi krajev se je treba soočiti in v prvi vrsti seznaniti. V Domžalah žal ne vemo za sleherne tegobe vseh krajev v občini. Zato je ustanavljanje krajevnih odborov nujno potrebno, če želimo dobro vsem krajev. Stranka lahko da identiteto svojemu kraju, če odgovorno deluje na svojem območju in prisluhne potrebam in pritožbam krajanov. Področja, na katerem lahko delujemo, so obsežna in potrebna. To so področja družine, ekologije, gospodarstva, kmetijstva, kulture in umetnosti, politično področje, področje prava, sindikalnih dejavnosti, športa in rekreacije in ne nazadnje področja socialne. Možna in zaželjena so tudi ostala področja, katerih potrebe narekuje kraj sam. Na ustanovitvi Iniciativnega odbora za pripravo na or-

ganiziranje Krajevnega odbora Moravče je spregovoril tudi župan, g. E. A. Schwarzbartl. Poudaril je tegobe današnjega časa, ki so med drugim tudi posledica pretiranega zadolževanja prejšnjih generacij. Začeti je treba živeti za svoj denar. Če tega ne vemo, potem nas težavnost današnjega časa dejansko lahko spravi v stanje, iz katerega ne vidimo izhoda. Zato se skušajmo izkazati z odgovornostjo, ki bo slej ko prej obrodila sadove. Stranka mora delovati aktivno. Člani stranke morajo vedeti, kaj je poštenost, pravičnost in javno izražanje svojega mnenja. Vedeti moramo, kaj hočemo.

Krajanje Moravč so povedali, da so želeli organizacijsko pot, po kateri naj krenejo, saj je problemov, ki pestijo kraje, več kot dovolj. V kratkem se namestijo sestati v večjem številu in povabiti k sodelovanju širšo publiko. Nezadovoljstvo krajanov je zaradi neprimerne odnosa do gozdov, travnikov in polj. Kulturni dom bi jim lahko služil za različne namene, vendar je v določeni meri neprimeren. Moti jih, da se finančno ne vzdržuje sam. Z različnimi aktivnostmi v domu bi krajanom to verjetno tudi uspelo. Menijo, da je treba vrniti na svoje mesto tudi stare krščanske vrednote, ki so bile priznane skozi vso zgodovino.

Ugotovitev, da je Krajevni odbor v Moravčah potreben, je torej na mestu. Upamo, da bomo kaj kmalu lahko postregli s podatki o aktivnostih novoustanovljenega krajevnega odbora.

DARINKA GRUM

Pisarna socialdemokratske stranke

Občinski odbor Socialdemokratske stranke Slovenije – Domžale obvešča svoje člane in vse občane Domžal, da smo odprli pisarno stranke na Ljubljanski ul. 70, soba št. 10.

Pisarna je odprta vsak torek in petek od 17. do 19. ure. Veseli bomo vašega obiska in pogovora z vami.

PREDSEDSTVO
Socialdemokratske stranke
Domžale

UKREPI ZA IZVEDBO PROGRAMA POSPEŠEVANJA ZASEBNEGA KMETIJSTVA V LETU 1991

Dajmo kmetu pogoje...

Skupščina občine Domžale je na 8. seji dne 21/3-1991 sprejela ukrepe, s katerimi zagotavlja izvedbo programa pospeševanja zasebnega kmetijstva v letu 1991. Pri oblikovanju ukrepov so bila upoštevana priporočila republiškega centra za pospeševanje kmetijstva in svetovalne službe ter ugotovila o primernosti in uspešnosti tovrstnih ukrepov v preteklem obdobju.

Znatni del finančnih sredstev, ki jih predvidevajo ukrepi, je vezanih na program Kmetijske svetovalne službe, ostali ukrepi pa na obseg tržne proizvodnje in na obseg reje plemenske živine.

Predlagani ukrepi so sledeči:

znesek

1. Izobraževanje kmetovalcev 300.000,00 din
Sofinancirali bomo program izobraževanja kmetov, kmečkih žena in mladih v kmetijstvu, ki ga organizira Kmetijska svetovalna služba. V okviru programa, ki mora biti potrjen s strani Odbora za spremljanje dela te službe, obsega tudi nabavo potrebne strokovne literature in sofinanciranje strokovnih ogledov in ekskurzij.

2. Uvajanje nove tehnologije v proizvodnjo 165.000,00 din
V okviru tega ukrepa bomo financirali proizvodne poizkuse z novimi sortami poljščin ter analize zemlje in krme za izdelavo gnojilnih načrtov in krmlnih obrokov in sofinanciranje projektov agromelioracij. Tudi ta ukrep je vezan na sprejeti program, ki ga pripravi Svetovalna služba.

3. Sofinanciranje izdelave projektov 80.000,00 din
Ukrep naj bi pospešil izdelavo projektov za kmetijske proizvodne objekte, v katere vlagajo kmetije investicijska sredstva, ki bi naj sledili najnovejšim dognanjem sodobne tehnologije. Regres znaša do 50 % stroškov teh projektov. Višino regresa določa odbor v mejah razpoložljivih sredstev.

4. Izdelava programov razvoja podeželja 200.000,00 din
Sofinancirali bomo izdelavo projektov tovrstnih programov v deležu, ki pri oblikovanju celovitega programa podeželja odpade na razvoj kmetijstva.

5. Servisni pregledi strojev 50.000,00 din
Na podlagi programa, ki ga pripravi svetovalna služba, bo občina nudila finančno pomoč kmetu za servisiranje molznih strojev, aplikacijo kemičnih sredstev za varstvo rastlin ter trosilcev za umetna gnojila in sejalnice pri zasebnih kmetovalcih.

6. Reprodukcijske živinoreje 950.000,00 din
Ukrep predvideva sofinanciranje osemnemanja krav v znesku 181,00 din za umetno osemnemanje krav, 80,00 din za naravni pripravek krav in 40,00 din za naravni pripravek svinj. Regres uveljavlja Veterinarski zavod, rejci plemenjakov pa neposredno.

7. Sofinanciranje nabave plemenjakov 100.000,00 din
Sofinanciranje je opredeljeno v višini razlike med proizvodno in klavno ceno plemenjaka po sklepu pristojnega organa. Upravičenci so kmetje za katere uveljavlja regres organizator nakupa.

8. Zavarovanje živine 875.000,00 din
Intervencijski ukrep predvideva sofinanciranje zavarovanja:
– plemenskih krav 2220 kom. á 315 din
– plemenskih kobil 60 kom. á 1.440 din
– plemenskih svinj 50 kom. á 220 din
– zavarovanje posevkov 300 ha á 230 din/ha.
Sofinanciranje uveljavlja za kmeta Zavarovalnica Triglav.

9. Regresiranje semen 250.000,00 din
Ukrep predvideva regresiranje nabave semenske koruze količina 15 ton á 16 din/kg. Regres uveljavlja kmet ali za kmeta organizacija dobavitelj semen po predložitvi dokumentacije najpozneje do konca aprila.

10. Pospeševanje razvoja čebelarstva 50.000,00 din
V obsegu določenih finančnih sredstev je predvideno sofinanciranje do 50 % stroškov za pregled čebeljih družin, nabavo selekcioniranih matic ter drugih ukrepov za zdravstveno zaščito čebel. Sredstva uveljavljajo čebelarska društva na podlagi predloženega plana. Osnova je število panjev.

11. Preventivne akcije za zdravstveno varstvo živali 150.000,00 din
Sofinancirali bomo bakteriološke preizkave in zdravljenje mastitisa, zdravljenje metljavosti pri govedu ter druge ukrepe (vakcinacije lisic proti steklini), po programu Veterinarskega zavoda.

12. Regresiranje gnojil na podlagi tržne proizvodne mleka in mesa 2.500.000,00 din
0,20 din za l mleka za nižinske kmetije
0,40 din za l mleka za hribovske kmetije
0,60 din za l mleka za gorske in strme kmetije
1,00 din za kg oddanega mesa za nižinske kmetije
2,00 din za kg oddanega mesa za hribovske kmetije
3,00 din za kg oddanega mesa za gorske in strme kmetije.

Regres pripada kmetom in ga za kmete lahko uveljavlja organizator odkupa.

Vsi ukrepi morajo biti izvedeni v skladu z programi in v mejah, ki so določeni v finančnem načrtu za posamezen ukrep po programu, ki ga predhodno potrdi izvršni svet SO Domžale.

Za realizacijo ukrepov je odgovoren sekretar oz. pomočnik sekretarja zadolžen za področje kmetijstva. Upravičenost do intervencijskih sredstev nadzira kmetijski inšpektor.

SEKRETAR
ZORAN KRAMŽAR, dipl. oec.

RAZMIŠLJANJE:

Vse je v pameti!

Z veseljem sem se spravil k pisanju naslednjih vrstic. Vesel sem, da so poslanci Kmečke zveze – Ljudske stranke sprejeli stališče, da je pravica do lastnine ena temeljnih pravic človeka.

Pravica do lastnine in spoštovanje te pravice je edino poročilo, ki nas varuje pred nenaravnimi poizkusi urejanja družbe. Izhajamo iz sveta živali, kjer poznamo boj za teritorij, ki predstavlja obliko primarne lastnine.

Poudarjam, da sem vesel spoznanja, da ljudje znotraj moje stranke razmišljajo, se oblikujejo in na podlagi teh razumskih primerjav med slabim in dobrim, med perspektivnim in neperspektivnim, spreminjajo svoja stališča. Prepričan sem, da je to ena največjih zmag Kmečke zveze – Ljudske stranke. Dokazala je, da je živo telo, ki lahko razumsko, tako da njene odločitve pomagajo našemu narodu v obetavnejši jutri.

Na srečanju z borci naše občine sem dobil občutek, da smo maršala prehitro pospravili s piedistala. Ob tej priložnosti sem kot človek generacije, ki ni sodelovala v NOB, dobil priliko borcem predstaviti moj neobremenjen – pogled na Tita in njegovo delo. Priznati moram, da sem bil nad njihovim sprejemom moje razlage pozitivno presenečen. Uskladili smo se namreč v tem, da NOB slovenskega naroda in Titovega lika pač ne smemo enačiti ali trpati v isti koš!

Zgodovina se bo opredelila do izvajalcev zgodovine najbolj pošteno pod parlamentarno državo. Praksa je, da se borci pozanimajo tudi o gospodarskem stanju v občini. Iz poročila so izvedeli, da je predmet prodaje tujemu kupcu tudi Tovarna papirja in kartona iz Količevega. Seveda so bili zelo ogorčeni, češ, zopet bomo tujcu prodani in izkoriščani...

Tovariše borce sem zaprosil, da naj po svojih močeh skušajo pomagati svojemu narodu in gospodarstvu. Kako? Čimprej vrnimo tovarne pravim lastnikom tako, da dobimo nekoga, ki se bo predstavljal kot lastnik kot davkoplačevalec, in kot sogovornik delavskemu sindikatu. Naše tovarne so danes v razmerah družbene lastnine ali v vlogi priročne lastnine, s katero se okoriščajo nekateri sloji, pač preveliko tveganje za norme tuje investicije. Trda ekonomska logika zahodnjaka pa veleva nakup v naši situaciji le, če je kupnina smešno nizka. In borci niso ugovarjali!

Za zaključek naj zapišem bralcem... še razmišljanje mladega bavarskega politika, ki je na moj izziv češ »Nemčija je zopet velika« dejal:

Nas mlade to sploh ne zanima. Perspektivo vidimo v Evropi regij in ne v Evropi držav. Nacionalizmi so za tehnologijo 21. stoletja predvsem ovira.

JURIJ BERLOT

OD 13.-26. APRILA 1991

Vključite se v akcijo za zeleno in čisto okolje

Obveščamo vas, da je delovna skupina za pripravo in vodenje vsakoletne akcije ZA ČISTO IN ZELENO OBČINO DOMŽALE pri Izvršnem svetu Skupščine občine Domžale sklenila, da bo letošnja akcija potekala

**od 13. do 26. aprila 1991
na območju celotne občine Domžale**

Kot vsa pretekla leta tudi letos pričakujemo, da se bodo v akcijo vključile vse krajevne skupnosti, ki bodo s sodelovanjem šol z njihovega območja, društev (turistična, gasilska, taborniki, ribiči, lovci, hišni sveti, drugi), podjetij in vseh krajanov z različnimi akcijami prispevale k čistejši in lepši občini Domžale. V akcijo so vključene naslednje aktivnosti:

ODVAŽANJE KOSOVNEGA MATERIALA, katerega bo izvedlo Komunalno stanovanjsko podjetje Domžale v času **od 15. do vključno 19. aprila 1991**.

Komunalno stanovanjsko podjetje Domžale je krajane preko RTV Slovenija že obvestilo o času pobiranja kosovnega materiala.

Čiščenje okolice

V čiščenje posameznih območij naj bi se vključili vsi – tako samoiniciativno kot v organiziranih oblikah, ki naj bi bile v posameznih krajevnih skupnostih usklajene, za kar bodo poskrbela vodstva krajevnih skupnosti.

POZIVAMO VSE, KI RADI ŽIVIMO V ČISTEM IN LEPEM OKOLJU, DA SE NAM PRIDRUŽIJO. IZKORISTILI BOMO NE LE DELA PROSTE DNEVE, TEMVEČ VSAKO URO, KI JO VSAK IZMED NAS LAHKO NAMENI ČIŠČENJU SVOJE OKOLICE.

NAJPREJ BOMO POČISTILI DOMA, OKOLI SVOJE DOMAČIJE, HIŠE, BLOKA, POGLEDALI PA BOMO TUDI DO SOSEDA. POZANIMALI SE BOMO, KDAJ BODO DRUŠTVA ALI KDO DRUG ORGANIZIRALI ČISTILNO AKCIJO V NAŠEM KRAJU IN BOMO ŠLI ZRAVEN.

VSE INFORMACIJE DOBITE V VODSTVU VAŠE KRAJEVNE SKUPNOSTI! TAM VAM BODO DALI INFORMACIJE O POSTAVITVI KONTEJNERJEV, V KATERE BOSTE ODLOŽILI PRI POSPRAVLJANJU ZBRANE ODPADKE.

V sklopu akcije ZA ČISTO IN ZELENO OBČINO DOMŽALE bo omogočen ogled Centralne čistilne naprave Domžale ter drugih komunalnih naprav tako učencem osnovnih kot dijakom srednjih šol.

Posebej pa bi vas radi opozorili na odprti dan CENTRALNE ČISTILNE NAPRAVE DOMŽALE, ki je namenjen vsem, ki bi želeli pod strokovnim vodstvom obiskati Centralno čistilno napravo Domžale.

Pridružite se nam in se vsak po svojih močeh vključite v čistilne akcije, da bo jutri naša občina še bolj čista in zelena!

Razorožena Slovenija

Če ne bi bilo nadvse resno, bi bilo zelo zabavno opazovati kdo vse se bori za razoroženo Slovenijo. Nekaj ideoloških zanesenjakov, stranka, ki je še do nedavna razglasila revolucijo za posvečeno sredstvo, pa najbolj levi svobodnjaki in general Kadjevič z armadnim vrhom ter še nekateri. S tako ali drugačno argumentacijo nam zagotavljajo, da bo Slovenija varna le brez lastnih obrambnih sil. Zato zakone o razorožitvi sprejmemo takoj, o varnosti pa se dogovorimo kdaj drugič. In Demosova opozicija pri tem menca in cinca in ne ve kaj bi.

Pravijo, da bo Sloveniji varnost zagotovila mednarodna skupnost. Verjetno so to naši neposredni sosed, ali pakt Nato, morda kar OZN. So pa pri tem naši mirovniki sila

skrivnostni. Nič nam ne povedo s kom so se že dogovorili, od koga so dobili konkretna zagotovila. Sam sem sicer prepričan, tako kot večina Slovencev, da bodo tujci prej ali slej spoznali, kako so naša življenja dragocenejša kot so njihova. Zato bodo oni branili našo svobodo in samostojnost, če jo že mi sami nismo pripravljeni braniti.

In to zastonj. Sicer nam je pa vsem znano, da vojne ne povzroči napadalec ampak napadeni. Zakaj se pa brani? Napadalec bi vendar rad ropal v miru, morda samo vdiral v monetarni sistem, ali si samo prisvajal bencinske črpalke. Zato ni naključje, da si naši mirovniki prizadevajo razorožiti Slovenijo, ne pa na primer Srbijo in prosrbsko JLA. Globoko sočustvujem z vsemi tistimi, ki se v parlamentu pritožujejo, da jih nekateri zmerjajo z izdajalci ali petokolonarji. To res ni lepo.

Prepričan sem, da borce za razorožitev vodi jasna ideja. Za »velike« ideje pa so nekateri v Sloveniji pripravljeni žrtvovati prav vse, tudi slovensko samostojnost.

KALAŠ,
Radomlje

Minister napovedal vojno vsem, ki smeti odlagajo na črno

V članku, ki govori o divjih odlagališčih v občini Domžale vidimo, da je potrebno hitro in učinkovito ukrepati. Ukrepe pričakujemo predvsem od občinske uprave, zato smo se pogovarjali z ministrom za varstvo okolja g. JOŽETOM LENIČEM.

G. Lenič, popis črnih odlagališč je bil opravljen na polovici občinskega ozemlja, odkritih je bilo kar 133 odlagališč. Kakšen je vaš komentar.

LENIČ: Podatek je zanimiv, vendar ne preseneča. Če primerjamo podatke iz ostalih predelov Slovenije, se uvrščamo v zlato sredino. Vedeti moramo, da je nastala situacija samo posledica preteklega ravnanja. Slaba in nestimulativna zakonodaja, neorganiziran odvoz odpadkov, slaba osveščenost ljudi, nepoznavanje možnih vplivov itd. vse to so vzroki, ki pogojujejo nastanek tako visokega števila črnih odlagališč.

Govorite o možnih negativnih vplivih ali imate kakšne konkretne podatke?

LENIČ: Konkretnih podatkov ni, na podlagi poznanega pa lahko izveličemo nekaj predpostavk. Nedvomno je velik procent odlagališč brez večjih vplivov na okolje, seveda motijo krajinski izgled, ki postaja vse večja prioriteta v definiciji kvalitete življenja. Sanacija manjših odlagališč bo enostavna. Večji problem pa vidim v večjih deponijah, tudi bivših občinskih. Te deponije imajo lahko zelo nevaren vpliv na kvaliteto domžalske podtalnice. Podrobnih podatkov o sestavi odpadkov na teh deponijah nimamo, sumimo pa lahko, da so bile te deponije tudi mesta, kjer so se nekoč odlagali nevarni odpadki, ki lahko zelo

neugodno vplivajo na kvaliteto naše podtalnice. Seveda so še drugi vplivi, ki so prav tako pomembni: onesnaženost zraka s plini, prometna obremenjenost naselij, hrup, prah, glodalci in mrčes itd.

Zakaj v Avstriji in Nemčiji ne poznajo tega problema?

LENIČ: V teh deželah so to fazo v kateri se mi nahajamo danes že preživeli. Odpadki pri njih postajajo surovina, kar pa jih ne morejo vključiti v predelavo jih deponirajo na deponijah, ki imajo zelo visok standard zaščite in komunalne opremljenosti. V organiziran odvoz so vključeni vsi prebivalci. Eden od razlogov pa je verjetno tudi njihova tradicionalna nagnjenost k redu in disciplini. Tudi sistem sankcioniranja je boljši, kazni so višje.

Kaj boste storili. Potrebno je ukrepati!

LENIČ: Začeli bomo pri izvirmem grehu. Najprej bomo odpravili vzroke za črno odlaganje odpadkov. V organiziran odvoz bomo vključili čim več prebivalcev naše občine.

Sistem zbiranja bomo spremenili. Že v samih gospodinjstvih bomo odpadke zbirali ločeno, tako se bo procent tistih, ki bojo odšli v ponovno predelavo močno povečal. Za tovrstne ukrepe potrebujemo tudi komplementarne objekte (kompostarna, sežigalnice, sortirnice). Seveda ni nujno, da so ti objekti locirani v naši občini.

Kaj pa kaznovanje?

LENIČ: Tudi to je sestavni del boja proti črnim odlagališčem. Ljudje niso tako dobri kot je govoril Marx. Tudi naravo varujejo zato, ker imajo radi sebe in naravo potrebujejo za preživetje.

Kontrola je potrebna in v Domžalah jo bomo poosttrili.

Jože LENIČ, občinski ekološki minister: Kazni se ne štejejo kot olajšave pri dohodnini!

V današnji številki so objavljene kazni, ki so nizke, vendar računam, da nam bo zakon že v prihodnjih mesecih omogočil velik dvig. Za nadzor je zadolžen g. komunalni nadzornik. V prihodnosti se ga bojte. Če sam ne bo dovolj učinkovit mu bomo priskrbeli ekipo, ki bo delo temeljito opravila. Ob ljubljani, da v dveh letih nikomur ne bo prišlo na misel, da bi smeti vozil v prvo gramoznico, ki mu bo dosegljiva. Še posebej pa bomo poosttrili nadzor nad nevarnimi odpadki.

Govorite o izvirmem grehu, nič pa ne omenjate vzgojne komponente boja za varovanje okolja.

LENIČ: Zadeli ste v črno. Tu je potrebno vložiti največ napora. Že nekaj časa razmišljamo, da bi najeli človeka, ki bi se ukvarjal samo z vzgojo ljudi. Bil bi svetovalec za ravnanje z odpadki. Poklicali bi ga lahko po telefonu, v naš časopis bi lahko pisal konkretne koristne nasvete; skratka skrbel bi ravno za vzgojno področje, ki lahko dolgoročno prinese najboljše rezultate. V Nemčiji so tovrstni svetovalec že uzakonjena zahteva. Če naredimo dolgoročno CBA (cos-benefit analizo) bi bila nalozba v takega človeka še kako upravičena.

Kaj boste storili z najnevarnejšimi odlagališči?

LENIČ: Pri reševanju te problematike polovičnih rešitev ni. Preprosto povedano bo potrebno vsa potencialno nevarna bivša odlagališča premestiti na varnejše lokacije. Tovrstne sanacije so zelo drage in presegajo celo investicije v nove objekte (več milijonov mark).

Torej ne boste storili nič, saj vemo, da toliko denarja nimamo.

LENIČ: Od obljub se ne da živeti, zato ne bom nič obljubil. Verjetno bi se potreben denar našel šele ob večjih katastrofah, dokler do tega ne bo prišlo, bomo vesel, če bomo imeli dovolj denarja za izgradnjo nove deponije, ki jo v občini potrebujemo. Vseeno bomo poiskovali na največjih postaviti sistem monitoringa, ki nas bo opozarjal na dejanske vplive. Ne mislite, da smo nespodobni. Danes nihče nič ne da zastonj. Denar, ki ga potrebujemo za sanacijo starih grehov lahko obesimo le še na ceno storitve. Zanima me, kako bi reagirali, če bi naslednji mesec dobili račun za smetarinu, ki bi veljal 500 DEM.

Kako to, da niste član ZELENIH Slovenije?

LENIČ: Nočem kritizirati dela te stranke, veliko se družim in delam z ljudmi iz te stranke, toda član te partije nisem bil nikoli. Moti me njihova skrajnost, na momente celo fanatičnost. Take verjetno tudi potrebujemo. So odlični stabilizator za vzdrževanje ravnostja v naši družbi. Z ZELENIIMI imam dobre odnose in mi pri mojem delu veliko pomagajo, toda zelene ideje lahko uresničujem tudi v svoji Liberalno-demokratski stranki.

Za pogovor se vam zahvaljujem, ob priliki vas bom prijel za besedo, saj ste nam v današnjem pogovoru obljubili marsikaj.

Pogovor pripravil
MARTIN GROŠELJ

Občni zbor kmečke zveze – Ljudske stranke

V ponedeljek se je v Delavskem domu na Viru zbralo članstvo Slovenske kmečke zveze – Ljudske stranke na rednem letnem občnem zboru podružnice Domžale. Udeležilo se ga je več kot sto njenih članov.

V poročilu je bil poudarek na delu stranke v parlamentu.

Člani Slovenske kmečke zveze – Ljudske stranke so prepričani, da je le-ta z vztrajnim

in poštenim nastopom v parlamentu pridobila na ugledu. Njen vpliv se kaže tudi v proračunskih postavkah, ki so za kmetijstvo sprejemljive.

Občnega zbora sta se udeležila tudi gospa Marija MARKEŠ pomočnica republiškega sekretarja za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, in poslanec Slovenske kmečke zveze – Ljudske stranke v republiški Skupščini gospod ŠTULAR. Kmetje so zelo odločno zahtevali, da se prične z denacionalizacijo tako, da sta se poslanka kar težko obranila ljudskega nezadovoljstva.

Na zboru so bili prisotni tudi predstavniki zadruga in predstavnik Izvršnega sveta Skupščine občine Domžale gospod Gorše, pasivni član in simpatizer Slovenske kmečke zveze – Ljudske stranke. Navzočim je razložil potek predvidenih agromelioracij.

Za prijeten zaključek so poskrbele članice Slovenske kmečke zveze – Ljudske stranke – podružnice iz Domžal, ki so pripravile okusen prihrizek.

ZA SLOVENSKO KMEČKO ZVEZO
– LJUDSKO STRANKO
JURIJ BERLOT

OB OBISKU BAVARSKE POLITIČNE MLADINE
V DOMŽALAH

Dober dan, sosedje v Evropi!

V Domžalah smo bili gostitelji skupine 49 mladih nemških politikov. Predstavljali so dve zvezi in sicer »JUNGE UNION BAYERN« (Zvezo mladih Bavarske) in »JUNGE EUROPÄER BAYERN«. Vodil jih je gospod Turk iz stranke Slovenskih krščanskih demokratov.

Njihov obisk v Sloveniji je bil s slovenske politične srenje dobro izkoriščen. Sprejeli so jih podpredsednik republiške Skupščine in poslanci, predsednik Izvršnega sveta Skupščine Republike Slovenije g. Lojze PETERLE, slovenski metropolit gospod Alojzij ŠUŠTAR, predsednik Republiškega komiteja za mednarodno sodelovanje dr. Dimitrij RUPEL in predstavnik Liberalno demokratske stranke Slovenije.

K nam so torej prišli že precej politično informirani. V Domžalah smo se odločili, da bomo njihov obisk skušali izkoristiti za začetek konkretnega sodelovanja. Prepričani smo bili, da so slovenski vrhovi pač primerno predstavili slovenski pogled na Jugoslavijo in Evropo. V Domžalah so goste sprejeli predstavniki strank in občinske skupščine.

V uvodu smo jim predstavili našo občino, njen zgodovinski razvoj, velikost in njene gospodarske dejavnosti. Odgovarjali smo na njihova vprašanja. Predvsem jih je zanimalo, kakšna je naša lokalna uprava, stroški upravnega aparata občine, plače njenih delavcev in kadrovanje občinskih resornih ministrov. Iznešeni so bili tudi problemi ekologije na področju naše občine.

V pozdravnih besedah so se gostje zahvalili za sprejem v lepo urejeni restavraciji Tilia. Njihov vodja gospod Jürgen Brand je poudaril, da z veliko pozornostjo spremljajo dogajanje v Jugoslaviji in Sloveniji.

8. MAREC ALI MATERINSKI DAN

Nepotrebne dileme – praznik žensk ali mater

Nismo pričakovali, vendar se je naposled izšlo: seveda v dilemo spet kdo bo koga, čigava naj obvelja. Naj obveljajo osmomarčevske borbene ženske ali morda praznik Marijinega oznanenja, ki ga praznujejo kot materinski dan, 25. marec?

Kaj pa sedej? Kako naprej? Bo obveljala kontinuiteta realsocialističnega praznika ali simbolna vrednota, izražena skozi biblično prispodobno Marije kot matere? Kateri od obeh je praznik z vsebino, kateri pa pomeni videz, nastopaštvo? Je pomemben praznik kot tak ali pa morda vendarle tisto, kar želi v sporočilu povedati: Kdo bi se odločal, če pa je stvar jasna, pravijo oboji...

Prepir o tem je odvečen, čigav naj bo uveljavljen praznik, pa obrobno, marginalno vprašanje. Pomembnejša je resničnost in ozadje tistega, kar naj bo pravzaprav kot vrednota v prazniku podčrtano in spoštovano – ženska kot ženska in ženska (ali žena) kot mati. Od tod do presoje kvalitete odnosov do tega centralnega družbenega subjekta pa je komajda prostora za misel, da smo resnično ustvarjalci razmer za praznik mi vsi.

Le spoštovanje v družini, medsebojna nenarejena, spoštljiva in ljubeča razmerja, ki si jih vsi ne znamo ustvariti, zagotovo pa jih vsi želimo, ustvarjajo osrečujočo mitologijo doživljenega družinskega življenja in njegovo nadgradnjo. Iz tega studenca ne pijejo samo otroci, moč soobstoja črpajo tudi zakonci. V harmonični, spoštljivi atmosferi otrok do staršev in v razumevajočem vsakodnevnem tonusu staršev do otrok se rojeva prava materinska mitologija, ki je po svoje lahko tudi dar božji, kajti kupiti, naročiti, celo po sili, se je narediti pač ne da.

V preklinjanju, podrejanju, ogrožanju ne najde svojih srečnih tal podstat še tako lepo deklariranega družinskega, v našem primeru ženskega praznika te ali one strukture; pa mu recimo 8. marec ali materinski dan.

Kot ga ni denarja, da bi podkupili smrt, – življenja tatú, je rekel pesnik, ga tudi ni cveta šopka, ikebana ali »buketa«, ki bi zmogel prekriti ali potopiti bridkost celotne čustvene zmrzali, ki ledeni 364 dni leta, vse do osrečujočega praznika, ki – praznik vse rešuj! Naj rože spregovore, česar ljudje ne zmorejo in znajo preko leta? Zaman, stokrat zaman. Vsem praznikom, levim in desnim navkljub!

M. BROJAN

Zelo dobro poznajo politično sceno v Jugoslaviji in politično prezirajo srbski vladajoči režim. Po njegovem mnenju je za vse narode v Jugoslaviji velika škoda, da ne najdejo skupnega jezika v eni hiši. Pravi, da je to najbrž res težko v taki državi s toliko različnimi narodi in nivoji kot je Jugoslavija. Poudaril je, da se njegova zveza bori za Evropo brez meja. Ugotavljajo namreč, da so sodobni civilizacijsko-informativni tokovi tako intenzivni, da so nacionalne pregrade le-ovira pri napredovanju.

Gospod Brand je v nadaljevanju dejal, da se bo v prihodnosti Evropa predvsem regionalno povezovala in manj nacionalno. Glede suverenosti je dejal, da je le-ta potrebna. Nemčija je z vstopom v Evropsko gospodarsko skupnost izgubila svojo gospodarsko suvereno-

nost, saj se mora podrežati politiki skupnosti. Dodal je, da se samo zaradi podobnih razlogov Avstrija izogiba vstopu v Evropsko gospodarsko skupnost.

Gospod Karl Freller je poslanec v bavarskem deželnem zboru, in upa, da za doseg demokracije v Jugoslaviji ne bodo padale nove žrtve. Želi, da bi čimprej vsa Jugoslavija doživela demokracijo, kakršno je čutili v Sloveniji. Za Bavarce je Slovenija pomembna, kajti do nje prideš hitreje kot do Bonna ali Berlina.

Gostom smo predlagali, da se naše delo nadaljuje. Skupaj bomo pristopili k izmenjavi naše mladine, ki bo gostovala pri nemških družinah, nemški otroci pa bi preživeli del počitnic pri nas. Našo pobudo so z veseljem sprejeli.

Na njihova vprašanja so odgovarjali naši predstavniki – domžalski minister za ekologijo gospod Jože LENIČ iz Liberalno – demokratske stranke, predsednik stranke Slovenskih krščanskih demokratov Domžale gospod Bogdan OSOLIN, gospod Ciril SMRKOLJ iz Slovenske kmečke zveze – Ljudske stranke Domžale, sekretar Skupščine občine Domžale gospod Lado GORIČAN in ta večer domžalski »Unterbürger Meister« – pisec teh vrstic.

IN KAJ SO POVEDALI GOSTJE:

Pri vas je tako, kot na Bavarskem

Gospod Karl Freller, kaj je vaš prvotni poklic in s čim se sedaj ukvarjate?

Učitelj sem. Trenutno imam funkcijo poslanca v deželnem zboru Bavarske. Zadolžen sem za šolstvo in kulturo.

Gospod Brand, niste zelo mladi, lahko bi bili študent?

Saj sem študent visoke šole za management. Študiram ob delu, saj sem zaposlen v banki.

Kako ste našli povezavo s Slovenijo?

V Ingolstadtu dela okrog 700 Slovencev, največ je Prekmurcev. Z Mursko Soboto smo se pobratili. Slovenci so v Ingolstadtu organizirani v slovenskem misijonu in v kulturnem

klubu »Lastovka«.

Kako se opazi, da sta občini Ingolstadt in Murska Sobota pobrateni?

Ob sejamskih prireditvah imajo Sobočani vedno svoj paviljon. Naše prireditve popestrijo s svojimi narodnimi nošami. Prav tako pa mi vračamo z obiski in predstavitvami pri vas.

Kako občina pomaga mladim, da obiskujejo Mursko Soboto?

Naša občina nam plača avtobusni prevoz.

Gospod Freller, vi ste član CSU, to je CRISTLICH SOCIAL UNION. Zanima nas, kdaj ste zasedli položaj in povejte nam kaj o vašem delu?

Za poslanca sem bil izvoljen pred devetimi leti. Odgovoren sem za politiko na področju šolstva – tudi univerze, kulture – opere, gledališča. V moje področje spada vzpostavljanje odnosov z mladinskimi združenji. Sledim torej oblikovanju različnih pogledov, ki se pojavljajo med mladimi političnimi frakcijami.

Kakšno socialno varnost pa imate kot politik?

Tiho pravilo je, da se politik po iztečenem mandatu vrača na prejšnje delovno mesto. Zakonskega varovanja delovnega mesta ni, tako da pač deluje trg delovne sile.

Kot funkcionar moram svoji stranki za zaupanje odvajati mesečno 10% od svojega zaslužka.

Kako stranke odkrivajo ljudi,

n. pr. kandidate za župana?

Pomembno je, da je kandidat »persona«. Pazimo, da ima simpatičen nastop, da potegne ljudi za seboj.

Kako se financirajo stranke?

Za vsak pridobljeni volilni glas dobi stranka letno 5 DEM od države. Osnovna članarina znaša pri nas 60 DEM. Prav tako imamo lestvico za članarino, ki je odvisna od plače. Vsi, ki so pridobili funkcijo preko stranke, plačujejo že prej omenjenih 10% od svoje plače, kar se ne smatra kot članarina. Imenovani na ta način vrača stranki izkazano zaupanje. Zbiramo tudi prostovoljne prispevke. Stranke organizirajo prireditve, n. pr. veselice, in z izkupičkom prosto upravljajo.

Gospod Brand, kakšen je položaj bavarskega kmeta danes?

Žal zelo slab. Naši kmetje so ob majhnih posestvih v primerjavi s pruskimi obsojeni na životarjenje. Imamo viške mleka, masla, mesa itd. Prusi ustvarjajo veliko proizvodov po nizkih cenah, katere pa naši mali proizvajalci težko zdržijo.

Ali je čutiti pomanjkanje dela v komunalnem gospodarstvu?

Zaenkrat ne. Ekološka zavest in želja vsakega zaselka, da bi imel vse urejeno, še zagotavlja dovolj dela. Prav tako je tudi ogromno vzdrževalnega dela.

Živite v združeni Nemčiji.

Ali se je zahodni del Nemčije pripravljen odrekati na račun pomoči potrebnega vzhodnega dela države?

Pred združitvijo ali tik po njej – da! Vendar danes, ko spoznavamo, da je na vzhodu Nemec postal pasiven, čakajoč na pomoč, nezadovoljstvo raste. Povečali so nam davke, gorivo se je podražilo, to pa je za nas – nevarne spremembe – skoraj šok. Pričakujemo, da bo potrebno za gospodarsko uravnoteženje vsaj deset let, plače pa bodo našim enake na vzhodu v treh letih. To pomeni, da se danes ljudje ne bi prostovoljno odločili za pomoč vzhodnemu delu.

Vendar ste z združitvijo zopet velesila v Evropi?

Veste, mladi sploh nismo obremenjeni s tem, ali si velik ali majhen. Za nas je imperativ uspešnost, prilagodljivost.

Nekoč sem bral, da Nemcem pada nataliteta, pohlep za visokim standardom je očiten...

Da, toda raziskave kažejo, da se Nemec vrača k družini. Spodbujanje potrošništva za vsako ceno pelje v veliko razpadlih družin, kar je tudi nesreča za narod.

Gospod Brand, nekoč boste najbrž poslovnež itd.... Kaj menite o pohodu CNC strojev, robotov?

Za nas je tehnološki razvoj nujen, vedno moramo biti prvi ali med prvimi. Nimamo surovin...

Kaj pa Japonska?

Mislím, da bo Japonska zabredla v težave, ko bodo Japonci izgubljali svojo identiteto pripadnosti ustaljenim normam in se bodo začeli obnašati kot individualisti. Takrat bodo hoteli zaživet drugače, bolj svobodno, kar pa je tudi dražje.

Zapisal: JURIJ BERLOT

DEZINFORMACIJA:

Mladi Krščanski demokrati niso več podpisniki Deklaracije za mir!

V zadnjo številko (!) Občinskega poročevalca se je pritiho-tapila mimo, sicer budnega očesa odgovornega urednika, huda dezinformacija. Na drugi strani časopisa je bila objavljena Deklaracija za mir, ki kljub temu, da je minilo že skoraj dva meseca, odkar so se ji Mladi krščanski demokrati uradno odpovedali, še vedno služi njenemu »neznanemu« prinašalcu za nadaljevanje politične afere, ki jo je z njo zakuhala neutrudna slovenska opozicija.

Menim, da si zaplet Mladih krščanskih demokratov v afero o demilitarizaciji Slovenije zaradi korektnosti informiranosti bralcev občinskega glasila za-služi nekaj več pozornosti!

Mladi krščanski demokrati (MKD) so se z nekaterimi strankami dogovorili za doseg mirnega člena v novi slovenski ustavi, ki se glasi: »Republika Slovenija je demilitarizirana država. Prehodno obdobje, ki je potrebno za demilitarizacijo, se uredi z ustavnim zakonom.« Čeprav so opozicijske stranke stežka pristale na pogoj MKD, da se v mirovnem členu poudari prehodno obdobje, se je kasneje izkazalo, da v svojih komentarjih o deklaraciji opozicija izpušča PREHODNO OBDOBJE, kar že zelo jasno

kaže na njeno politično taktiziranje in nespoštovanje dogovorov. Prav tako je opozicija izrabila njim naklonjeni medijski prostor in si s to deklaracijo začela prisvajati politični kapital, ki ga seveda nujno potrebuje za svoj nadaljnji politični obstoj in veljavo. Tudi domžalska SDP!

Mladi krščanski demokrati so se zaradi umazanih igr »izkušene« opozicije v novo nastali situaciji primerno odzvali. Žal je deklaracija s političnimi intrigami opozicije izgubila svoje humanitarno jedro, ki ga bivši oblastniki še vedno s pridom izkoriščajo pri pomanjkljivo informiranih Slovincih in Slovenkah (Pluralizacija medijev je seveda nujno potrebna!).

Tukaj in zdaj se Slovenski krščanski demokrati in Mladi krščanski demokrati zavzemamo za slovensko vojsko, ki je porok državne suverenosti. Organizirana naj bo strokovno, politično pa naj bo pod vodstvom ustavno izvoljene oblasti. Kljub temu pa si bomo prizadevali, da bi se v Združeni Evropi čimbolj uveljavljala in uresničevala ideja o demilitarizaciji, tudi demilitarizaciji Slovenije. Vse ima svoj čas!

BOGDAN OSOLIN
Predsednik Občinskega odbora
SKD

PRIREDITEV V OSNOVNI ŠOLI ŠLANDROVE BRIGADE

Mati je ljubezen ena sama!

Ob 25. marcu, materinskem dnevu, ki je hkrati praznik Marijinega oznanenja, so v telovadnici OŠ Šlandrove brigade pripravili lepo prireditev. V kratki uvodni besedi je organizatorica dr. Marija Schwarzbartl – Bizjakova tenkočutno zarisala čustveni lok, ki ga čudoviti fenomen materinstva gotovo pomeni. Mati je smisel ljubezni, v sebi jo nosi in se z njo razdaja. Le materinske ljubezen, ob kateri smo vsi zmogli zrasti, pozablja nase, ne pozna meja, vse zmore, daje moč in pogum. Mati!

Mešani pevski zbor Tintinabula je pod vodstvom zborovodje Janeza Močnika prepletal pesem z besedilom in z recitacijami, ki so jih vsebinsko lepo povezovali s temo materinstva. Vsebinski lok temu kulturnemu dejanju bi lahko opredelili začenši z rojstvom, začetim z bolečino, otrokovo rastjo, pridobivanjem vedenja – in življenja v družini.

Zanimiva in inovativna dopolnitev kulturnemu programu pa je bilo telesno – kulturno predočanje otrokove rasti, gibanja, mladosti, telesnega urjenja. Ta del so pripravile skupine TVD Partizan Domžale pod vodstvom svojih mentorjev.

Lepa in ganljiva je bila domislica, po kateri so otroci obdarovali (vsak svojo mamico) s šopkom spomladanskega cvetja.

Bila je lepa, četudi nekoliko nenavadna prireditev. Minila je brez kozarcev...

B.

Mladost preizkuša svoje fizične sposobnosti.

Glej, mamica, rožice sem ti prinesel!

OBRAMBNI MINISTER JANEZ JANŠA V DOMŽALAH

Slovenska vojska DA ali NE?

Zbor Slovenske demokratske zveze (SDZ) za Domžale je 18. marca v novi kinodvorani v Domžalah organiziral javno tribuno na temo »Slovenska vojska DA ali NE«.

Javno tribuno je vodil g. ANTON TOMAŽIČ iz domžalske SDZ.

Eno glavnih vprašanj, ki ga je voditelj javne tribune postavil obrambnemu ministru JANEZU JANŠI, se je glasilo, ali je Jugoslovanska ljudska armada sposobna okupirati Slovenijo in Hrvaško oziroma ali je naša teritorialna obramba sposobna nuditi odpor pred morebitnim napadom. Republiški sekretar za LO v svojem odgovoru ni izključil niti možnosti, da JLA zlasti zaradi zrahljanih vezi v zveznem predsedstvu neposredno prevzame oblast v državi. Tu je mislil prvenstveno na odstop zveznega predsednika dr. Borislava Jovića. Vendar je v nadaljevanju svojega odgovora poudaril, da se en del JLA zavzema za prevzem nadzora JLA nad civilno oblastjo v državi, drugi del pa je proti temu. Vsekakor pa po Janševem mnenju obstajata predvsem dve možnosti. Po prvi

možnosti naj bi JLA zahtevala sodelovanje v pogovorih o prihodnji ureditvi v Jugoslaviji, kar vključuje tudi medrepubliške pogovore in bi pri tem zahtevala tudi nekatere pristojnosti iz domene notranjih zadev. Po tej možnosti bi se vojska sprijaznila z razpletom politične krize v državi, ne glede na njegov izid. Po drugi možnosti pa bi vojska prevzela oblast z razpustitvijo republiških in zveznih institucij. Armada bi težko prevzela oblast v celoti, ampak bi jo naslonila tudi na člane ZK – Gibanje za Jugoslavijo. Morda bi absolutno prevzela oblast le na srbskem interesnem področju.

Obrambni minister Janša je v končni fazi le prepričan, da je vojaški poseg v širšem okviru malo verjeten. V primeru izrednega stanja, sprejetega brez soglasja slovenske skupščine, pa bi bila naša teritorialna obramba sposobna preprečiti poskuse nasilne zamenjave ali spreminjanja slovenskega vodstva.

Javna tribuna o slovenski vojski DA ali NE, je potekala mirno, dostojanstveno in

v obliki demokratičnega dialoga. Večina njenih udeležencev se je izrekla za slovensko vojsko, kar je bilo razvidno po večkratnih aplavzih kot reakciji na stališča posameznih razpravljalcev na postavljeno vprašanje. Do izraza so prišla tudi drugačna stališča, na primer: češ, da je nezdružljivo na eni strani ustanavljati lastno vojsko, na drugi strani pa slovensko gospodarstvo propada. **Toda med prisotnimi je močno prevladovalo mnenje, da Slovenija v procesu osamosvajanja bolj kot kdajkoli potrebuje tudi svojo vojsko.**

Gost večera Janez Janša je še povedal, da bi bila slovenska vojska sestavljena iz profesionalnih vojakov in rednih nabornikov, prvi naj bi skrbeli za tehnično najzahtevnejše naloge, če bi hoteli imeti učinkovito vojsko. Po novem zakonu o obrambi in zaščiti bi pristojnost teritorialne obrambe veljala le na slovenskem ozemlju.

Za zaključek lahko mirno rečemo, da smo v principu vsi udeleženci javne tribune SDZ v Domžalah zagovorniki demilitarizacije.

Toda zaradi nekaterih nevednih izkušenj s strani JLA smo v procesu osamosvajanja Slovenije naravnost prisiljeni razmišljati tudi o slovenski vojski, ne da bi s tem kakorkoli krnili svojo razoroževalno naravnost, dolgoročno gle-

Obrambni minister JANEZ JANŠA v Domžalah. Okroglo mizo je vodil ANTON TOMAŽIČ (oba na fotografiji)

dano. Prav zato pa izražamo gnus nad enostranskim pisanjem Dnevnikovega novinarja, o domžalski javni tribuni, ker ni

poročal o osrednjem dogodku samem, pač pa se je »zapičil« v stranski dogodek po končani javni tribuni.

Podpisani sodelujem v občinskem javnem življenju po svojih najboljših močeh, vse pa počnem odprtih oči. Resnica je, da v tem svojem skromnem delovanju nikoli nisem naletel niti na trohico protižidovstva, kako obliko rasne nestrpnosti, verskega zaničevanja in podobno; v Domžalah mislim, da preveča naše politično življenje dovolj širok, demokratičen in tolerant duh, ki se je kazal tudi na tej javni tribuni. Upravičeno se sprašujem, komu in s kakšnim namenom je bilo posredovano javnosti insceniranje dogodka, o katerem smo brali, doživeli pa ga ne. Pravico imam jaz sam in navzoči na tribuni misliti, da gre za destruktivno in na slabe namene naslonjeno zlonamernost.

IVAN KEPIC

PROTEST ZARADI ČLANKA

»Pobiti vse Žide«

Odločno protestiramo proti takšnemu načinu pisanja, kot ga je 20. marca v »Neodvisnem dnevniku« pod naslovom »Pobiti vse Žide!« objavil Emil Lukanič-Mori.

Javna tribuna na temo »Slovenska vojska – da ali ne?«, ki jo je organiziral Zbor SDZ za Domžale, je namreč v celoti potekala tako, kot je bila načrtovana – mirno, dostojanstveno in v obliki demokratičnega dialoga. Res je, da je velika večina razpravljalcev na postavljeno vprašanje (Slovenska vojska – da ali ne?) odgovorila

z odločnim DA, toda predstavljena so bila tudi nasprotujoča stališča. Po reakcijah prisotnih (večkrat aplavzi) je bilo tudi med njimi prevladujoče razpoloženje, da Slovenija v procesu osamosvajanja bolj kot kdajkoli potrebuje tudi svojo vojsko. Od prisotnih novinarjev smo seveda pričakovali korektna poročila, ki bi realno odsevala razpoloženje in dogajanje na javni tribuni. Ekipa TV Slovenije in novinar Dela so naša pričakovanja tudi v celoti upravičili.

Pisec »Neodvisnega dnevnika« Emil Lukanič-Mori pa je v svojem članku prikazal šolski primer dezinformacije in neprofesionalnega odnosa do resnice, ki je prava sramota za novinarski poklic. Zato smo se tudi odločili, da sprožimo postopek pred častnim razsodiščem Društva novinarjev Slovenije.

Kaj se je dogajalo in kaj je kdo komu rekel PO javni tribuni, seveda ni stvar organizatorja. Pisec Emil Lukanič-Mori pa je iz tega naredil naslov in bistvo članek. Eden od obiskovalcev »očitno zagreti član SDZ...« naj bi mu »pri izhodu« dejal, da »je treba po-

biti vse Žide«. Takšno namigovanje (»očitno član SDZ«) je skrajno nizkotno in žaljivo za slehernega člana Slovenske demokratske zveze! Prepričani smo, da noben član SDZ ne bi izjavil kaj takšnega, saj v naši stranki izrecno negujemo strpnost do pripadnikov vseh drugih narodov. Med našim članstvom nismo zasledili niti sledu kakršnegakoli antisemitizma, cionizma ali drugih oblik rasizma.

Če so pri »Neodvisnem dnevniku« že čutili potrebo po objavi (morebitnih?) nestrpnih besed neznanca novinarju v zasebnem pogovoru (na strani, kjer je sicer »črna kronika«), potem naj bi tega ne povezovali s SDZ in njeno javno tribuno – ali pa naj bi o tej tribuni napisali še kaj več – to kar se je NA NJEJ resnično govorilo in dogajalo. Sicer bomo lahko upravičeno sklepali, da novinar ni prišel zato, da bi o dogodku poročal, ampak le zato, da bi politično diskvalificiral organizatorja. V tem primeru je seveda upravičeno pisati »Neodvisni dnevnik« v narekovanju...

ANTON TOMAŽIČ
za Izvršilni odbor
Zbora SDZ za Domžale

SKUPNEMU 8. ZASEDANJU OBČINSKE SKUPŠČINE NA ROB

Kakšen užitek, ko peremo tvoje umazano perilo!

Dogaja se, da v kakem našem delovnem okolju pademo na izpitu medsebojnega razumevanja med sodelavci. Lep del svojega življenja preživimo obkroženi z njimi. Pač: Ker delamo skupaj, postanejo oni nam, mi seveda njim, nekakšni življenjski sopotniki. Neformalni sicer, pa vendar: sopotniki skozi življenje. Pa si velikokrat ne znamo biti med sabo prijateljski, znosni. Nemoč, velika nemoč, da bi si bili!! Iz nje se rojevajo spori, spletke, podtikanja, glasni konflikti, natolcevanja, sumničenja, namigovanja. Odnosi se izrojevajo v prepire, žaljivke, katerih posledice se kažejo v sodnih epilogih na sodišču. Rojevajo se dolgotrajne zamere in ne odjenljiva sovraštva.

Tako ekscesno obdobje notranjih medsebojnih odnosov je doživel tudi kolektiv dobske osnovne šole Martin Koželj. Marsikaj so napravili med letom povišani toni komuniciranja med sodelavci.

Iz tega tragičnega opusa žalostnih fines medsebojnih odnosov se je rodil zajeten dosje domnevnih grehov, prekrškov, nedoslednosti, strokovnih in človeških spodrsiljajev. V kakšen pokvarjen užitek lahko komu služi promocija negativnega, da doni in odzvanja v našem prostoru: medijsko za take stvari še posebno dojemljivem, odprtem, dovzetnem.

Vsem odbornikom, vabljenim, gostom, novinarjem. In grehi. Pedantno in decentno zbrani. Eden zraven drugega, eden za drugim. Kakšen užitek, ko žgečkljive podrobnosti preplavljajo našo skupno zavest.

Nekaj hudo nečloveškega je v tem. Pa če tudi je vse res, kar naj bi bila, (kot sledi iz gradiva) dobska ravnateljica kriva. Nekaj hudobnega je v njem, komur duhovno obglavljanje drugega prinaša revanšističen, recimo mu informacijski užitek.

Drugim – na zasedanju jih je bilo mnogo – je taka praksa mučna, nehumana, žaljiva – in žalostna. Bilo je nekoč, žal se danes še dogaja. K sreči je bila na 8. zasedanju skupščine prvič (na licu mesta!!) uveljavljena pravica, da se obtoženi brani tam in tedaj, ko je obtoževan. Dogajalo se je prevečkrat, da je bil napadani le na koncu seznanjen s tem, kaj se je z njim storilo (so storili), ne da bi imel enkrat samkrat možnost povedati kako besedo v svoj prid ali zagovor. Ljudje so izginevali s tako imenovane politične ali javne scene, ne da bi jim dali možnost, kot je bila dana dobski ravnateljici, da se brani sama. Tedaj, ko je najbolj potrebno! Pa je to le droben žarek na grenkobo, ki jo zadeva Ločičnik prinaša v našo zavest. Grenkobo ob vojaških užitkih množice, ko se duhovno in ob njeni prisotnosti pobija posameznik.

Stokrat so časi lahko drugi in drugačni, ko pa ljudje ostajamo isti in na žalost – enaki...

M. Brojan

T.D. »POBUDNIK«, Sp. Loke-Žirovše

Koncert: Nastop domačih ansamblov v hali kom. centra Domžale 19. 4. 91 ob 20. uri

Nastopajo: Tone Verderber, Toni Gašperič, Trio Svetlin, Tanja Zajc – citre, trio Milana Resnik

Sponzor:

**»ARIS« d. d. VELETRGOVINA
Ul. Jožeta Jame 16, LJUBLJANA**

Mir ljudem na zemlji...

V zadnji številki Občinskega poročevalca so bile na delu očitno še stare sile, saj so v objavljenem tekstu Deklaracije za mir med njene pobudnike vrnile tudi mlade krščanske demokrate. Ti so Deklaracijo v resnici sprva res podprli, vendar so kasneje, v glavnem zaradi argumenta, da se zadeva politizira, od nje odstopili. Torej prav nemarna in najbrž namerna pomota.

Ker se v zadnjem času Slovenija vidno militarizira, razprave o slovenski vojski pa so se s precejšnjo odmevnostjo odvijale tudi v našem okolju, bi želela kot pristaž Gibanja za kulturo miru in nenasilja v premislek ponuditi tole razmišljanje.

Menim, da so očitki nasprotnikov Deklaracije, češ da je zadeva spolitizirana in neiskrena, pa tudi poceni nabiranje volilnih točk, grobi, zadaj pa se skrivajo prefinjeni motivi. Prav gotovo tako resne stvari, kot so vprašanje vojne in miru, vojaških intervencij in priprave na vojno, ne smejo obiti na ravni strankarskega spopada. In tudi če se ob tem pojavlja strankarsko politikanstvo, zaradi njega ne smemo postaviti pod vprašaj celotne ideje o uveljavljanju mirovne politike in demilitarizacije. Tako kot tudi ob zgodovinskem presojanju ne moremo vojn v imenu kristusovega (ali

kakšnega drugega verskega) nauka imeti za argument proti samemu kristusovemu (ali kakšnemu drugemu) nauku.

Mirovniki s(m)o se zavzemali za demilitarizacijo že pod stari režimom (problematiziranje JLA) in kot nestransko gibanje se tudi pod novim režimom prizadevajo za nenasilje in za odpravo vojaških institucij. Pri tem je treba poudariti, da proti vsem; v prvi vrsti seveda proti umiku JLA iz Slovenije, ne pa zgolj proti izgrajevanju slovenske vojske. Njihov prispevek k demokratizaciji v Sloveniji je velik, zato je resnično politikanstvo prav to, da se jim danes očita, da so zanesenjaki in sanjači, najhujše obtožbe pa jih obsojajo celo kot nepatriote in sovražnike naroda ter njegove suverenosti.

Mladi krščanski demokrati so sprva podprli deklaracijo, ko pa so ugotovili, da so jo podprle zlasti opozicijske stranke (Liberalni demokrati in Stranka demokratske prenoze), so se postavili proti. Moje mnenje je, da bi bilo bližje krščanski etiki, če bi Deklaracijo še sami podkrepili s svojimi krščanskimi argumenti (nenasilje, razorožitev, mir vsem ljudem na Zemlji). Kajti tudi oni so imeli za afirmacijo pobude enake možnosti pred javnostjo kot pa primer Stranka demokratske prenoze. Pravzaprav celo veliko

boljše. Saj imajo v svoji tradiciji in naukih celo množico pacifiističnih in miroljubniških argumentov. Ali ob vsem tem slovenski kristjani sploh lahko stojijo ob strani, ko pa je krščanstvo samo utemeljeno na ljubezni in nenasilju? Ali se niso na nasprotni breg mirovništva postavili prav zaradi politike – oziroma natančneje politikanstva.

Mladi krščanski demokrati so si ob Deklaraciji premislili in izstopili med drugim s tem argumentom: »V tem trenutku je nujno vzpostaviti oborožene sile, ki bodo znamenje naše volje po samostojnosti.« Želim si torej varnosti, toda varnosti nam ne zagotavlja vedno in zgolj vojska. Opredeliti bi se morali, da bomo konflikte in probleme razreševali z dialogom, nenasiljem (spomnimo se, kako je Gandhi popeljal v samostojnost Indijo), ne pa z grožnjo z oboroženimi silami. In to tista Slovenija, ki si tako zelo želi v Evropo. V Evropo, ki se v tem hipu združuje na osnovi spoznanja in volje po skupnem sožitju in miru. Morda je na Balkanu res vse drugače, zato Deklaracija predlaga, naj se ZAČASNO ohranijo oborožene sile v okviru policije in TO. Ni pa treba celotne zasnove varnosti Slovenije graditi na izgradnji nove slovenske vojske. Ob tem pa bi

se morali oblast in slovenska diplomacija truditi, da s sosedi vzpostavimo takšne odnose, pri katerih orožje ne bo potrebno. Ob vsem tem pa ostaja odprta možnost mednarodno priznane demilitariziranega območja. Treba je razmišljati s predpostavko, kako razreševati konflikte, ne pa videti razreševanja le z vojaškim bojevanjem.

Vsakdo mora v sebi razčistiti, da ga na koncu ne zavede argument, da gre pri tem pač za »našo slovensko stvar«. Kajti družba se počasi in vztrajno militarizira. V časopisih na primer nikoli niso tako množično reklamirali orožja in spodbujali v vojaške poklice.

Za konec pa tole. Upam, da Slovenija ne bo gradila svoje samostojnosti in suverenosti na dveh milijonih oboroženih rok, ampak na glavah, polnih znanja, razgledanosti, pa tudi ljubezni in sožitja. Toda moje želje postajajo vse bolj oddaljene. Pomislite samo na razmerja v proračunu, saj z njim vzdržujemo kar dve vojski hkrati – staro JLA in novonastajajočo slovensko. Ob tem pa brez slabe vesti zmanjšujemo denar za šolanje, šport, uvoz in nakup knjig, kulturo, varstvo otrok, njihovo glasbeno usposabljanje in še bi lahko naštevali. Mar vas ne spominja vse to na nekaj, za kar smo vsi mislili, da je preživeto?

CVETA ZALOKAR-ORAŽEM

P. S.: Krivda ali nekrivda ravnateljice LOČIČNIKOVE je stvar druge obravnave; ta naj (bo!) pošteno povedala koliko je LOČIČNIKOVA storila tega, kar ji očitajo.

AKTUALNO:

Kako je z zavračanjem služenja vojaškega roka

Z novimi ustavnimi dopolnili smo tudi v Sloveniji postavili temelje za priznanje ugovora vesti ter legalizacijo civilne službe. Pri tem gre šele za temeljne opredelitve, dočim konkretna izvedba le teh še ni znana. Doslej je bil sprejet Zakon o obrambi in zaščiti, kot predlog pa je pripravljen tudi Zakon o vojaški dolžnosti, ki bo v neki meri že konkretiziral ta problem. Seveda pa bo potrebno sprejeti tudi pravilnike, ki bodo natančno opredeljevali ugovor vesti in podrobno predpisovali možnosti alternativne službe (brezorožne in civilne).

Ker je o tem pri nas znanega relativno malo, ne bo odveč, če spoznamo kako se je ta problem reševal v Evropi, zlasti v najbolj naprednih državah. Glede na to, da je avstrijski model reševanja tega problema trenutno med najbolj naprednimi je zanimivo spoznati rešitve, ki jih predpisuje avstrijska zakonodaja.

Prve poskuse, da bi pojav zavračanja služenja vojaškega roka legalizirali, najdemo v dvajsetih letih na Švedskem. V obdobju med obema vojnama zasledimo zametke bodoče zakonske osnove za liberalizacijo pojava tudi na Norveškem, Nizozemskem, Finskem in Danskem. Prva država, ki je po drugi svetovni vojni zavzela stališče do tega pojava, je bila

Avstrija leta 1955. Po letu 1960, ko je iz tega v Evropi nastajal politični problem, pa je večina evropskih držav izdelala zakonsko osnovo za premostitev problema. Rešitve so bile različne. Nekatere države so pojav postopno liberalizirale in uveljavile pravico do zavračanja služenja vojaškega roka najprej tako, da ni bilo treba nositi orožja med služenjem vojaškega roka (brezorožna služba), pozneje pa so to opuščali in uvajali civilno službo. Druge države so še naprej zavračale liberalizacijo pojava in še danes je nekaj evropskih držav, ki niso zakonsko uredile tega problema.

Rešitve problema zavračanja služenja vojaškega roka med posameznimi državami niso enotne. Nekatere države so priznavale odklonitev samo iz verskih razlogov, druge pa tudi zaradi krize vesti, etičnih, pozneje pa tudi drugih razlogov. Rešitve v posameznih državah obsegajo tako možnosti brezorožne službe, kot tudi civilne službe v posameznih državah. Tudi upoštevani motivi so bili zelo različni. Zaradi te neenotnosti pri premagovanju stalno naraščajočega problema v posameznih državah ga je Evropska gospodarska skupnost poskušala poenoteno rešiti. V ta namen je izdala posebne smernice in priporočila, s katerimi je

želela urediti odnos in obveznosti oseb, ki nasprotujejo služenju vojaškega roka.

Kljub zahtevam evropskega parlamenta problema še vedno niso zadovoljivo rešili v Grčiji, Španiji, Turčiji, na Cipru in v Švici. Druge članice Evropske gospodarske skupnosti, razen držav, v katerih nimajo splošne vojaške obveznosti (Velika Britanija, Irska, Islandija, Lichtenstein, Luksemburg in Malta), so problem uredile.

V državah Evropske gospodarske skupnosti sta se izoblikovala dva osnovna modela uresničevanja pravice do odklanjanja služenja vojaškega roka:

– prvi se nanaša na preizkus prepričanja resničnosti krize vesti vojaškega obveznika, ki odklanja vojaški rok,

– drugi pa na pripravljenost imenovanega na posledice, ki izhajajo iz tega.

V prvem, ki se uporablja v Avstriji, pa tudi nekaterih drugih državah, posebna državna komisija posluša in izpraša odklonilca vojaškega roka.

V drugem, ki je razširjen v Franciji, preučujejo pripravljenost na posledice, ki jih prevzemajo z opredelitvijo za civilne vojaške obveznosti.

Večina evropskih držav je izbrala vmesne rešitve, ki predstavljajo kombinacijo procesa izpraševanja vesti in pripravljenosti na posledice.

»Nadomestna dolžnost« v Avstriji

Pravica do odklanjanja vojaških obveznosti je uzakonjena v 9. členu zvezne ustave, ki se glasi: »Vsak moški avstrijski državljan mora obvezno služiti vojaški rok. Tisti, ki zaradi vesti temu nasprotuje in je te dolžnosti tudi razrešen, mora odslužiti nadomestno dolžnost.«

Ta ustavni člen so Avstrijci leta 1980 konkretizirali z drugo točko Pravilnika o civilni vojaški službi. Po tem pravilniku se vojaški obvezniki lahko razrešujejo vojaških dolžnosti, če iz resničnih razlogov krize vesti nasprotujejo uporabi oborožene sile proti drugim ljudem in bi zaradi tega pri služenju vojaškega roka prišli v težko du-

ševno krizo. Takšni vojaški obvezniki lahko namesto vojaškega roka opravijo civilno službo. Pravilnik še dodatneje razčlenjuje podrobnosti procesa priznavanja in izpolnitve pogojev za civilno služenje.

Po drugi točki Pravilnika o civilni vojaški službi je prvi pogoj za priznavanje nasprotovanja vojaškim obveznostim duševni razlog krize vesti, pri čemer se od leta 1974 ne obravnavajo več posebej religiozni razlogi nasprotovanja. Med te razloge prištevajo samo tiste, ki bi povzročali pri nabornikih težko duševno krizo. Ti razlogi se morajo dokazovati s tem, da nabornik, ki odklanja vojaško obveznost, ne bi bil ob morebitni samoobrambi zmožen uporabiti orožja.

Razloge krize vesti, zaradi katerih odklanja vojaško obveznost, mora prosilec navesti v prošnji, ki jo naslovi na vojaško teritorialno poveljstvo. Prošnji je potrebno dodati izjavo o sprejemu civilnega vojaškega roka. Rekrutno sposobni naborniki lahko prošnjo vložijo takoj po rekrutaciji, medtem ko zdravstveno omejeno sposobnim ni treba služiti niti vojaškega niti civilnega roka. Prošnja je možno vložiti še 10 dni po prejemu poziva za služenje vojaškega roka, po tem roku pa vojak nima več možnosti za odklonitev.

Vložena prošnja avtomatično odloži poziv; o njej odloča posebna komisija za civilno službo, ki deluje v okviru ministrstva za notranje zadeve. Komisijo sestavljajo predsednik in njegov namestnik, ki sta obema člana sodišča, predstavnik zveznega ministrstva za notranje zadeve kot poročevalec, dva člana, ki ju predlaga mladinska organizacija, zastopnik delodajalcev in delojemalcev ter psiholog. Vsak prosilec lahko zahteva in predlaga v komisijo osebo, ki ji zaupa, vendar ta nima pravice do glasovanja. Pooblaščenec mora predložiti senatu življenjepis prosilca in zbrati rezultate izidov ter jih strniti v kratko poročilo. Delo senata poteka v javni razpravi, na kateri morajo biti prisotni prosilec in morebitne priče. Prosilec lahko pojasni svoja stališča, interpretira rezultate izidov in utemeljuje določena dejstva. Člani komisije lahko v razpravi postavljajo vprašanja, o odločitvi pa glasujejo. Negativne odločitve mora komisija dodatno pojasniti. Odločba se izda prosilcu in vojaškim ustanovam.

Proti negativni odločitvi ko-

misije se lahko prosilec pritoži na nadkomisijo, ki odloča kot poslednja upravna instanca pri ministrstvu za notranje zadeve. Njene odločitve ni možno izpodbijati s tožbami na upravnem sodišču. Če prosilec meni,

da lahko dokaže, da so mu z odločitvijo komisije prikrajšane ustavne pravice, ima še zadnjo možnost pritožiti se na ustavno sodišče.

MILAN PIRMAN, dipl. obr.

Na fotografiji: Republiški poslanec z liste SDP Milan Balažič (desno) v razgovoru z domžalskimi volivci. (Foto: Lipovšek)

MILAN BALAZIČ (SDP) MED SVOJIMI VOLILCI

Predlagali bomo glasovanje o zaupnici slovenski vladi

Na začetku pogovora, ki ga je imel Milan Balažič 2. aprila v Domžalah, se je v kratkem uvodu dotaknil tem, ki uokvirjajo slovensko politiko.

Najprej seveda vročih dogodkov na Plitvicah, ki so nedvoumno pokazali takšno razliko političnih interesov v Jugoslaviji, da je sanj o kakršni koli »stari« Jugoslaviji definitivno konec. Potem je povedal, da se bo v republiški skupščini zavzemal, da bo zakon o reprivatizaciji vsaj tretjino imetja podjetij razdelil med zaposlene, četrtino v pokojninski sklad, del pa tudi v razvojni sklad in trg delnic. Pri denacionalizaciji bo podpiral rešitve, ki bodo zemljo in tovarne ohranile v proizvodnem stanju in bodo ustvarjale profit. Zaveda se, da je za oživitve slovenskega gospodarstva dotok tujega kapitala nujen, vendar tega ne bo, če v državi ne bomo uspeli zagotoviti socialnega miru; socialni mir bomo pa imeli, če delavcem ne bomo krčili socialnih pravic.

Zato mora nova slovenska ustava zagotavljati tudi soci-

alne pravice državljanom; uzakoniti pravico do soupravljanja delavcev v podjetjih. Omogočiti mora uveljavljanje interesov regij in pustiti široka pooblastila lokalni samoupravi (novi občini); pri tem ni pomembno, ali bo sedanjih 60 občin razpadlo na 200 ali 800, pomembno je, da bo nova uprava poceni in učinkovita. Omenil je, da je Demos zelo htel s sprejemom nove ustave (pikro je pripomnil, da zgolj diktatorji na hitro sprejemajo ustave), sedaj pa čedalje bolj odlaša, ker se zaveda, da bo sprejeta ustava najkasneje v enem letu privedla do novih volitev.

Milan Balažič, ki je bil v Skupščino izvoljen na listi Stranke demokratične prenoval, je nanizal tudi razloge, zaradi katerih bodo sprožili vprašanje zaupnice republiški vladi;

– daje prednost vojski pred šolstvom, zdravstvom in kulturo;

– vso družbeno lastnino želi poddržaviti;

– jemlje delavcem socialne in politične pravice;

– prepočasi se razdružuje z Jugoslavijo;

– obljubljala je poceni državo, sedaj je pa država presneto draga.

V razgovoru so imeli poslušalci obilo možnosti za spraševanje in poslanec Balažič je tudi njim (tako kot v Skupščini) odgovarjal neposredno in jasno.

Omenil je, da Ante Marković svojega vojaškega ministra Veljka Kadjevića nima dovolj na vajetih in govoril o nesmiselnosti zahtev vlade, da bi imela svoj lastni dnevni časopis (lastno tiskarno, ki bi ga plačevali vsi davkoplačevalci) in o tem, da je vsako vojsko, ki jo enkrat široko zastavi, kasneje težko krčiti in zmanjševati.

Najdlje pa se je zadržal pri problemih delavcev, ki se jim je večina strank kar odrekla. SDP je ravno zaradi tega ustanovila SOCIALNODEMONSTRATSKO FRAKCIJO, da bi se lažje približala in zajela ter upoštevala zahteve delavcev. Frakcija, in tudi stranka nasploš, se bosta bolj približali sindikalnemu gibanju.

Ob koncu je Balažič odgovoril tudi na vprašanja o vseslovenskem kongresu; Predsedstvu SFRJ, brezposelnih, slovenskemu približevanju Avstriji, odcepljanju Slovenije in odnosih v parlamentu.

IGOR LIPOVŠEK

RAZMIŠLJANJE:

Bog je najprej sebi brado ustvaril

21. marca so zbori Skupščine občine sprejeli proračun. Vročna mnenja so se kresala ob ugibanju, kdo bo dobil več denarja iz občinske vreče in kdo manj. Bodo na boljšem šole, vrtci, ceste,...; bodo na slabšem manj razvite krajevne skupnosti, kultura, telesna kultura,...? Izkušenejši vedo, da so vprašanja te vrste zgolj retorična in da se na koncu vedno razplete tako kot v vicih o Amerikancu, Rusu in Jugoslovancu, ko Jugoslovanci (p)ostane najpomembnejši in druga dva elegantno potisne v out.

In kaj omogoča, da se po sprejemu proračuna nekateri smeji, drugi pa kiso ugotavljajo, da so (spet) ostali na cedilu? Čarobni palici, ki pokaže, da so vsi dobili približno prav (in bili enakomerno in pravično oškodovani) se reče REBALANS (= ponovno uravnavanje). Z rebalansom se namreč med letom večkrat popravlja (spreminja) proračunske postavke. In ker se plan proračuna vedno izračunava na osnovi zadnje porabe, prihaja do zanimivih rezultatov. Primer (izmišljeni): lovcem smo na začetku lanskega leta namenili 100 din in ribičem takisto. Potem smo pa

med lanskim letom te denarje štirikrat »rebalansirali«: vsakič smo lovcem dali 5% več, ribičem pa 15% več. Tako so lovci dobili lani 122 din, ribiči pa 175 din (čeprav smo jim navidezno dali »le« štirikrat po 10% več kot lovcem). Za letošnji bomo pa v planu (zaradi inflacije) povišali dotacije za 50% in rezultat bo, da lovci letos lahko zapravijo 183 din, ribiči pa 263. In to samo zaradi »tistega nekaj drobiža«, ki smo ga ribičem več namenili ob rebalansih.

Podobno se že več kot deset let (to pač poznam) dela z našim občinskim proračunom in tudi letošnji ni nobena izjema. Če boste gledali kolono PLAN 90 in PLAN 91 boste mogoče celo navdušeni, saj se celotna poraba povečuje le za 35%. A že če vzamete podatke iz prvega lanskega rebalansa (19. 4. 1990), boste videli, da je poraba v primerjavi z njim večja za preko 100%!

Zato je bilo preuranjeno veselje tistih, ki so z amandmaji na seji Skupščine uspeli izpuliti kakšen dinar več za svojo dejavnost ali krajevno skupnost. Končni zmagovalec je vendarle oblast. Za ilustracijo nekaj izbranih števil:

v milijonih din

namen iz proračuna	plan '90 april '90	plan '91	% povečanja
komunala, ceste, energetika	50,7	92,3	82
raziskovalna dejavnost	1,3	1,34	1
osnovno izobraževanje	99,4	142,2	43
dejavnost organov občine	35,4	62,5	77
osebni dohodki uslužbencev in funkcionarjev občine	23,6	52,1	121

Vir: Gradivo za 47. zasedanje SO Domžale 19. 4. 1990 in gradivo za 8. zasedanje SO Domžale 21. 3. 1991.

Igor Lipovšek

TELESNE AKTIVNOSTI ZA VEČJE SPOSOBNOSTI

Aktivno življenje je nujno!

Na Osnovni šoli Dob nam je ob video posnetkih govoril dr. Strel o nujnosti aktivnega življenja. Slovenci se gibljemo premalo. Prav to lahko opazimo tudi pri naših osnovnošolcih. Statistika nam kaže zaskrbljujoče podatke.

Naši otroci so v povprečju več kot en dan v letu v bolnišnici. Število poškodb gibal se iz leta v leto povečuje. Čeprav bi morala biti fizična moč dvajsetletnika na vrhuncu, opažamo, da le ta že začenja predčasno upadati. Pri tridesetih nismo več kos sedemletnemu otroku. Prerasel nas je v smislu zmogljivosti. Ker si otroci do 11. leta želijo tesnejših stikov s starši, to ni nepomembno. Če mu starši v čem ne morejo slediti, se kaj kmalu oprime koga z ulice, ki mu je kos.

Ko so v osnovni šoli delali anketo o pomembnosti šolskih

predmetov za življenje, so se otroci na prvem mestu odločili za matematiko, sledila je slovenščina in že na tretje mesto so uvrstili telovadbo. Samo 14% otrok v šoli ne čuti utrujenosti.

Očitno poslabšanje so ugotovili v času počitnic, saj so otroci v povprečju 4 ure dnevno pred televizijskimi ekrani. Vsled tega si premaknejo jutranje vstajanje za več ur po jutranjem vzhodu, kar je v nasprotju z naravnimi zakonitostmi. Vse to se odraža tudi na sposobnostih osnovnošolcev v prvih dveh mesecih šolskega leta, ko se nikakor ne morejo »pobratiti«. V šolo so prišli brez energije. K temu smo pripomogli tudi starši z neaktivnim dopustovanjem. Poležavanje na soncu in kopanje je premalo. Aktivnosti naj se pričnejo s pla-

vanjem. Pretiravanje ni nikjer koristno, toda postopno pridobivanje kondicije pripomore k vedno večjim sposobnostim. Povprečen otrok ob koncu dopusta lahko z majhnim naporom preplava 1000 m.

Poskrbimo tudi za normalen vsakdanji ritem družine. Skrbimo za vstajanje ob primerem času, kot tudi za pravočasen odhod v posteljo. Ne dovolimo si posiljevanja televizije. Tudi zdravi prehrani moramo dati pravo mesto. 10 minutna jutranja telovadba naj nam postane navada kot jutranja kava ali šilce žganega.

Omenimo še značilnosti slovenskega tridesetletnika. V povprečju ima dokaj urejen status, opaža se stopnjevanje alkoholizma in obvezno posedanje v naslanjaču. Tudi pri ženskah lahko s leti opazimo, da so pozabile nase. V polni meri se žrtvujejo za svojo družino. Kondicijsko se ne obnavljajo in s tem rušijo svojo stabilnost.

Pri otrocih dobske šole je že opaziti večje število slabe držje. Nekaj deset otrok je nujno potrebno intenzivnega dela na področju telesne kulture.

DARINKA GRUM

JUBILEJ KAMNIČANA

Ob 100 letnici proge Ljubljana - Kamnik

Ugodna lega in naravna bogastva so omogočila, da se je v Kamniku in okolici že v drugi polovici 19. st. razvila industrija in obrt. Podjetniki so kmalu spoznali, da bo nadaljni razvoj mogoč le, če prometne probleme rešijo z gradnjo železniške proge. Prve želje mesta Kamnik po železniški povezavi z Ljubljano so omenjene že leta 1868. Takrat je mestno županstvo Kamnik prosilo Trgovinsko in obrtno zbornico v Ljubljani, naj pristojno ministrstvo dovoli ustanoviti v Kamniku brzojavni urad in s tem v zvezi naj se vlada odloči za gradnjo železnice s priključkom v Ljubljani.

O železniški progi skozi Domžale oziroma Kamnik so razmišljali že preden so načrtovali sedanjo Kamniško prog. Za odsek proge Celje - Ljubljana, ki je del dvotirne južne železnice Dunaj - Trst, in je bil dograjen leta 1849, so obdelali tri variante: sedanjo traso, traso iz Celja po Savinjski in Tuhinjski dolini in skozi Kamnik v Ljubljano; tretja varianta trase pa je vodila iz Celja pod Trojani in skozi Domžale v Ljubljano.

Tudi načrt železniških povezav iz leta 1872, poznan pod imenom »Načrt osrednjih ilirskih železnic« ni zanemaril Kamnika in Domžal. V Mengšu je bil predviden spoj proge Celje - Vransko - Kamnik - Ljubljana s progjo iz Celovca preko Jezerskega, Senčurja in Brnika. Vneta pobudnika gradnje

Kamniške proge sta bila domači podjetnik Alojz Praschniker in inženir Oskar baron Lazarini; zanj se je zavzemal pozneje tudi pisatelj in poslanec Janko Kernik.

V letu 1879 je bil ustanovljen Konzorcij za gradnjo ozkotirne proge Ljubljana - Kamnik. Kranjski deželni zbor je 13. julija 1880 sprejel sklep, da finančno podpre gradnjo; načelno je privolil v brezplačno uporabo ceste za zgraditev proge. Ozkotirnica je bila tako projektirana, da bi v precejšnji meri potekala kar ob robu deželne ceste. Vendar so decembra 1882 ob reviziji trase zamislili o ozkotirnici opustili in pričeli pripravljati načrte za normalnotirno prog. Še pred tem je bil spomladi leta 1881 v Domžalah sestanek interesentov za progjo v zvezi s ponudbo Belgijske družbe, da zgradi Kamniško progjo. Gradnjo proge je končno uzakonil državni zakon, sprejet 1. maja 1885. Za pridobitev delničarjev je Ustanovni lokalni komite za gradnjo Kamniške proge organiziral 6. oktobra 1886 v ljubljanskem hotelu Slon zborovanje, na katerega so bili vabljeni interesenti za delničarje. Ko je gradnjo finančno podprl Kranjski deželni zbor in vojska (prevoz smodnika iz tovarne v Kamniku), je bila 14. aprila 1889 izdana koncesija Praschnikarju in Lazariniju, tako da sta v skladu s tedanjo zakonodajo 17. aprila 1890 ustanovila delniško družbo: »Lokalna železnica Ljubljana Kamnik« s sedežem na Dunaju. Statut družbe je odobrilo ministrstvo za notranje zadeve 25. februarja 1890. (Oskar baron Lazarini ne izhaja iz družine Lazarini v Smledniku).

Delniška družba je razpolagala s kapitalom 906.700 forintov in je bil razdeljen na 9.067 delnic po 100 forinto. Po zakonu o lokalnih železnicah iz leta 1885 je država odkupila 2.000 delnic, na osnovi sklepa Kranjskega deželnega zbora pa je dežela Kranjska odkupila 700 delnic.

Lokacijska obravnava je bila v dneh od 5. do 15. oktobra 1889. Trgovinsko ministrstvo je 26. oktobra 1889 izdalo gradbeno dovoljenje za gradnjo proge. Zaradi različnih interesov so razprave o trasi proge in legi postaj trajale še v drugi polovici leta 1890, kar je povzročilo zamudo pri dograditvi proge.

Hud spor se je vnel v Kamniku zaradi lokacije postaje. Prvotno je bila predvidena lokacija postaje v 21,5 do 21,6, to je na sedanjem mestu. Koncesionarja (Oskar baron Lazarini in Praschniker) sta želela postajo na drugi strani predora (sedaj postajališče Kamnik Graben), s čimer je soglašalo tudi Trgovinsko ministrstvo na Dunaju, kamniški župan Fischer ter vse občine severno od Kamnika (Nevlje, Tuhinj, Mekinje, Stranje, Županje njive itd.). Postaja bi bila tako locirana izven občine Kamnik, izkupiček mestne

mitnice bi bil tako večji. Temu je nasprotovalo okrajno glavarstvo. Med Kamničani se je razplamtel razdor, ki so ga rešili tako, da je okrajni glavar in poslanec dr. Poklukar vodil deputacijo na trgovinsko ministrstvo na Dunaj, kjer so se dogovorili, da zaradi nevarnosti, ki jo predstavlja smodnišnica, ostane lokacija postaje na prvotnem mestu, kar je ministrstvo potrdilo s posebnim odlokom 21. maja 1890.

Alternativni predlog, da bi zgradili postajališče v Mali vasi ali na Ježici je ostal odprt in so zadevo reševali po dograditvi proge. Tako je bilo 1. januarja 1893 vzpostavljeno postajališče Tavčarjev dvor. Glede postajališča Homec so koncesionarji zahtevali, naj stroške prispevajo interesenti. Mengeški župan je predlagal preložitve postaje Jarše-Mengeš v smeri proti Domžalam do ceste Jarše-Mengeš. Predloga niso upoštevali, ker je znašala razlika le okrog 100 m.

Precej črnila so razlili tudi v zvezi s postajo Črnuče. Prvotno je bila predvidena postaja Podboršt (med Črnučami in Trzinom). Zastopniki Črnuč so se sklicevali na to, da je v naselju Podboršt le 7 gospodarstev, medtem kojih je v Črnučah nad 50. Investitorji so soglašali s črtanjem predvidene postaje v Zaborštu, kjer sta bila predvidena dva tira in stavbe, iz prometnih razlogov pa niso soglašali da v Črnučah zgradijo enako postajo. Ko pa je župan iz Črnuč iz požarnih razlogov dosegel odkup trase od strnjenegega naselja v Črnučah, so se končno sporazumeli, da se načrt za Podboršt opusti, v Črnučah pa ustanovi nezasedeno postajališče. Predor v Kamniku je bil prebit v noči med 14. in 15. julijem 1890; prvi vlak je pripeljal gramoz v Kamnik že 21. nov. 1890, tehnični pregled proge je bil 18. decembra 1890. Ko so bile odpravljene

vse pomanjkljivosti, je bila progja 28. januarja 1891 predana v promet. Končna kolavdacija proge je bila 11. in 12. oktobra 1892.

Kamniška progja je ostala v lasti delniške družbe le do 15. 12. 1894, potem je prešla v last države. Z državno upravo so se prometne razmere malo izboljšale, težav pa kljub temu ni manjkalo, saj uprava južne železnice ni dovolila uvoza vlakov iz Kamnika na Ljubljansko železniško postajo (takrat Ljubljana - glavni kolodvor). Za vlake iz Kamnika je bila končna postaja Ljubljana Šiška, od tam so morali peš ali s postreščkom do glavne postaje. Na postaji Šiška je bilo za Kamničana na razpolago le skromno poslopje brez vsakega komforta za potnike. Šele s podržavljenjem južnih železnic konec leta 1923 je Kamničan pričel voziti na postajo Ljubljana.

Kamniška progja je upravno najprej spadala pod cesarsko kraljevo direkcijo državnih železnic v Beljaku, od 1. 9. 1906 je spadala pod direkcijo državnih železnic v Trstu. Po prvi sv. vojni je bila nekaj časa pod direkcijo državnih železnic v Ljubljani. Od 10. januarja 1920 do 31. 12. 1923 je spadala pod direkcijo Zagreb, od 1. 1. 1924 do okupacije je bila pod direkcijo Ljubljana, v času okupacije pa pod direkcijo Beljak.

Na Kamniško progjo so navezovali številne projekte novih prog. Že leta 1892 je bila v obravnavi trasa proge Polzela - Kamnik + Kranj oziroma Kamnik - Šmarca - Godešič. Lokacijska obravnava za traso Kamnik - Polzela je bila 18. novembra 1907; med obema vojnoma je bil aktualen projekt proge Sempeter v Savinjski dolini - Kamnik - Škofja Loka, elektrificirana progja Kamnik - Kranj in elektrificirana ozkotirna progja Kamnik - Kamniška Bistrica. Med 2. sv. vojno so Nemci postajališče Črnuče povečali v postajo, tako da je postala križišče Kamniške proge in proge Laze - Beriesevo - Črnuče - Vižmarje (nemška obvozna progja). Po vojni je bila aktualna zveza Jarše - Brnik in progja V. kongresa KPJ Črnuče - Vič. Tudi planski dokumenti za naslednje obdobje predvidevajo posodobitev, elektrifikacijo in razširitev progovnih naprav.

Med omembe vrednimi objekti na tej progji je vsekakor 140 m dolg most preko Save pri Črnučah. Graditi so ga pričeli novembra 1889. Ob gradnji so Savo provizorično premostili s 162 m dolgim mostom, ki je slonel na dveh obrežnih opornikih in 12 lesenih kozah v strugi Save. Šele leta 1904 so dogradili sedanji most z jekleno konstrukcijo (40 + 60 + 40).

IZDALI SO PRODAJNO-PREDSTAVITVENI BILTEN:

Kaj ponuja obrtno industrijska cona v Trzinu?

Za obrtno-industrijsko cono Trzin so izbrali prometno zelo ugodno lokacijo ob magistralni cesti Ljubljana-Maribor, ob železniški progji Ljubljana-Kamnik in sicer na nekakovostnem zemljišču. Bližina dveh centrov: občinskega in republiškega daje tej lokaciji marketinško posebno poudarjeno vrednost.

Gradnja poteka v dveh fazah

I. faza izgradnje s površino 34.00ha je v pretežni meri že

izvršena in tudi večina parcel je že zasedenih. Predvidevajo razširitev obrtno industrijske cone na površini 6.82ha z oblikovanjem dodatnih zazidalnih parcel.

Zemljišče se razteza na delno ravnam oziroma delno rahlo nagnjenem področju zahodno od magistralne ceste med naseljem Črnuče in novopozidanim območjem Trzin-Mlake. Na jugu teren omejuje trasa daljnovoda, na severu pa ga od Trzina loči širok gozdnat pas. Z ustreznim ekološkim ravnanjem in z ohranitvijo redkih drevesnih skupin je ohranjena skladnost z naravnim okoljem.

Celotno območje »OIC« Trzin je razdeljeno v več karejev po prometni ureditvi.

Posamezni kareji so sestavljeni na osnovi modulne mreže 25.00 x 25.00m. Posamezni moduli so ali samostojne gradbene parcele ali pa se dva in več modulov združuje v večje gradbene parcele.

Programsko cona združuje vse možne oblike vlaganj v razvoj obrti in male industrije, seveda s pogojem tehnične, urbane urejenosti in ustreznega varovanja okolja.

V njej najdejo mesto manjši družbeni industrijski obrati in široka paleta obrtnih delavnic, vse od manjših pa do največjih. Ob delavnicah ali posebnem okolju je omogočena gradnja stanovanjskih hiš, vendar le v povezavi z izgradnjo poslovnega proizvodnega objekta.

V že izgrajenem delu »OIC« Trzin se pojavljajo sledeče dejavnosti: elektroinstalacije, kovinoplastika, lesna galanterija,

drobni kovinski predmeti, klaparski izdelki, avtomehanika, elektromehanika, gostinstvo, polaganje tlakov, avtomatska obdelava podatkov, elektrokovinoplastika, vzdrževanje PTT naprav, brušenje rezil, zidarstvo, gradbena mehanizacija, kovinska dejavnost, precizna mehanika, pletilstvo, izdelava, montaža in servis dvigal, mizarstvo, krovstvo in izolacije, predelava plastičnih mas, podi in parketarstvo, elektronika, avtomatika, telekomunikacije, pekarna in izdelava testenin, servisi, servis lesnoobdelovalnih strojev, betonarna, priprava aditivov za kurilna olja, izdelki za avtoelektriko, livarstvo barvnih kovin, modni dodatki, avto-prevoznništvo, servis avtoelektronike, navigacija, vodovodne instalacije, krovno kleparstvo, tiskarska dejavnost, sitotisk, orodjarstvo, plastične mase, predmeti iz poliestra, izdelovanje čistilnih sredstev, servis mikrofilmskih naprav, fotokopirni stroji, proizvodnja industrijskih orodij, obloge stropov, birotehnika, trgovska dejavnost, okvirjanje slik, trgovska prehranmebna dejavnost.

Komunalno je cona povezana z osnovnimi komunalnimi objekti in napravami: voda, kanalizacija, električni priključki, javna razsvetljava, telefon, plin in ne bo obremenjevala obstoječe sekundarne mreže. Predvideno je plinsko ogrevanje predvsem zaradi varovanja in vzdrževanja čistega okolja. Talni sestav za tehnološke potrebe omogoča uporabo večjih količin vode s kraja samega.

Obdana z gozdovi ostaja sosessa odmaknjena pogledom, izolirana in z zadostnim okoljem zelenih pljuč. Logično zasnovana zamisel zagotavlja največjo izrabo razpoložljivega prostora ob najmanjših stroških za opremljanje.

Prodajno-predstavitveni katalog je pripravil Drago Topličan

Rudnik 1991

V severovzhodni Jugoslaviji prihajajo časi, ko se različno misleči začnejo sprajljivo pogovarjati. Žal pa so tudi izjeme, kot je bil izrazito politični govor na žalnem slavlju v Rudniku 5. januarja 1991. Vse to k spravi nič ne pripomore, prej obratno.

Ko bi bile besede v govoru vsaj malo nagrobne, bi človek iz pietete do padlih žrtv, ki smo se jim prišli pokloniti, ne napisal omenjenega članka. Tudi člani moškega pevskega zbora Radomlje z zborovodjem g. Francetom Slabetom so na vprašanje, ali je bil to pogrebni govor, odgovorili, da je bil le izrazito političen. Snemalec Foto-kino kluba Radomlje pa je poudaril, da od prirediteljev nihče ni naročil, da naj bi bil posnet celoten govor. Še to! Ponavadi ocene neke prireditve pridejo od ljudi, ki so se te osebo udeležili, sicer stvar izpade precej najemniška. Zapis omenjenega govora pa bralce Občinskega poročevalca zaveja, saj ga je bila objavljena približno tretjina in še ta je bila le prirejena.

Ob vsem tem pa še vedno ne razumem, kaj pomeni TAKOIMENOVANA SPRAVA?

FRANCE CERAR

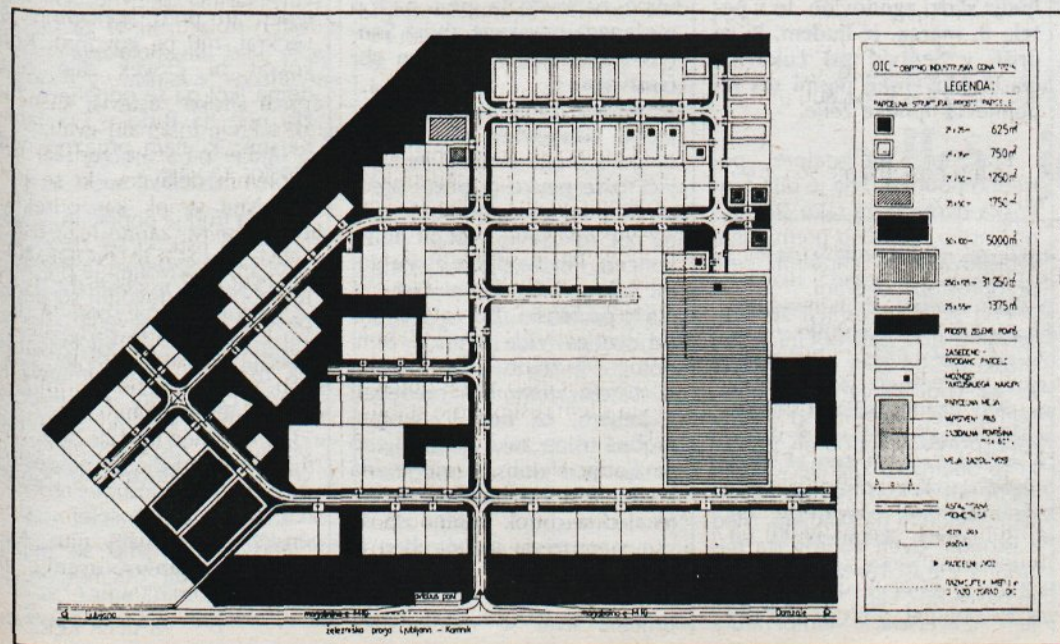
Velikonočni okraski, pirhi izpod otroških rok...

Pirhi, velikonočne dobrote, pogrinjki v OŠ Šlandrove brigade

Čudovita otroška ustvarjalnost ob Edigsovih barvah je rezultirala v domiselnih in lepih pisanicah... Risali so učenci Mengeške osnovne šole

KNJIŽNICA DOMŽALE

Protest zaradi zmanjšanja sredstev za nakup knjig

Ogorčeni in hkrati razočarani smo, ker je občinski proračun drastično zmanjšal sredstva za nakup knjig v letu 1991, pri čemer ni zagotovil niti toliko sredstev, da bi pridobili ustrezni pripadajoči delež iz republiškega proračuna. Tudi nasploh je bila Knjižnica Domžale ena tistih dejavnosti, ki so bile z novim razrezom skupne občinske pogače najbolj prizadete.

Zato smo se odločili, da o tej – po naši sodbi skrajno nerazumni odločitvi – obvestimo javnost in vas, svoje bralce, ki vas je v tem trenutku okoli 9000.

Vemo sicer, da časi niso naklonjeni kulturi in s tem tudi ne knjigi ter da primanjkuje osnovnih sredstev za obstoj, posameznikom pa celo za preživetje. Pa vendarle nam je znano, da občinski proračun ni majhen in da je sredstva namenil tudi mnogim manj ali pa enako pomembnim stvarim kot so knjige. Ne bomo ocenjevali in presoiali, kaj konkretno je bolj in kaj manj pomembno. Konec koncev ne gre samo za število knjig, ampak za neodpušljivo odrekanje pripadajočega deleža republiških sredstev, ki so v tem trenutku postavljena pod vprašaj.

Da boste seznanjeni z dejstvi, povejmo, da zaradi odtegnjenih 240.000 din ne bomo prejeli iz republiškega proračuna 310.000 din – če pa število spremenimo v število knjig, to pomeni 2800 knjig manj. In ta vsota pomeni manj kot 0,05 % deleža proračuna.

Knjižnica je v zadnjih letih naredila velike korake in se razvila v eno vodilnih s svojega področja v Sloveniji. S tako radikalnimi posegi je ogrožen njen nadaljnji razvoj in morda celo obstoj; o kakšnih izboljšavah pa sploh ne smemo razmišljati. Radi bi svojim bralcem

ponudili vsaj toliko, kot jim nudijo drugje v republiki. Ponudba knjig, revij, video- in govornih kaset, CD plošč, domoznanskega gradiva in jezikovnih tečajev se bo občutno zmanjšala, učencem bo še bolj primanjkovalo knjig za čtivo, dijakom in študentom študijskega in obšudijskega gradiva, odraslim knjig za dodatno in permanentno izobraževanje ter razvedrilo. In verjemite, da bo nam pri tem najbolj hudo.

Vemo, da je stanje v gospodarstvu in družbi alarmantno. Toda v to nas je pripeljalo prav večdesetletno zanemarjanje

znanja, znanosti, pomena izobrazbe in razgledanosti nasploh. In v tem sklopu je med najvažnejšimi dejavniki prav knjiga in odnos do nje. Zato omalovaževanje knjige in tudi institucij, povezanih z njo, ni niti kratkoročno niti dolgoročno modro. Mnoga upanja, ki smo jih imeli pred nastopom slovenske pomladi, so se nam ob takem odnosu do knjige porušila in so izplahnela. Pomlad, ki so jo pomagali otopliti zlasti in predvsem intelektualci in kulturniki, pa vse bolj spominja na komaj premagano zimo.

Delavci Knjižnice Domžale

Ustanovni člani KUD Vrhpolje iz leta 1986

Kulturna dejavnost na Vrhpoljih

Pred nedavnim smo opravili občni zbor KUD Vrhpolje v prostorih krajevne skupnosti Vrhpolje – Zalog na Vrhpoljah. Zbora se je udeležilo precejšnje

število članov tega KUD na Vrhpoljah. Med domačimi je bil tudi gost Občinske kulturne skupnosti Domžale. Analizirano je bilo društveno delo od njegove ustanovitve 1986. leta pa vse do občnega zbora. Društvo je delovalo po sekcijah: tamburaški, dramski, recitatorski in plesni. Najbolj prizadevna je tamburaška skupina, ki trenutno šteje 15 članov, člani pa so v starosti od 13 do 36 let; povprečna starost je 17 let. Tamburaši so imeli v domačem kraju precej javnih nastopov, prav tako izven njega. Vadijo in nastopajo pod vodstvom prizadevnega vodje Slavka Kolkaja iz Ljubljane.

Tudi v letošnjem letu nameravajo nastopiti na srečanju tamburaških skupin Slovenije v Piranu.

Na občnem zboru KUD Vrhpolje so izvolili nov upravni organ desetih članov. Novi predsednik je Ivo Žuna, tajnik Fani Pačnik, blagajnik Rozi Avbelj, ob tem pa so imenovali še tričlanski nadzorni odbor. Novemu odboru so prisotni zaželeli uspešno delo v novem mandatu.

Šestmesečni načrt dela Kulturnega društva Vrhpolje predvideva: praznovanje slovenskega kulturnega praznika, materinskega dne, uprizoritev igrice »Sneguljčica«

zaključno prireditev za prvo polletje 91 in nakup reflektorjev v večnamenskem prostoru gasilskega doma na Vrhpoljah.

Upravni in nadzorni odbor KUD si bosta prizadevala, da bo letošnje leto pestro na vseh področjih. Seveda bo potrebna pomoč članov, sredstva Kulturne skupnosti in sponzorjev, veliko je odvisno tudi od udeležbe publike na prireditvah.

JOŽE NOVAK

M. BROJAN

V lastni godbeni sobi

Mengeška godba ob prvem koncertu v svoji lastni godbeni sobi Gasilsko-godbenega doma. Maestro Alojz Velkavrh je zagotovilo za kakovost Mengeške godbe tudi v prihodnje.

RAZSTAVA IN PREDSTAVA MAVRICE V KAMNIKU

Barvne fotografije in fotoeseji...

Radomeljski foto-kino klub Mavrica se dvakrat na leto predstavi tudi Kamničanom: bodisi z razstavo fotografij bodisi z nastopom dramske sekcije ali prikazovanjem filmov, diapozitivov in videoposnetkov.

Letos so na prvi pomladanski dan postavili razstavo barvnih in črno-belih fotografij v likovnem razstavišču Veronika. V takšnem obsegu so se Mavričarji z barvnimi fotografijami pokazali prvič, saj so (razen ene izjeme) doslej vedno raz-

stavljali zgolj črno-bele fotografije. Za uvod v kulturni večer so radomeljski ljubitelji občinstvu, ki je do zadnjega kotička napolnilo osrednje kamniško razstavišče, prikazali še sedem dia-esejev, sedem petminutnih zgodb. Glavna teza pripovedi takega eseja je na diapozitivih, ki jih dopolnjuje zvok, sestavljen iz glasbe, teksta in zvočnih efektov. Avtorji predstavljenih zgodb so bili MOJCA IGLIČ (Nekoga moraš imeti rad), JANEZ KOSMAČ (Blegoš, Boga-stvo starih koledarjev in Po-

Na projekciji v DU Mengeš. Mavričarji so se predstavili tudi Kamničanom, o čemer prinašamo informacijo...

Tone FTIČAR, tajnik ZKO Kamnik predaja šopek vodji foto-sekcije Mavrice Mojci IGLIČ

Pomladna prha

V ponedeljek, 22. aprila 1991 ob 20. uri bo v razstavišču VERONIKA v Kamniku sinhronizirana projekcija barvnih diapozitivov, s katerimi se bosta predstavila Rado Zajc in Toni Iglič. Avtorja vas vabita, da si ogledate izbor iz njihovega dosedanjega ustvarjanja na tem področju.

mlad na planini), LOJZE POPELAR (Oblaki so rdeči) in TONI IGLIČ (Zidopis in Dialiti).

Poleg te prireditve so Mavričarji obiskali tudi Mengeški dom upokojencev z dia-predstavo JESEN V ARBORETUMU. Igor Lipovšek

UGANKARSKA RAZSTAVA V MENGŠU:

Pavle, mengeških korenin ugankarski velemojster

Pavle, potomec lastnikov hotela v Mengšu, je po poklicu elektro inženir, četudi bi bilo nemara točneje, da bi rekli: Pavle je ugankar. Sicer je že tri leta vodja trženja v mengeškem EDIGSU, 33 let pa je z dušo in telesom zavezan slovenskemu ugankarstvu. V Mengšu je razstavljal te dni.

Mojster vsakovrstnih vprašajev na svoji razstavi. Pavle... (priimek ugotovite po prebrani uganki!)

Kako se Pavle piše?

V priimku Pavletovem se pove: da gre gor možakar; in še »C«...

Ogledali smo si to razstavo njegovega dosedanjega dela. V vseh teh letih je seglo v 32 revij, časopisov, zbornikov, publikacij in že doslej zaznamovalo avtorja kot enega od nosilcev slovenskega ugankarstva. Pa ne tistega konvencionalnega, zaprtega v stare, izrabljene oblike. Pavle jemlje ugankarstvo kot nenehen izziv v iskanju novih, doslej nepoznatih oblik. V njih – v oblikah in vsebinah novih ugank in skrivank, želi najti (in tudi najde) nekaj več, drugačno, za ugankarja bolj žgečljivo, mikavno, skrivnostno tkanino.

Zato njegovo ugankarstvo ni običajen del klasične enigmatike, pravzaprav je to svojevrstna besedna umetnost, ki vabi k nekonvencionalnemu razmišljanju, povezavam in miselnim telovadbi. Prezre skozi bogato ustvarjalnost nenavadnega iskalca je med Mengšani, zlasti mladimi, vzbudil veliko zanimanja.

NA PRVEM KONCERTU ŠENTVIŠKEGA ZVONA

Zadonel je Šentviški zvon

Glasba lahko človeku izpolni vse njegove želje, so ugotavljali ljudje skozi zgodovino. In v petek, 8. marca, je ljudem, ki so prišli v Šentvid pri Lukovici, glasba slovenske pesmi res izpolnjevala njihove želje.

Pravzaprav je najprej potrebno poudariti, da je bila šentviška dvorana za tako številno občinstvo, odločno premajhna. Obiskovalci so napolnili celo predprostor k dvorani.

Prvi se je predstavil že uveljavljeni in v naši občini znani moški pevski zbor iz Lukovice, ki ga vodi Peregrin Capuder. Njihov del koncerta so sestavljale priredbe narodnih pesmi, ki so občinstvo zagrele. Odpeli so in bili za svoj nastop nagrajeni z bučnim ploskanjem. Med nastopom dveh zborov sta nastopila citraš Tomaž Plahutnik in basist Rok Lap. Njuna glasba je izzvenela, temperatura

v dvorani pa je naraščala. Povezovalka Blaženka Mali je namreč napovedala prvi nastop mešanega pevskega zbora Šentviški zvon pred domačim občinstvom.

Nista še minili dve leti, odkar je bil ustanovljen. To je bila njegova druga predstavitev. Prvič so se pevke in pevci predstavili pred letom dni v Mengšu na občinski reviji. Tokrat pa že koncert. Pevovalka je zamahnila: »Bim, bam, bom, bim...« Na to pa ženski zbor: »Pa se sliš od svet'ga Vida zgun... Bim, bom... Ta zgun.« Če bi pevci v tistem trenutku prenehali s petjem, bi bila v dvorani grobna tišina, tako zamaknjeno so ljudje sledili pesmi. In na koncu, led je bil prebit, pesem je sledila drugi, kolena so se vse manj tresla in potreben je bil seveda dodatek. In dodatke bi poslušali še in še. A vsaka prijetna stvar se konča, skle-

njen je bil tudi koncert. Pevovalka, trenutno je to Karel Leskovec, je prijazno vskočil in začasno vodi zbor namesto Metke Novak (prej Galien). Napovedovalka se je zahvalila nastopajočim in gledalcem, ki so zadovoljni zapuščali šentviško dvorano in se začudeno spraševali, le od kod toliko pevecv v našem kraju in okolici. Pevcev je nekako štirideset. O tem, da je treba hoditi na vaje vsak teden in pred koncertom še večkrat, niti ne govorim. Količkokrat bi človek raje ostal doma, kot pa se odpeljal v mrzlo noč na Brdo v OŠ Janko Kersnik, ki nam prijazno nudi prostor za vaje.

Toda trud je poplačan! Zadoljni so tisti, ki so zbor ustanovljali, zadovoljni je predsednik zbora, zadovoljni so pevci, pevovalka pa seveda »še« ni zadovoljen. Za dokazovanje, da mislimo resno, imamo še dovolj časa. Zbor je namreč še zelo mlad, kar mu daje tudi upanje za uspešno in kakovostno napredovanje v prihodnosti.

Nasvidenje! smo še dejali. Slišimo se na občinski reviji v Mengšu.

MARTA KERŽAN

LIZZY S TRATE ALI TUDI MOŠKIM SE LAHKO TRESEJO GATE

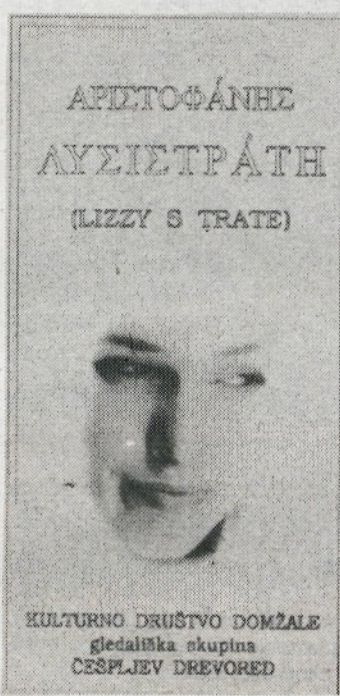
Gledališki predstavi na rob...

Gledališka skupina ČEŠPLJEV DREVORED v okviru Kulturnega društva Domžale deluje in nastopa že deseto leto. Vse skozi jo prizadevno vodi Marina Rugelj in okoli nje se zbirajo mladi ljubitelji gledališča in igre. Če pogledamo predstave, ki so jih doslej postavili na oder, vidimo, da veskozi z izбором nekako izstopajo v okviru siceršnje amaterske gledališke produkcije, še posebej v naši občini. Naj omenimo le lanskoletnega Don Juana ali pa morda njihov največji uspeh doslej – Pomladni kabaret – s katerim so gostovali v mnogih krajih, sodelovali na srečanju gorenjskih gledaliških skupin in poželi veliko priznanje in številne pohvale.

Letošnja predstava LIZISTRATA (Lizzy s trate), klasičnega grškega komediografa Aristofana (v prevodu Antona Sovrta) je nastala kot zaključna predstava seminarja, ki so ga obiskovali vsi člani skupine. Trajal je od novembra, zaključil pa se je s premiero, ki je bila v mengeškem Kulturnem domu 28. februarja. Menili so, da so presegli in prerasli pri svojem delu določeno fazo ustvarjanja in so želeli svoje delo tudi nekoliko profesionalizirati ter se ob tem naučiti nekaj novega o gledališkem delovanju in ustvarjanju.

Seminar je vodil absolvent Akademije za gledališče, film in televizijo Zdravko Zupančič (njegovo diplomsko delo je bila odmevna predstava Kdo se boji Virginije Woolf), ki je bil obenem tudi strokovni svetovalec pri omenjeni predstavi. Kot so zatrdili ob koncu, so nadvse zadovoljni s stakšnim načinom dela, pa tudi naučili so se marsikaj.

Že na začetku je treba povedati, da amaterske gledališke skupine delujejo v težkih pogojih, z minimalnimi sredstvi, kar se še posebej vidi v težavah pri glasbeni opremljenosti predstave – to so na primer Češpljevci simpatično razrešili kar z živo glasbeno spremljavo (pianist Tomaž Pirnat) – in skromni, improvizirani, a vendarle ustrezni kostumografiji, ki je bila delo Nene Radmelič. Po tožili so tudi o velikih težavah, ki so jih imeli s prostori za vaje. V Domžalah ni nobene prave dvorane in so na začetku vadili kar v večnamenskem prostoru Knjižnice, kasneje pa so gostovali v Mengšu in tam vadili v večinoma mrzli, neogrevani dvorani. Tako so bili največ vaj prisiljeni speljati kar v gostilnah. Žalostno, a resnično. Lizistrata je komedija o uporih žena, ki so dolgo zvesto in ubogljivo skrbele za svoje možje – velike in stalne vojske. Potem pa so se odločile, da temu napravijo konec – želijo konec njihovega bojevanja, njihovo vrnitev in mir. To je pravzaprav prevrat, žene se zaprejo v trdnjavo (posrečena scena je delo Marine Rugelj), vodi pa jih Lizistrata, ki jo je z vso žensko odločnostjo odigrala Nena Radmelič. Med najboljših zveste in poslušne žene spada uporna Mirina (Ditka Makovec), ki svojega moža na robu brezumja simpatično postavi pred kruto dejstvo. Kajti ženske so se odločile in prisele, da bodo zmago skušale doseči z moškim celibatom, s tem, da jim ne bodo več ustregle, ob tem pa pohotno do onemoglosti zapeljevale. Pri tem je bil v predstavo vključen tudi zbor žena, ki so ga upodobile članice Plesne šole Pandora – Darja Avbelj, Nataša Vrenjak, Tanja Ošep, Katja Trček, Tina Vrhovnik, Bojana Lunar,

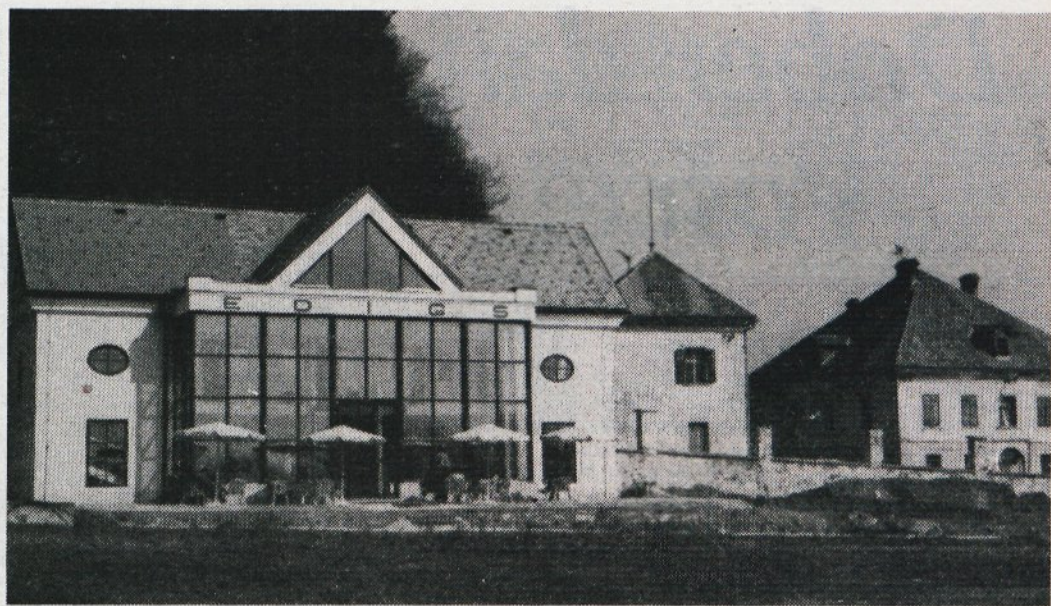

Klavdija Stopar in Neža Grandovec – in jo vodi Vanja Komazec – in jo vodi Vanja Komazec, njeno delo pa je tudi koreografija v predstavi. Na začetku pa sta prihajajoče gledalstvo zabavali mladi plesalki Lučka in Daša (učenci Plesne šole Mojce Hrovat), vmes pa je igral trobentač in kasneje v komediji radovedni otrok Primož Ložar.

Lizistrata kot rahlo erotično vznemirjujoča komedija je seveda ponujala široke možnosti, ki pa se jih je Češpljev drevored na trenutke kar prestrašil. Če smo bolj natančni – prestrašili so se odmevov, ki bi jih v lokalnem, filistreskem prostoru lahko povzročili. Zato so se rajši ne-

koliko umaknili, kajti posamezni prizori bi bili lahko odigrani in izpeljani še bistveno bolj žgečkljivo za gledalstvo. Opredelili so se za situacijsko komiko, kjer je pri gledalstvu požel največ smeja mestni svetovalec v nepozabni podobi Tonija Laznika in delno tudi glasnik Spartancev in Atencev Luka Ukmar. Prav tako so iskali v komediji odgovore še na druga, bolj zapletena vprašanja, ki jih je v gledališkem listu nakazal tudi dramaturg Peter Pristovnik, se spraševal ali vodi ženski upor na slabše ali na boljše. Kajti kazni doleti pravzaprav oboje in razlika med moškimi in ženskimi postane nična. Takrat ko se konča mir, se začne vojna. In v njej ni neporaženih, ni pravih zmagovalcev. Kljub vsemu pa je ženski del občinstva lahko na trenutke prav užival, saj so se moškim krepko zatresle hlače in je bila zanje prav gotovo vzdržnost hujši problem. Vsaj na videz. Pri tem je treba opozoriti na Kireziasa (Rajko Gerič), ki je pripravljen storiti skoraj vse, samo da bi ponovno prišel do žene. Pa četudi z zvijačo. Nekoliko manj vznemirjen je le voditelj zbora starcev (Peter Pristovnik). Seveda pa ima probleme tudi ženska stran – na primer Lampito, ki sta jo kot dvojno osebnost upodobile Nina Zelenjak in Petra Novak.

Predstava je zanimiva in zabavna, Češpljev drevored bo z njo gostoval v občini in tudi širše in ko vas bodo povabili – pridite, ne bo vam žal. CYETA ZALOKAR-ORAŽEM

Prelep, obnovljen objekt ORANŽERIJE postaja obiskovan promocijski center EDIGSA iz Mengša...

ORANŽERIJA – PROMOCIJSKI CENTER EDIGSA

Kakšno lepo razstavišče!

Skoraj v gozdu, vsekakor pa na poti vanj (na Gobavico), so v objektu, imenovanem Oranžerija, pred dnevi odprli prvo razstavo. Prva je razstavila svoja platna Vera Trstenjak-Jovičič. Kot je v kratkem otvoritvenem uvodu povedal vodja trženja v EDIGSU Pavle GREGORC, gre za prvo izmed kulturnih dejanj, ki jih bodo še pripravljali v novem promocijskem središču Edigsa ob mengeški osnovni šoli.

Lepe pastelne barve Verinih platen z optimistično modro so simbolni začetek kulturnih dejavnosti, kjer bo modrina pomenila – modrost v prizadevanjih stopiti v razvoj: Upati je, da ne le Edigsa.

V primeru čudovito obnov-

Ob otvoritvi razstave Vere Terstenjak-Jovičič v promocijskem centru EDIGSA v Mengšu: Uvodno besedo je podal Pavle GREGORC.

ljene ORANŽERIJE z veliko odprtimi možnostmi storiti marsikaj tudi v krajinarskem smislu, so Mengšani dobili ne le izjemno lepo promocijsko mesto, pač pa tudi družabno središče lepe, pa ne vzvišene kulture, kakršnega si lahko želi vsako mesto. B.

NOVA PREMIERA

Dobrodošla MISS AGATA

Kulturno društvo Blagovica je vrsti uspešnih uprizoritev v preteklih letih dodalo še uspešno predstavo Vlada Novaka Dobrodošla miss Agata, ki jo je na blagovški oder skupaj z igralci postavil režiser Zdravko Prašnikar.

Na sceni, s katero je Božo Stupica ustvaril prijeten ambient in igralcem omogočil nemoteno gibanje, so se nam v meščanskem stanovanju najprej predstavili vsi Kokovi. Poglavar družine (Peter Urnkar), ki zna dobro krmariti med vsemi družinskimi člani in je ravno prav popustljiv, njegova žena Elza (Katarina Vadjunec), ki je ravno prav gospodovalna, pa njuna otroka Zdenka (Darinka Pavlič) in Rado (Roman Gabrovec), ki sta dopolnila predstavo malomeščanske družine, v kateri ni nič manj skrbni za denar, kot v marsikateri naši. Z njimi se seznanimo v hipu, ko odhajajo v planino, kamor pa ne bodo odšli, ker prihaja teta Agata iz Amerike. Bogata, zelo bogata, revna ugrabijo Kokovi in tetini sorodniki, ki so predvsem navdušeni nad njenim denarjem (če ga bo kaj), precej manj pa nad njo.

Še prej seveda ne gre brez služkinje Marice (Anice Per), ki je s svojimi iskričnimi domisljicami, ki sta jih naložila avtor in režiser srce predstave, s svojo pojavo in igro pa »sonček«, ki nas ogreje vsakokrat, ko pride na oder. Najprej nas nasmeji, ko nesrečno poveže šoferja Bineta (Franc Bergant), nevede, da bo to pravzaprav njeno najbolj srečno srečanje, nato pa vsakokrat, ko se loti »ven meta-

nja« različnih sorodnikov. Ugajajo njeni zaupni pogovori z miss Agato, ki jo je ameriško odigrala Milena Glušič, ki za vsakogar najde, kar zasluži.

Brez poštarja, tokrat ga igra Marjan Slanovec, tudi v tej igri ni šlo, spoznali smo se z dvema reševalcema (Janez Karner, Franc Jerin), katerih hitrost ukrepanja bi jima lahko zavidal marsikateri profesionalni reševalec, omenimo naj tudi nadležnega sorodnika Urbana (Mira Jermana), ki zna kljub »skromni« vlogi ostati zapomljiv, pa sorodnika Feliksa (Štane Zabi), ki se je pri predstavitvi že odcvetelega prijatelja z rožami resnično izkazal. Seveda pa je

potrebno omeniti tudi Mohorja (Milan Florjančič), ki je svojo vlogo potencialnega ženina, ki mu gre bolj za denar kot vse drugo, ugajal. Sploh je bilo njegovo srečanje z Agato in modrovanje režirano in odigrano dobro. Z majhnimi domisljicami in modrostmi, s katerimi je prežeto njuno kramljanje, sta nas učila in zabavala. Bilo jih je veliko, v ušesih sta mi ostali dve, ki se ju velja zapomniti, obe pa kažeta podoben hitro sklenjenega zakona (opolodne se spoznata, zvečer gresta skupaj spančkat, zjutraj pa se zvežeta), pa tudi hitre ločitve (opolodne se skregata, zvečer se stepeta, zjutraj pa ločita). Še

danes se ob spominu nanju nasmehnem in spomnim uspešnega obiska miss Agate v Blagovici, h kateremu so prispevali tudi Marija Florjančič, Martin Florjančič in Jože Resnik. Omembo najbrž zaslužijo tudi kovčki, po mnenju mojega sosedja je pri njihovem iskanju sodelovala kar cela Blagovica, niso sicer nič rekli, so pa pomembni za razplet.

Predstava malce tudi uči, saj bomo morda gledalci prav zaradi nje malce bolj človeški in ne gledali le na denar. Konec je tradicionalno srečen: dobri so nagrajeni, slabi ostanejo praznih rok, vsi skupaj pa z gledalci do solz nasmejani.

Preden zaključim pa še Maričina domisljica, ki bi bila še kako lahko aktualna tudi za današnjo rabo: si predstavljate, koliko bi prihranili, če bi vsakomur izmed nas odrezali četrto želodca. Najmanj četrta, je bila duhovita Marica, če sploh ne računamo tistih, ki morda ope-

racije ne bi prestali. In takih naj bi bilo kar nekaj!

Komedija je prijetno gledljiva, teče gladko, saj so se igralci besedilo lepo naučili, velja pa pohvaliti tudi režiserja, ki je znal igralce motivirati, da so se vživeli v posamezne vloge. Medtem so mladi kulturniki iz Blagovice že gostovali v Krašnji, v Šentvidu, na Viru, na Vrhpolju pri Moravčah, igro so ponovili tudi v Blagovici, dogovarjajo pa se tudi za gostovanje v sosednjih občinah. Gostovanja so bila uspešna, k čemu so prispevala društva gostitelji, tajnik Zveze kulturnih organizacij Matjaž Repnik in Slavko Smrkolj, Bistro FURMAN, ki je izdelal lične vstopnice. Vsem, še zlasti številnim obiskovalcem, se Blagovčani zahvaljujejo.

Za Kulturno društvo Blagovica je to lep uspeh, zato bravo, Blagovčani, in pogumno naprej!

VERA VOJSKA

NOV PRISPEVEK ZGODOVINI ZOBOZDRAVSTVA

Zobje so boleli – odkar je človek

Naš, v slovenskem stomatološkem prostoru uveljavljen strokovnjak dr. Velimir Vulikič, je v svoji dosedanjji bibliografiji opravil že veliko delo. Število naslovov, ki so rezultat znanstvenega raziskovalnega dela, se širi iz leta v leto. Pred dnevi je izšla še ena njegova knjiga, ki fundamentalno odstira pogled na zgodovino zobozdravstva na Slovenskem. Avtor, ki je pred leti za svoje znanstveno raziskovalno delo že prejel Kajuhovo nagrado, je ugotovil, da

je kot luknja v zobu v slovenskem videnju luknja o začetkih, rojstvu in rasti novega zobozdravstva. Pred nami je delo, ki zapolnjuje to vrzel.

Knjiga ali avtor, ki si postavlja take ambicije, sta gotovo postavljena pred zahtevno nalogo. Časi, ki smo jih kot narod že preživeli, niso bili naklonjeni ohranjanju sledi o različnih dejavnostih. Potrebna je bila zagnana, nenehna, v cilj zazrta sinteza dostopnih gradiv

in pričevanj, da je dr. Velimir Vulikič delo lahko opravil.

Gradivo pričujoče knjige je razdeljeno na 5 delov. V prvem delu je avtor poskusil rekonstruirati nastajanje zobozdravstva nasploh, seveda našega še posebej. Nekateri trdijo, da je zgodovina zobozdravstva starejša od zgodovine medicine, vendar se avtor v to ne spušča in združi v tem poglavju zgodovinski lok do leta 1918.

V drugem delu knjige teče beseda o nastajanju in dograjevanju javne zobozdravstvene službe. V tretjem, najboljše delu, je prikazana organizacija in delovanje zasebnega zobozdravstva in zobozdravstvenih organizacij. Največ prostora je namenjeno zobozdravnikom, nekaj manj drugim zobozdravstvenim delavcem. V četrtem delu je zajeta zobozdravstvena bibliografija, iz ka-

tere se da sklepati marsikatera zanimivost, kot je stopnja razvitosti stroke; zvezo tudi o preventivi kariesa in drugem.

V zadnji peti del je avtor strnil imena vseh profilov zobozdravstvenih delavcev, ki so daljši ali krajši čas delovali na področju sedanje Slovenije.

Kot je v predgovoru napisal predsednik slovenskega zdravniškega društva prof. dr. Matjaž Rode, ni prav veliko narodov, ki bi imeli zgodovino svojega zobozdravstva zbrano v tako izčrpni monografiji, kot jo imamo Slovenci. Dr. Velimir Vulikič gre zahvala za to dejanje, saj je omogočil spoznati in bolj ceniti napore prednikov in njihovega dela na tem pomembnem področju zdravstvene skrbi. Prav pa je da stroka in mi cenimo tudi delo in skrb, ki jo je vložil za svojo novo knjigo.

M. BROJAN

Dober dan, Vošce!

V Vošce, majhno vas nad Blagovico, lahko prideš s krašnje strani, ali z blagovške, povsod je bilo v dneh našega obiska težko priti, saj so bile zaradi spomladanske odjuge poti razmočene, blatne, droben dež, ki naju je z Vidom spremljal vso pot, pa je grozil, da bo pot še slabša. Mirno sobotno popoldne, vsepovsod tišina, ki jo tu in tam zmoti kikrikanje petelina, prijazno lajanje psa alipa klici iz bližnjega gozda, kjer kmetje hitijo pospravljati les. Sonce je iz zemlje že zvalilo prve bilke regrata, okoli lepo urejenih domačih poganja trava, pridne gospodinjice so že zaključile s sobotnim pospravljanjem in že hitijo delati butare, da bo pozimi toplo.

Prišla sva s krašnje strani, pravzaprav sva pred Krajinim brdom zavila desno in mimo kar malce nanavdnega vikenda, ki pa že tudi nosi hišno številko Vošč in predstavlja kar miniaturni muzej kmečke umetnosti, prišla v Vošce. Po podatkih v vasi živi 43 prebivalcev v 8 kmečkih domačijah. Prijetno domače je vse. Od Blagovice je do Vošč okoli 3 kilometre, nič bližje ni do Krašnje, veskozi pa otroci iz te vasi hodijo v šolo v Blagovico peš. Ko je za njimi četrti razred, se peš poti do Blagovice pridruži še avtobus do Lukovice, pa spet hoja do Brda – dan za dnem, leto za letom. Nič drugače ni,

ko otroci odrastejo. Ostajajo na kmetijah, čeprav večina želi boljši kos kruha v dolini. Dolina pa je do tega območja kar mačehovska, saj izgledov, da bi v kratkem prišli do boljše ceste, ni. Pri vseh domačijah so kmetije, kjer mladi in starejši obdelujejo skopo hribovsko zemljo. Domačije so lepo urejene, vendar samo s kmetovanjem ne gre, zato je od vsake hiše kdo v službi. Največ je pašnikov, travnikov, gozdov, sejejo tudi pšenico, krompir za domače potrebe, drugega se skoraj ne izplača.

Vodo imajo, za cesto smo že povedali, da je slaba. Saj jo vzdržujejo, vendar slabo in ko se zmehta in zmoči, je noben vzdrževalec ne popravi. Rešitev bi bil asfalt, o katerem ni ne duha ne sluha, čeprav so pripravljeni sodelovati. Krajevna skupnost Blagovica, v katero spadajo, se trudi, ampak kaj, ko denarja za skoraj tri kilometre asfalta ni, kdo pa ve, kdaj bo. Dobili so tudi javno luč, iz Krašnje so potegnili dvojčka, sicer še telefona ne bi bilo, zato nestrpno čakajo uresničenja obljub, da se v prihodnjih letih v Blagovici uredi centrala in tudi v Vošce pripelje več telefonskih priključkov.

Preden pa zapišemo, kaj so nam povedali Voščani, pa vas opozorimo še na eno »malenkost«, ki nas je presenetila. Verjeli ali ne, »strašno« aktivna

Panorama naše vasi VOŠCE

mladinska organizacija je pred leti v Voščah uredila pravo športno igrišče, ki je še danes kar majhen »raj« ne le za mlade iz tega konca, ampak tudi drugi radi pridejo. Zanesljivo so imeli prvi pravi košarkarski koš na tem koncu, celo mizo za namizni tenis in ko so zaigrali nogometno tekmo, so prav lahko pozabili na slabo cesto. Igrišče je še danes center mladih, ki sva jih srečevala na vsakem koraku in ki so porok, da bodo Vošce tudi v naprej živele.

MARIJA SUŠNIK – Hačinova mama: V Voščah živim od rojstva in je kar lušno. Pravzaprav niti ne morem povedati, če bi bilo drugje boljše, ko pa sem skoraj celo življenje v tej naši majhni vasi. 15 let sem že rejnica, tudi sedaj imam enega rejenca, pa delo na kmetiji in čas mine. V vasi imajo pri vsaki

hiši kmetijo, vendar je od vsake hiše tudi kdo v službi, tako gre lažje, saj hribovska zemlja ne da toliko, kot ji daš ti. Želim le, da se ne bi kaj »skazilo«, da bi ostalo tako, kot je.

JANEZ VOLČINI – z Vošce sem prišel z Vira, na kmetiji mi je všeč, pa saj ko enkrat začneš, se kar moraš navaditi. Bolj mirno je tu gori, tudi zrak je bolj čist, pogrešam pa telefon in boljše ceste, ki je včasih prav slaba. Vsakodnevne vožnje v dolino, delam v Helios Količevu, te včasih jezijo, saj voziš skoraj po neprevoznih cestah. Pa gre, da le slabše ne bi bilo.

MATJAŽ BREGAR – delam na kmetiji, obenem pa razmišljam, da bi se lotil kakšnega drugega posla, ki bi pomagal, da bi kmetija še bolj napredovala. Cesta bi bila res lahko boljša, saj po taki, kakršna je, se lahko voziš samo s kakšnim

takim »geplom« (mislim je na fička, ki ta ga popravlja s sosedom), vsega drugega je škoda. Cesta bi bila lahko vsaj malo bolj vzdrževana, pa kakšen telefon bi tudi lahko dobili, da se ne bi počutili tako odrezane od sveta.

BRANKA PER – vsak dan se vozim v službo v TOSAMO, kjer sem zadovoljna. Mladi ob službi pomagamo na kmetijah, radi pa se zbiramo na bližnjem športnem igrišču, ki je bilo med prvimi na tem koncu. Mladi pred nami so ga uredili s prostovoljnim delom, tudi nekaj denarja so morali zbrati za to »čudo božje«, ki zlasti mladim veliko pomeni. Igrišče je namreč blizu, vse ostalo je v Blagovici in še dlje. Pridejo tudi iz drugih vasi, pa se zmenijo za tekmo in nedelja mine, pa še prijetno je.

REZKA BREGAR – sama hodim v službo v Mojco v Lukovico, kjer je zaposlenih kar precej deklet z našega konca. Plače sicer niso kdo ve kako visoke, vendar služba je in rada jo imam. V prostem času, kolikor mi ga ob službi in delu na domači kmetiji še ostane, rada preberem kakšno dobro knjigo, pridruživim pa se tudi mladim na igrišču.

Najbolj pogrešamo dobro cesto, saj je potrebno po vsako malenkost v Blagovico in vožnja po 3 kilometrih slabe ceste, ki je včasih kar neprevozna, dan na dan res ni prijetna.

FRANC BERGANT – lepo nam je tu v Voščah, zlasti če upoštevamo, da je okolje še kar čisto, da zrak ni onesnažen in da je kar dovolj miru. Med seboj se lepo razumemo, veliko mladih je, ki ostajajo na domačijah. Vse pa nas jezi slaba cesta. Tudi sam se vsak dan vozim po njej v službo, zvečer na vaje v Blagovico (sam je predsednik Kulturnega društva Blagovica). Vzdrževalci pridejo do Malega Jelnika, potem pa največkrat obrnejo, mi pa naj se znajdemo, kakor vemo in znamo. Cesto bi res morali urediti.

JOŽE RESNIK – sprašujete, zakaj Vošce. Od svojega starega očeta sem slišal, naj bi tod okoli raslo veliko plevela s tem imenom, pa ga je dobila še vas. Na kmetiji, kakršna je naša, si odviseš od svojega dela, pa od letine, ki je ali pa je ni. Država kaj dosti ne gleda na hribovite kmetije, nekaj časa samo celo plačevali davek, čeprav ne pridelamo prav veliko. Na kmetiji ne smeš razmišljati, ali se splača kmetovati ali ne. Zemlja zahteva delo, da pa tudi zadovoljstvo.

VERA VOJSKA

Marija Sušnik

Janez Volčini

Matjaž Bregar

Branka Per

Rezka Bregar

Franc Bergant

Jože Resnik

ŽIVELI IN DELALI SO VČERAJ ZA NAŠ JUTRI... (4)

Ob 70-letnici Bonačeve tovarne – Papirnice Količevo

Domači in tuji strokovnjaki

Prav v zvezi z delom v tovarni naj omenimo še problem, o katerem se je že v stari Jugoslaviji precej govorilo in pisalo. To je vprašanje zaposlitve domačih in tujih strokovnjakov. Domača univerza je zaživela šele po prvi svetovni vojni in zato še nekaj let ni mogla dati industriji domačih strokovnjakov, industrija papirja je pa sploh potrebovala le majhno število redkih specialistov, to je, inženirjev za proizvodnjo papirja. Če so slovenski študentje pred prvo svetovno vojno že študirali tehniške znanosti, potem so se odločili za tiste, ki so jim nudile široke možnosti zaposlitve (gradbeništvo, strojništvo, elektrotehnika).

Kako je bilo s strokovnjaki na Količevu? Prvi delovodja za izdelavo sive lepenke se je pisal Furlan in se je vrnil leta 1920 v domovino iz avstrijskega dela Štajerske. Konec 1923 je tovarna pridobila za delo Franceta Kocjančiča, dobrega strokovnjaka za vse vrste papirja in kartona (Kocjančič je bil rojen 25. januarja 1889 v Ljubljani). Bil je povratnik iz Amerike in je nameraval doma izdelavati sanitetni material iz bombaža (leta 1930 se je osamosvojil, to je, izstopil iz papirnice, odkupil od Bonača neko poslopje na Viru pri Domžalah in ga preuredil v tovarno sanitetnega materiala: ta obratuje še danes).

Po Kocjančičevem izstopu ni bilo v tovarni dve leti nobenega dobrega strokovnjaka za kartonski stroj.

Izdelavo lepenke so sprva vodili razni tujci. Znana sta Čermak in Wolf. Ker sta oba še vedno znala tudi češko, sta se kar dobro sporazumevala z delavci.

Uspešne domače delavnice

Vodja količevske mehanične delavnice je bil od leta 1924 dalje Ciril Škrjanc, vodja elektrodelaavnice pa Franjo Vidmar, ki je prišel na Količevo 1927. leta; ta je vodil tudi hidrocentrale, naprave za oskrbo fabrikacijske in pitne vode, prevzel pozneje še termoelektrarno in parne naprave ter nadzoroval električne pogone v tovarni; uredil je tudi prvo trafopostajo. Stavbenik Jože Karlovšek je vstopil v tovarno leta 1926, prav ko se je pričela graditi hidroelektrarna na Duplici; od tedaj dalje je vodil vsa gradbena dela kot projektant in gradbeni vodja.

Kartonski stroj sta pomagala montirati samo dva nemška monterja, vsa druga dela so opravili domači monterji pod Škrjančevim in Vidmarjevim vodstvom. Strojvodje za ta kartonski stroj so bili še tujci; od delovodij se navajata imeni Heber in Ricker. Ta dva sta izdelovala na novem stroju kromo karton. Od leta 1923 do 1927 je bil obratovodja domačin Janžekovič. Od drugih tujih strokovnjakov so znani Šindelar, Buchmayer, Hable, Weiger, Albercht, Lamberda, Mayer, Leroh (Čehi in Avstrijci). Po letu 1930 so se pričeli uveljavljati domači strojvodje Janez in Jakob Jasenc, Franc Hiršman, Anton Korošec, Anton Jaklič, Franc Brajer, Viktor Remec, Franc Grošelj.

BRALCI, KLIČEMO VAS NA POMOČ:

Kdo pa so ti mladi fantje?

Našemu občanu F. R. iz Domžal je prišla v roke zelo stara fotografija teh krepkih fantov oz. mož. Kdo so, kje so bili slikani? Kdaj? Zakaj so si domala vsi zavihali rokave? Jih kdo pozna? Se je morda kdo izmed bralcev celo prepoznal ali je prepoznal svojega strica, deda, pradedu? Pomagajte razrešiti uganko.

NA OBISKU:

Resnikovi trije rodovi

Ob koncu Vošč stoji stara kmečka hiša, po letnici sodeč iz leta 1836, popravili so jo Resnikovi 1867 in je zidana kot cela vrsta drugih starih kmečkih domačij iz kamna, pokrita pa je bila do leta 1975 s skalco. Tedaj so jo prekrili, tudi malce polepšali, vendar zid je začel pokati, prostori so bili tako vlažni, »da omara stoji en mesec ob steni pa je fuč« in odločili so se, da postavijo novo. Tako danes, ko prideš do Resnikovih, tako se reče tudi po domače, ob urejenem gospodarskem poslopju stoji moderna stanovanjska hiša, ki se lahko kosa z vsako v dolini.

Ata Jože Resnik je kmet od nog do glave, nikoli na dopustu, vedno v Voščah, vedno v delu. Po njegovih stopinjah stopa tudi Vinko Resnik, mladi kmet, ki s svojo ženo Ani in otrokoma Tanjo in Mitjem obeta, da bo domačija Resnikovih v Voščah živela tudi v prihodnje.

Kmetija je velika, najbrž največja v vasi, saj obsega kar 28 hektarjev, med njimi je največ pašnikov in travnikov, nekaj tudi gozda in njiv. V lepo urejenem hlevu stoji 28 glav živine, v svinjarnih poleg prašičev tudi svinja s prašički, kokoši se sprehajajo po dvorišču, katerega so urejali prav to sobotno popoldne. Dela ne zmanjka. Delajo od jutra do noči, njihove so le nedelje. Ob nedeljah namreč nimajo navade delati, je 6 dni prav dovolj. Tedaj se odpočijejo, pogledajo Kmečki glas, preberejo Občinskega poročevalca in že je noč in je treba v hlev. Kmetija ne čaka. Človeka ne pusti pri miru in razmišljanje ali se splača ali se ne splača truditi, nima prostora pri Resnikovih. Delajo. Veliko imajo mehanizacije, pravzaprav vso, kar jo dopušča hribovito območje. S traktorjem pridejo povsod, le previdno je treba, saj je bilo prav na tem koncu že kar nekaj nesreč. Pa se ata Jože rad spominja, kako je bilo včasih, ko strojev ni bilo, je bilo težje, ampak prijetno vseeno, če že zaradi drugega ne, zato, ker je bil mlad. Zdaj pa čaka na pokojnino, bo

prav prišla, saj po njegovem mnenju država na hribovite kmete ne gleda kaj dosti prijazno. So nekaj časa plačevali celo davek, no, sedaj ne več. Mleko ostaja doma, na domačih njivah pridelajo pšenico, ječmen, oves, celo ajdo sejejo

edini v vasi. Za domače potrebe je, saj tudi kruh pečejo sami, zraven domačije pa je tudi »en konc mlina«, kjer žito zmlejejo – včasih tudi za domačo peko črnega kruha. Skrbi in dela nikoli ne zmanjka, časa velikokrat. Ata Jože ima Vošče rad, saj je v njih celo življenje. »No, ne ravno celo življenje,« se zasmeji »dve leti sem bil vendarle pri vojaki.«

Na dopustu ni bil, tudi ne razmišlja o njem, kaj bi pa kmetija. Navajen je na trdo življenje hribovskega kmeta in vidi, da mu je Vinko enak. Kmečko je zavarovan in rad dela, sicer kaj pa bi drugega.

Zadnja tri leta je bilo še posebej veliko dela. Ko so namreč ugotovili, da se stare hiše ne izplača več popravljati, so se lotili izgradnje nove in danes je tukaj. Zadovoljni so in njihove želje niso velike. Največ si želijo zdravja, kakšno dobro letino, pa bo šlo.

Posebej bi jih razveselila boljša cesta v dolino, kamor jih pot kar velikokrat zanese, saj je potrebno prinesiti prav vse. O asfaltu niti ne razmišljajo, ampak da bi bilo 6 m³ peska dovolj za en kilometer ceste, ko je še za njihovo dvorišče premalo, se ne morejo strinjati. Pogrešajo tudi telefon in upajo, da bo kmalu. To je pa tudi vse.

Zato veliko zdravja, Resnikovi, pa vse dobre letine!

VERA VOJSKA

KAKO DOSEGATI MIR V DRUŽINI:

Družinski mir ne pomeni tišine...

Težko je dajati recepte za doseganje vsklajenosti v družini. Zato nam je pred kratkim v svojem predavanju nakazal samo smeri, v katerih naj delujejo zakonci, profesor Nace Polajnar. Predavanje smo v domačinski knjižnici organizirali Slovenski krščanski demokrati.

Že samo dejstvo, da poznamo problematiko, s katero se vsak dan srečujemo v družinskem krogu, je nekaj. Še veliko več pa lahko dosežemo, če

smo si na jasnem, da pretirano pehanje za višjim standardom ne pripomore k sreči in miru v družini. Žal živimo v obdobju, ki je težaven tudi za družino. Z drugimi besedami, veliko se je treba žrtvovati za majhen porast našega standarda. Se nam vse to dovolj obrestuje? Zadovoljimo s tem vse potrebe svoje družine? Naša odsotnost iz družine nam prav gotovo ne prinese zadovoljstva v njej. Čas, ki si ga vzamemo, da se

Udeleženci na predavanju, ki ga je pripravila SKD iz Domžal – o miru v družini.

v krogu svoje družine pogovorimo, ni izgubljen, čeprav v tem času ne pridobimo materialnih koristi. Rast in razvijanje v duhovnem smislu, pogovori med partnerjema in otroki, se nam slej ko prej bogato obrestujejo.

O tem so prepričani tudi naši osnovnošolci, ki so svoje mnenje zaupali mikrofonu znane Domžalčanke Helene Giacomelli. Prepričani so, da starša drug brez drugega ne moreta, da se nujno potrebujeta. V nekem smislu se tudi dopolnjujeta, saj sta v večini primerov zelo različnih karakterjev. Že otroci so opazili, da sta tako pogovor kot spor potrebna za boljše razumevanje.

Pod besedo mir v družini ni pojmovana tišina. Ta je za družino ubijajoča. Mir je stanje, kjer je brez večjih agresivnosti prisoten pogovor med vsemi člani družine. Včasih smo prisiljeni živeti skupaj tudi z drugimi sorodniki. Pogovor z njimi in njihovo mnenje je prav tako nujno, kot med otroci in starši. Imeti je treba samo pravo mero in jasno predstavo o tem, kaj zadeva samo zakonce in nikogar več.

In kako tam, kjer ostane eden od staršev sam z otroki? Z dvojno močjo in voljo se je potrebno spoprijeti s problemi v družini. V želji, da bi bilo takih primerov v naši družbi čim manj, si priznamo različnosti med partnerjema že prej

Predavatelj prof. Nace POLAJNAR

predno pride do razdora v družini. Utvare, da bomo partnerja spremenili, ko mu nadenemo zlat obroč, so zmotne in ne vodijo k srečni družini. Slej ko prej se bo začel partner, ki ga nenehno posiljujemo s svojimi pogledi, idejami in običaji, upirati in kljubovati. To kljubovanje lahko privede do hude zakonske krize.

Partner se bo rad in z veseljem vračal v dom, kjer bo čutil sigurnost in toplino kjer se mu ne bo treba nenehno bati, da ga nekdo želi spremeniti.

Tudi otroška mnenja moramo upoštevati in jim pustiti, da se razvijajo v dovoljenih mejah. Ne otroke naj ne bi pritiskali s svojimi idejami in željami. Če vemo, da so osebnosti, ki se dograjujejo in izpopolnjujejo, jim pustimo »manipulacijski« prostor in jim dovolimo, da pridejo sami do določenih spoznanj v življenju. Z vsem omenjenim so se obiskovalci strinjali. Za tiste, ki so v dvoje poslušali te misli, bo gotovo lažje. Za nas pa, ki smo se predavanju udeležili sami, brez partnerjev, bo potrebna velika mera previdnosti, če želimo priti do miru v družini.

DARINKA GRUM

TUDI LETOS JE BILO PRIJETNO

Po nagelj na Limbarsko goro!

Ko je že vse kazalo, da prireditve PO NAGELJ NA LIMBARSKO GORO letos ne bo, so skup stopili športni delavci v krajevnih skupnostih Moravče in Krašnja ter ob podpori KS Moravče pripravili prijetno prireditev, ki je zaradi sončnega spomladanskega vremena, prizadevnosti organizatorjev in številnih obiskovalcev popolnoma uspela.

Športno društvo Krašnja, Smučarsko skakalno društvo Moravče, mladi taborniki iz Moravč in gostilna Urankar na

Limbarski gori so pripravili kreativno družabno prireditev, ki je, pa ne samo zaradi nageljnove privabila na Limbarsko goro vse živo. Možje so pripeljali svoje žene (ali pa obratno), srečal si vse od najstarejših do najmlajših, ki so jih njihovi očitki ali pa mame v nahrbtnnikih prinesli na to znano, a premalo obiskano turistično točko. Za vzdušje je poskrbel moravška godba, za prijeten kulturni program moravški taborniki, pa trio Svetlin in harmoniki, ki je Limbarski gori in njenim cveto-

Koliko je tehtal nahrbtnnik na Limbarski gori?

Športno društvo Krašnja je v okviru prireditve PO NAGELJ NA LIMBARSKO GORO pripravilo tudi družabno igro – uganjanje bruto teže nahrbtnnika, ki ga je organizator poklonil proizvajalcu LIKAR iz DOMŽAL, najrazličnejše proizvode vanj pa so prispevala tudi nekatera podjetja in zasebniki. Verjeli ali ne: nagrada je bila skupaj vredna več kot 4.000,00 din.

Obljubili smo in tokrat vsem 146 (stošestindeset) obiskovalcem, ki so uganjali, sporočamo:

S tehtanjem je bilo ugotovljeno, da je bruto teža nahrbtnnika 10,81 kg. Srečni dobitnik je postal TINE ČEBUL iz Krašnje 36a, ki je na svoj stavni listek napisal težo 10,68 kg. Čestitamo!

Pa še tole.

Nekomu se je zdel nahrbtnnik težak le 6 kg, nekdo je zapisal 27,30 kg. Kako različni so torej občutki, če si prijetno utrujen na nekoliko višji nadmorski višini. Verjetno pa so tudi krašnjiški »frakeljčki« marsikomu onemogočili točnejšo »vago«.

Prav vsem se športno društvo Krašnja za sodelovanje v igri iskreno zahvaljuje z željo, da se prihodnje leto ponovno srečamo na Limbarski gori – v enako lepem vremenu kot vedno doslej.

MARJAN ŠTRUKELJ

V tovarno prihajajo domači inženirji

Po Kocjančičevem odhodu so nastale težave v letih 1930-1932. Razni tuji se niso obnesli in so jih kmalu odslovili. Po inž. Somogyju, ki je služboval na Količevem nekaj let, sta 1931. nastopila domačina inž. Stane Bonač in inž. Vladimir Šega. Oba sta diplomirala iz papirniške in elektrotehniške stroke na univerzi v Grenoblu v Franciji. Inž. Stane Bonač (podjetnikove nečak) je prejel 20. oktobra 1936 prokuro in postal tehnični direktor. Inž. Šega je bil obratni inženir od 20. julija 1931 dalje. Pozneje sta prišla še inž. Jože Krisper (nastopil 1. avgusta 1935 kot elektrotehniški inženir) in inž. Stane Skok (nastopil 7. avgusta 1933 in je bil kot strojni inženir vodja proizvodnje skozi vse čas do odhoda v partizane v letu 1944) ter absolventi ljubljanske tehniške srednje šole Ivo Remiaš (nastopil 7. avgusta 1933), Ivo Duhovnik, Janez Dobnik, Karel Šmit. Remiaš je prevzel neposredno vodstvo izdelave lepenke in moderniziral to proizvodnjo. Ko je bil v času od 7. oktobra 1940 do 31. marca 1941 pod okriljem Združenih papirnic prvi specialni papirniški tečaj na Srednji tehniški šoli v Ljubljani, so ga izmed 20 slušateljev obiskovali tudi inž. Jože Krisper, Ivo Remiaš in Ivo Duhovnik.

Izmed tujcev je bil dober praktik in inštruktor inž. Anton Wultsch, ki je nastopil službo 1. januarja 1933; do takrat je bil vrsto let obratni direktor papirnice v Vevčah. Ko je sredi leta 1934 moral Wultsch zapustiti količevsko tovarno, je mesto tehničnega direktorja prevzel inž. Stane Bonač. Inž. Vladimir Šega je odšel po treh letih dela leta 1933 v neko bolgarsko tovarno papirja. Inž. Janko Trost v začetku leta 1937 v vevško papirnico, tehnik Duhovnik v tovarno celuloze v Gorici. Dobnik 1939. v videmsko tovarno celuloze. Remiaš je postal oddelkovodja oddelka za specialne vrste lepenk, tudi za azbestno. Pod vodstvom inž. Krisperja so se izdelovali pergamentni in pergamin papirji. Azbest z dolgimi vlakni je prihajal iz Romunije; azbestno lepenko so izdelovali nekako od 1933. dalje.

Po vojni izključno domači strokovnjaki

Od osvoboditve dalje so vodili tovarno izključno sami domači strokovnjaki. Tehnični direktorji so

bili sprva ljudje, ki so delali v tovarni že pred okupacijo in so zato tovarno in njene probleme dobro poznali. Prvi direktor je bil inž. Jože Krisper (po osvoboditvi se je prvi vrnil na Količevo). To funkcijo je imel po odločbi dekreta ministrstva za industrijo in rudarstvo od 17. maja 1945 do 30. oktobra 1947. ko je bil po službeni potrebi premeščen iz tovarne na Generalno direkcijo kot višji industrijski inženir. Na Količevem ga je zamenjal inž. Vladimir Šega; ta je imel odgovorno mesto do konca aprila 1951. nakar je bil za njim več kot deset let tehnični direktor Ivo Remiaš. S 1. septembrom 1961 je prevzel to dolžnost inž. Avgust Pavlin (bil je od 1. marca 1954 dalje obratni inženir iste tovarne).

Se prej kot tehnični sektor je dobil svojega direktorja komercialni oddelek. Že od 7. maja 1945 je skozi deset let fungiral kot komercialni direktor Jože Hočevar. Dne 1. maja 1955 ga je zamenjal Dušan Kosmina. Kot je videti, je ta oddelek doživljal izmed vseh oddelkov še najmanj sprememb.

Z odredbo vlade FLRJ z dne 3. marca 1950 je prešlo podjetje v gospodarsko upravo Ljudske republike Slovenije oziroma njene Glavne direkcije kemične industrije ministrstva za industrijo LRS. Dotedan naslov podjetja se je skrajšal v »Papirnico Količevo«.

Skoraj istočasno s temi spremembami so prešli na nov sistem planiranja proizvodnje (tako imenovani »družbeni plan«). Zaradi tega prehoda se je pokazala v sami proizvodnji krajša kriza. Zaključek vseh sprememb pomeni izvolitev prvega delavskega sveta dne 16. septembra 1950. S tem je tovarna prešla iz rok administrativno vodenega gospodarstva v roke neposrednih proizvajalcev, to je količevskih papirničarjev.

Nova uprava tovarne je kmalu pričela obravnavati vprašanja o postavitvi novega velikega modernega kartonskega stroja (KS II). Prve priprave pripadajo letu 1954. Gradbena dela so se pričela v aprilu 1959. Prava na državni praznik 29. novembra 1960 pa je stroj prišel z redno proizvodnjo. Stroj ima zmogljivost 10.000 ton ali 1000 vagonov raznih kartonov na leto. Končali so tudi montažo nove parne turbine z zmogljivostjo 1700 kVA.

FRANCE CERAR

vom namenil kar pravo pesem, ki jo tudi poobjavljamo. Prijetno je bilo tudi v gostilni Urankar, tam se je lahko poprsal vsak, ki so ga zasrbele pete.

Najbolj je k prijetnemu vzdušju pripomogel topel pomladanski sončni dan, ki je kar vabil v naravo, verjeli ali ne, so ga nekateri koristno izrabili za nabiranje regrata, nekaj poseb-

nega pa je bila tudi z najrazličnejšimi pesmimi, reki in mislimi označena pot na Limbarsko goro. Navedimo samo eno: Ko je človek posekal prvo drevo, se je začela civilizacija, ko bo zadnje, jo bo konec... Misel, ki je za trenutek zaustavila marsikoga. Žal pa so tudi ob poti nastala manjša odlagališča dala vedeti, da se je »civilizacija« dotaknila tudi Limbarske gore. Škoda!

Obiskovalcev je bilo »kot lista in trave«. Srečali smo se stari znanci, sosedje, sorodniki in prijatelji ter se mimogrede dotaknili krute sedanosti, pa ob pogledu na veselo družbo, bogato obložene stojnice in prijetno razpoloženje, hitro ugotovili, da nam pravzaprav niti ni lahko. Bomo videli danes leto! Najbolj je uživala mularija. Na veliko veselje svojih staršev (če so se hlače strgale, pa na veliko žalost) se je uspešno drsala po pravkar ozeleleni trati in marsikdo od naših najmlajših je ob tem pokazal prave cirkuške sposobnosti. Tisti nekaj solzic, ki so se tudi potočile, sodi zraven vsake prave otroške zabave.

Točilo se je vino, pivo, žganje in medica, cene so bile primerne, dobrote kmečkih žena pa so šle za med. Hvala dekleta in žene za okusne dobrote, ki jih je marsikdo izmed nas poskusil prvič v življenju! Športno društvo Krašnja je za prijetnejše vzdušje poskrbelo z družabnimi igrami, njihov frakeljček pa je bil pravzaprav razpolovno znamenje vseh udeležencev, udeležence pa so se lahko pohvalile z rdečimi nageljni.

Za vsakega nekaj, bi lahko zaključili to naše kratko poročanje, za vse skupaj pa prijeten pomladanski dan, po zaslugi organizatorjev – vsem hvala lepa – še prijetnejši in lepši.

Saj se v letu 1992 spet dobimo na LIMBARSKI GORI, ali ne!

V. V.

SPONZORSTVO V ŠPORTU

Denar ni vse,
je pa veliko!

V imenu domžalskih športnikov (a očitno ne vseh, saj so tudi ti med seboj kar precej razvojeni, zlasti ob vprašanju odnosa do vrhunškega športa) sta alpinista SILVO KARO in JANEZ JEGLIČ povabila na pogovor o sponzorstvu številne predstavnike strank, društev, izvršnega sveta in skupščine ter seveda gospodarstva in podjetništva. Vendar pa je bila udeležba sila skromna, morda tudi zato, ker se je pogovor odvijal na dan lažnivcev, 1. aprila. Od predstavnikov gospodarstva in podjetništva se pogovora ni udeležil prav nihče.

Na začetku smo si lahko ogledali na festivalu v Trentu nagradni film o njunem vzponu v Južni steni Cerre Torreja, enega njunih največjih alpinističnih dosežkov. Karo je za uvod tudi pripravil razmišljanje o iskanju mecenov, ki bodo podprli, obenem pa tudi sami tržili na račun športnikov. Ti bi po njegovem bili lahko politične stranke, podjetja, pa tudi kraji, iz katerih izhajajo športniki. Športniki si vsekakor želijo novih povezav, potarnal pa je, da jih pravzaprav tudi tisti, ki denar dajo, ne znajo ustrezno »izkoristiti« v marketinške namene.

Večina razpravljalcev se je kasneje opredelila, da prevelika vezanost športa in vrhunskih športnikov na posamezne politične stranke ni primerna. Seveda naj bi tiste stranke, ki so v svoje programe vključile tudi pomoč in zastopanje interesov športa, to uresničevale zlasti ob svojih nastopih v skupščini, na primer ob sprejemanju proračuna ali pa športu nenaklonjene zakonodaje (davčna politika). Prav tu pa je bil zadnji občinski proračun športu izrazito nenaklonjen, saj je to ena od dejavnosti, ki je bila najbolj okleščena. In to morda prav zato, ker so mnogi menili, da bi prav športniki in športna društva ob večjem trudu lahko iztržili s sponzorstvom mnogo več.

Seveda pa so se ob vprašanju sponzorstva odprla številna odprta vprašanja. Tako je predsednik IS gospod Preskar opozoril na pomanjkanje strategije v republiškem merilu, saj naj bi takšni dosežki, kot so vrhunski alpinistični rezultati, morali spadati v nacionalni program. Vendar pa Slovenija še ni pripravila nikakršne politike, kaj bo prioriteto podpirala. Ob katastrofalnem položaju v gospodarstvu pa je sponzorje težko najti. Sama domžalska industrija pa redko najde zadostne tržne in marketinške interese za to, da bi načrtno vlagala v šport.

Morda bi lahko kaj več v tem smislu naredila občina, ki mora izdelati svoj promocijski načrt in celovito začeti z akcijo afirmacije. To bo morala biti skupna akcija turizma, kulture, podjetnikov in gostilničarjev, pa seveda tudi športnikov.

Kljub temu, da celotna razprava ni izzvenela ravno optimistično, pa tudi naša najbolj uspešna športnika prav gotovo nista bila zadovoljna z rezultatom pogovora, so bile na koncu le sprejete nekatere usmeritve za prihodnje. Tako ju bo predsednik IS Skupščine Domžale poskušal povezati z vodilnimi gospodarstveniki preko Gospodarske zbornice, premika se tudi delo pri izdelavi turistično promocijske propagandne občine Domžale. Nekaj upanja pa vpliva tudi predvideno novo razmerje sil v Odboru za šport, ki bo začel delovati v okviru Izvršnega sveta.

Vsekakor pa je pogovor pustil številne dileme in vprašanja nerazrešene, prav pa je, da se je pogovor o njih sploh začel.

CVETA

PD Viharnik
iz Ljubljane

je v Arboretumu v Volčjem potoku organiziralo prostovoljno čiščenje narave. Lepa, hvalevredna akcija vzornikov pridnosti in zagnancev za lepo naravo je vzbudila lepe pohvale tudi v medijih.

Kako zelena
je moja dolina?

Prvi jutranji žarki me ožillajo. Stopim na majhen lesen balkon, ki krasi babičino hišo. Majhna je in skromna, a hrani toliko toplote in prijaznosti. Na vzhodu se nebo barva z lučjo in škrlatom. Na gorskih vrhovih se rojeva zarja. Na krošnjah dreves se blešči rosa kot tisoč diamanov. V bližini prislunem žuborenju kristalno čistega studenca, v daljavi slišim petje ptic, ki naznanja jutro vsemu stvarstvu. Pred menoj leži dolina, zastrta z rahlo meglico. Sredi doline se vije bela cesta polna avtomobilov. Vidim tudi odcep poti, ki leze navkreber do cerkvice na samotnem griču. Vseposod levo in desno ob cesti sami gozdovi. Smreke, bori, jelke ponovno dvigajo svoje večno ze-

lene krošnje proti nebu. Med njimi pa se s svetlo zeleno obleko ponasajo hrasti, kostanji. Vseposod okoli mene diha zdravo življenje. Nikoli v življenju se nisem zavedala, kako lepa je babičina dolina. Toda kaj, ko se bom morala vrniti domov.

Življenje v naši vasi ob prometni glavni cesti, industriji... pa je čisto nasprotje babičini dolini. Naša hiša se stiska v vrsto drugih hiš. Daleč naokoli ne vidiš nobenega gozda. Edini, ki se vidi, je Močilnik. Toda kakšen je? Saj se nihče ne upa stopati po njem, ker je vse polno smeti. Smreke žalostno povešajo svoje veje in mislijo na konec. To niso tiste mogočne, zelene smreke, ki jih vidim pri babici. Umazan po-

toček se vije med njimi, po njem pa plavajo smeti. Vsa narava naokoli je onesnažena. Tovarne pa še kar puhajo strupene snovi iz dimnikov in jih spuščajo v vodo. Toda to ni samo blizu nas, ampak vseposod po Sloveniji, npr. na Jesenicah, v Trbovljah,...

Ljudje, storimo vse, da bo naša lepa, majhna dežela postala spet čista in zdrava in bo domovina veselih, srečnih in zdravih ljudi.

Vanja Iglič
8. b. r. OŠ Martin Koželj, Dob

Blagovica, moj
kraj!

Krajevna skupnost Blagovica, v črnem grabnu je naseljena, kjer nerazvita je deželica, ta blagovška je dolinica.

Golčajsko višavje
kako strmo k tebi se gre,
so ozke stezice
in nevarne skale.

Od podnožja do vrha
z gozdom poraščena si
in kdor te obišče,
si še večkrat želi.

Prijeto na tvojem je vrhu,
uživati tihi je mir,
kjer vidiš blagovško dolino
in vse do kamniške gore.

LEPA DEKLETA POZOR:

Od nekdanj lepe so
Domžalke slovele

Letos mineva že 20 let, ko so Domžale zaslovene kot mesto lepih deklet, saj sta bili dve izmed njih tudi miss. Srednja in starejša generacija se še prav gotovo spominjata miss teen »Jasminke 71« Slavice Ogrinc, ki je bila najlepša lepota Portoroške noči ter Majde Fugger, zmagovalke tekmovanja lepotic na Bledu. Tudi pozneje jih je bilo še nekaj med najlepšimi dekleti naše dežele.

Vsekakor se spodobijo, da to obletnico dostojno proslavimo in še bolj utrdimo svoj sloves lepote. Naš časnik z novim imenom Slamnik vabi skupaj z novoustanovljenim podjetjem Lipa – best d.o.o. vsa mlada, ambiciozna in samozavestna dekleta med 17 in 24 letom, visoke nad 165 cm, lepe zunanosti ter skladne in estetske postave, da se nam javite do 10. maja na uredništvo Slamnika, Ljubljanska 70 61230 Domžale, ali na Lipa-best, Gubčeve brigade 13 61233 Dob, pismo, osebno ali po telefonu na 711-686, 721-321, 714-253, 737-660.

Dekleta pogum – fantje pomagajte!

Vse, ki boste ustrezale kriteriju lepote, boste nastopile na tekmovanju za Miss Slovenije in najlepše s tega tekmovanja za Miss Jugoslavije, če se ne bomo že preveč odcepili od nje.

STRANKA DEMOKRATIČNE PRENOVE
DOMŽALE:Za kakšen
proračun smo se
zavzemali...

Sprejemanje letošnjega proračuna je bilo dolgotrajno in mučno opravilo. Seveda še posebej ob napovedi, da bo vlada-joči Demos in njegove stranke absolutno uveljavil svoje zahteve in pripravil proračun »po svoji meri«. Napovedi so se seveda v celoti uresničile, saj pravzaprav ni bila upoštevana nobena pripomba ali sugestija opozicijskih strank. To potrjuje tudi dejstvo, da je Izvršni svet upošteval le amandmaje, ki jih je predložil gospod predsednik Ervin Anton Schwarzbartl, vse ostale, in teh je bilo preko 40, pa zavrnil. Razen zelo ultimativnega amandmaja dobske krajevske skupnosti in tistega, za izgradnjo doma na Žejah, ki pa ga je pravzaprav sprejela sama Skupščina.

Poslanci stranke demokratične preno ve smo imeli številne načelne in konkretne pripombe na proračun in jih skušali uveljaviti v različnih fazah sprejemanja. Tako se že v zasnovi nismo strinjali s tem, da je bil proračun zasnovan na primerljavi podatkov s planom za leto 1990 in ne z njegovo realizacijo. Prav tako smo menili, da bi morali sprejeti enotna merila in kriterije za vse porabnike proračuna, da bi bili podatki prikazani po enotni metodologiji in zato tudi lažje primerljivi.

Nasploh pa ocenjujemo, da je proračun preostro in brez analiz in upoštevanja posledic, posegel in jemal sredstva skoraj vsem družbenim dejavnostim. Tako so zelo okleščeni v šolstvu, kulturi, vrtcih in Centru za socialno delo, najbolj pa seveda v športu. Mnogi so se znašli v nezavidljivi situaciji in primanju med potrebami in možnostmi, ki jih bodo lahko uresničili. Tako Skupščina ni izglasovala našega amandmaja, s katerim smo predlagali, da se del denarja, namenjenega nakupu opreme, oborožitvenih sredstev in drugih tehničnih sredstev za delo gospodarstva,

družbenih dejavnosti in družbeno političnih skupnosti ter krajevnih skupnosti v vojni (s povprečnim indeksom okoli 300%) usmeri v:

a) vzgojno varstveno dejavnost, ki bo prisiljena zapirati oddelke, otroci pa so vse bolj prepuščeni sami sebi, ker se pazijo sami. Kam to vodi, nam pove tragični primer smrti zaradi zažiga pred časom.

b) za sofinanciranje glasbenega izobraževanja; vse večja participacija staršev mnogim ne bo omogočila tega dragoce-nega znanja. Naj otroci rajši držijo v rokah kitare kot pa puške. Družbene dejavnosti pa se z veseljem odpovedujejo deleža opreme in orožja, ki je namenjen za njihovo delo v vojni. Zagotovimo jim rajši normalno delo v miru.

c) za nakup knjig; občina ni zagotovila ustreznega deleža za to, čeprav pravi geslo: dajte jim knjige, knjige so orožje. In to geslo so nosile knjige v Zbirki KRT, ki sta jo pred leti urejala tudi gospoda Janša in Bavčar.

Prav tako se absolutno ne strinjamo s klestenjem športa in delovanja njihovih društev, še posebej, ker je bil v zadnjem trenutku del denarja, namenjenega njim, usmerjen za sanacijo Velike planine. Ta sanacija je po našem mnenju vprašljiva in neučinkovit projekt.

Res je sicer, da se je proračun sprejel v silno težkih časih, ko je pomanjkanje denarja vidno na vsakem koraku. Zato s sredstvi ni bil zadovoljen pravzaprav nihče, pa vendarle kriteriji niso bili za vse enaki, pri nekaterih čisto ekonomskih vprašanjih pa so prevladala politična in strankarsko prestižna merila. Jasno je treba povedati, da Stranka demokratične preno ve ni podprla takšnega proračuna in tudi ne želi nositi nikakršne odgovornosti za posledice, ki jih v prihodnje lahko pričakujemo. Ta proračun je zgolj in samo DEMOSOV.

Na obisku v plesni šoli
MIKI MOUSE v Dobu

Na OŠ Martin Koželj Dob je naša bivša učenka Saša Kosten, sedaj že študentka Filozofske fakultete v Ljubljani, začela s poučevanjem plesa. Pravzaprav je to poučevanje najprej potekalo v prostorih KS Dob, v letošnjem šolskem letu pa poteka v šolskih prostorih.

Svojo plesno šolo je Saša poimenovala Miki Mouse in že to simpatično izbrano ime je pritegnilo mnoge otroke. Saša je dobra plesalka, ki je svoje plesno znanje pridobivala v ljubljanski Urški, kjer se še vedno izpopolnjuje. Rada ima otroke in delo z njimi, zato se ji je porodila misel, da bi jih lahko učila plesati. Tako je nastala plesna šola, ki je organizirana vsako soboto dopoldne na dobski šoli s pričetkom ob 9.00 uri. Že na začetku šolskega leta so učence in ostale otroke vabili plakati, ki jih je Saša sama pisala, risala in izobešala. Odziv je bil velik in danes Saša poučuje že preko 120 otrok, ki z veseljem pričakujejo sobotne dopoldneve. Sem prihajajo tudi učenci iz drugih šol, veliko je predšolskih otrok iz Doba, okolice in nekaj jih starši vozijo celo iz Domžal. Otroci so navdušeni. Z nekaterimi izmed njih sem se pogovarjala in vsi so rekli, da je super. Saša jih je razdelila v več starostnih skupin. Učijo se standardne plesne, latinskoameriške in jazz baleta.

Na obisk sem prišla v času, ko sta se menjavali mlajša in starejša skupina. Mlajši kar še ne bi končali. Ostali pa so tudi težko čakali, da se zavrtijo. Gledala sem jih, kako so plesali. Bilo je lepo in prijetno. Kako pametno, koristno, živahno, zdravo in sproščujoče preživljanje prostega časa!

Če boste imeli čas in željo, jih pridite kdaj pogledat, ali pa jih povabite na kakšno prireditev ali pro-

slavo. Nekaj izkušenj z nastopi že imajo in bodo zelo radi prišli. Razmišljajo tudi že o tem, da bi si za nastope kupili polplesne obleke, prave plesne obleke so namreč predrage.

Otroci! Če vam je ob sobotah dopoldne kdaj dolgčas, obiščite dobsko plesno šolo in se vključite. Cena je minimalna. Veseli so vsakega novega plesalca. Kar koračajno, saj je Saša oblikovala tudi tako imenovano skupino novincev. Plesalcem v plesni šoli želim veliko plesnih užitkov, Saši Kosten, za katero mislim, da zasluži vso pohvalo za svoje delo, pa mnogo dobrih plesalcev in lepih trenutkov z njimi.

Lidija Leban
Osnovna šola Dob

Prišla je pomlad...

Ko sem včeraj zjutraj odprla oči in se preteogovala v postelji, sem zaslišala čudovito petje. Kaj neki bi to bilo? Vsa vesela sem ugotovila, da so to ptički. Tisti, ki smo jih celo zimo lepo hranili, da niso od lakote umrli. Sedaj pa je pomlad in ptički so prvi, ki se nam zahvaljujejo za našo dobroto.

V trenutku sem vstala in se odpravila v šolo. Na travi sem zagledala drobno cvetko – majhno trobentico, ki je svoj cvet odpirala proti soncu. Dan

je bil takoj lepši – saj je pomlad!

Začela sem opazovati okoli sebe. Saj je vse nekaj drugače! Ali je mogoče, da je trava že čisto zelena? Zopet potrditev – pomlad je tu!

Tako sem vesela, da živim v prelepi deželi Sloveniji, kjer se mi zdi, da je pomlad še lepša kot drugje. Saj sem tukaj doma in poznam – vse poti, trave, cvetice ter gozdove.

MARJETA SVETLIN
5. a OŠ Martin Koželj, Dob

Prijavnica

ime in priimek

naslov:

rojstni podatki

višina

teža

telefon

doma

služba

DOBER DAN, DOMŽALČAN:

Matjaž Karlovšek, dipl. ing. gr.

Matjaža Karlovška mnogim med vami ni treba predstavljati. Po očetu Jožetu in mami Juliji je ob bratu in sestrah pravi Domžalčan. Njegovo delo je že dolga leta povezano z Domžalami, saj je Matjaž na svoj kraj navezan s srcem, delom in z vsemi drugimi nitmi, s katerimi se je na svoj kraj mogoče navezati.

V zadnjem času je posebno »zraven« kot zasebnik – projektant pri vseh odločitvah prostorskega urejanja, obnavljanja naravne in kulturne dediščine.

V Izvršnem svetu – v naši občinski vladi, je minister za komunalno in stanovanjsko izgradnjo, vključuje se v javno in kulturno življenje ter v odločanje o tem, v kako prijaznem in kultiviranem okolju bomo živeli v prihodnje. Pred nedavnim smo spoznali njegove vizije o tem, kako bi lahko rešili in obnovili Društveni dom, sicer pa je Matjaž Karlovšek tudi idejni t.j. strokovni oče ohranjanja zaščite in obnavljanja mnogih sakralnih objektov na Slovenskem. Ali je čudno, da smo dipl. ing. gr. Matjaža Karlovška, sicer lastnika firme BIRO Karlovšek povabili na pogovor. Prijeten večer nama je v pogovoru krasilo petero mladih Karlovškov izmed šestere, kolikor jih sicer imajo. Jernej je vojak. Na Plitvicah. Takole sva se pogovarjala:

Za stare Domžale so napisali, da menda umirajo. Bodo vse izumrle, ali pa bo denimo v Stobu in še kje vendarle ostala sled o nekdanjih časih in ljudeh?

Poskrbeti moramo takoj, da se to ne bo zgodilo. Poleg novogradenj, ki so in ki bodo morale biti, kljub pomanjkanju zazidljivega zemljišča, moramo obnoviti in ohraniti stare objekte ter mestna jedra. Le-ta dajejo kraju identiteto, zgodovinsko in kulturno sporočilo ter pomenijo vez med generacijami. To velja za Domžale, Mengeš, Moravče, Lukovico itd. Obnovev in restavracija starih stavb ali celo ulic, sakralnih objektov, gradov, starih šol bo v teh časih trd oreh. Velikokrat je takšna obnova dražja od novogradnje. Morda je bolj malo počakati, kakor pa da bi delali škodo s kakšnimi zidarskimi improvizacijami ali plombami. Postaviti moramo mestnega arhitekta, ki bo skrbel za videz mesta v celoti ter za ohranitev starih Domžal.

Tu mislim na vso občino kot celoto. To je stroka, s tem problemom ne smemo delati amatersko in na pamet. Občina je namenila sredstva za revitalizacijo oz. najnujnejša zaščitna dela na obnovi starih objektov, ki so pomembni za našo občino.

Kaj konkretno od starih časov še ostaja, da zanamcem lahko ohranimo, pokažemo in prenesemo v prihodnje čase?

Malo in veliko. V takšnem stanju kot so zadeve sedaj, s takim ogledom opravimo hitro. Zamujena dela pri obnavljanju arhitekturne dediščine bomo nadoknadili morda komaj v desetih ali dvajsetih letih. Najprvo moramo preprečiti propadanje naprej, potem pa korak za korakom obnavljati objekte. Osveščati ljudi za dediščino ter pričeti s tem že v šoli.

Vedeti moramo, da bi bilo lepo pokazati našim vnukom, kako so razmišljali in delali njihovi dedje.

Prostor je dragocenen! Kakšno je vaše stališče za naš domžalski prostor? Pozidati ali ne?

V obnovi in revitalizaciji starih objektov je še veliko možnosti za nova stanovanja ali poslovne prostore. V tej smeri moramo delati. Pustiti čim več nezazidanega zanamcem. Ne pozidati vseh vrtov s stanovanjskimi in obrtnimi prizidki, pa kljub temu omogočiti tistemu, ki bi rad gradil, da bo imel možnost graditi.

Ljudje doživljajo prave strese predno pridejo do gradbenega dovoljenja. Plačujejo visoke prispevke, kot bi bili milijonarji. Za kaj? Ker ni reda! Nove zazidalne načrte delamo po odsekih, ne pa v celoti. Zazidalne načrte pa velikokrat delajo ljudje, ki so v Domžalah samo v službi.

Kako gledate na dileme v izrabi prostora? Alko? Kakšne so alterna-

tive, kako se bodo te alternative izšle?

Obstoječ oziroma veljaven zazidalni načrt je predvideval gosto pozidavo z velikim hotelom. Jaz sem proti temu! Imamo idealen prazen prostor v centru Domžal, kjer bi lahko poleg manjšega hotela, poslovnih prostorov in stanovanj, dobili še svoj mestni trg in mini park. Ne smemo pozidati previsoko, poskrbeti moramo za prepotrebna parkirna mesta. V našem BIRO-ju smo izdelali variantne predloge nove pozidave ter jih bomo predstavili že v kratkem. Menim, da bi morali pred novo urbanistično zasnovo centra Domžal občani ponovno povedati, kakšen center Domžal si želijo. Ta prostor je njihov, naj bo njihova tudi odločitev.

Projektirali ste možno obnovo Društvenega doma. Kako bo z njim? Kako uresničiti bogate zamisli, ki so jih prinesli načrti vašega podjetja o tem, kakšen naj bo Društveni dom po obnovi?

Obnova Društvenega doma v kulturni objekt in glasbeno šolo je velika stvar in bo veliko stala. Morda se bodo celo uporabniki menjali ali našli novi lastniki. Vendar je sanacija gradbene konstrukcije stavbe neobhodno potrebna, ne glede na to, kdo bo uporabnik. Občina Domžale je zagotovila del sredstev za prenovo že v tem letu. Predlagal sem, da pričnemo z osnovnimi gradbenimi posegi takoj, kar pomeni zamenjavo lesenih trhljih stropov z armiranobetonskimi ploščami. Naredili bi toliko plošč, kot bo denarja. Pričeti je treba! Del denarja pa bomo porabili za takojšnje zavarovanje pred nadaljnjim propadanjem. Povem naj še to, da bo Društveni dom po obnovi na zunaj tak, kot je sedaj, znotraj pa popolnoma obnoven. Pravzaprav celo nekako prezidan nazaj v takšno obliko, kot je bila v začetku pred 90 leti. Z raznimi predevami in pregradnimi stenami smo naredili v letih po vojni precej škode. Nad balkonom v prvem nadstropju, ki gleda na Ljubljansko ulico, je majhna sobica v osrčju objekta. V projektu obnove smo jo imenovali Bernikova soba....

Med obnovo bomo rabili moralno in finančno pomoč vse občine. Denarja ne bo zadosti! Domžalčani bomo morali prispevati, če bomo hoteli obnoviti naš Društveni dom – stari kino, ali pa ga bo kupila kakšna d.o.o.

Povejte nam: bi v arhitekturnih dilemah dali edino besedo stroki ali naj o tem spregovorijo tudi občani? Kako ravnati?

Prednost dajem stroki! Pa ne mislim samo na arhitekta in gradbenike, upoštevati je potrebno strokovno mnenje pedagogov, gospodarstvenikov, kulturnikov, tudi športnikov. Splošne in pavšalne debate ne cenim. Občan naj pove svoje tam, kjer je doma po stroki ali pa je argumentirano razgledan, kjer pa ni, pa naj raje prepusti besedo drugim.

Kakšna je naša dosedanja kultura v ravnanju s krajinarskimi vrednotami; kakšna naj bo, kaj naj uveljavljamo? Smo že vse uničili ali smo si pustili še možnost za popravni izpit? Kaj bodo rekli zanamci?

Naša dosedanja kultura v ravnanju s temi vrednotami je nizka ali pa je sploh ni. Meni je nekaj vzor dosedanja Avstrija, če hočete tudi Poljska. Narediti moramo še ogromno, da se povrnemo nazaj; pričeti moramo z izobraževanjem v šoli. So tudi vzorne izjeme, Volčji potok denimo, pa tudi drugi. Lansko leto so imeli v Volčjem potoku koncert v lepi naravi. Vsa čast jim!

Ena hudih dilem je: Dajmo besedo tržnosti, pozabimo na vse, kar nima in ne nosi denarja! Kako se izmotati iz te hude dileme?

Mislim takole: Dajmo besedo tržnosti in NE pozabimo vse, kar ne nosi denarja. Da se eno z drugim. Za to imamo dokaze!

V občinski vladi ste resorni minister za komunalne in stanovanjske zadeve. Kako in koliko zmoremo, kako ukrepamo, kaj bomo zmogli v prihodnje?

Stanovanjska problematika je za nekaj občanov in mladih družin še vedno zelo pereča postavka, vendar globalno vzeto, zadeva v občinskih merilih ni kritična. Rezerve v obstoječih stavbah, starih, novih in podstrešjih, so še velike. Pomoč s krediti in kadrovskimi stanovanji bo še naprej. Zavzemam se za obnovo stavb, s katerimi razpolaga občina. Letos bomo izvedli tudi prva večja prenovitvena dela markantnejših objektov Mengšu, Dom-

žalah in Moravčah. Komunalna stran problemov nam dolgoročno dela več skrbi. Deponija odpadkov, oskrba z vodo, kanalizacija s čistilno napravo, ceste ter varovanje ekologije, so postavke, kjer nikoli ne zmanjka problemov in kjer bo še veliko dela.

Kot strokovnjak – projektant imate obilo zamisli o prihodnosti našega kraja – in krajev. Predočite nam nekaj teh svojih zamisli... Vzemimo ulico, ki je v Domžalah res ulica – Kolodvorska!

Kolodvorsko ulico moramo ohraniti! Revitalizirati jo. Ko sem jo pred nekaj dnevi pokazal znanцу, univerzitetnemu profesorju, je rekel: »To je prava mestna ulica. To bi bila lahko vaša 'Banhofstrasse'«.

Nasledek bogatega očetovega dela ste... Ali se vam na zdi, da bi bilo treba ugledne moze naše krajeve zgodovine – podaljšati v današnji čas? (Ahčin, Karlovšek, Tomc, Loboda in drugi).

Vsekakor. Zelo rad bi se sprehodil po ulici Matije Tomca ali pa po Ravnikarjevi ulici. No, v tej smeri se že premika. Tudi marsikateri kraj bo dobil svoje pravo staro ime nazaj. Le nekoliko moramo pogledati iz politično gospodarskih težav...

Domžale imajo svojo identiteto v zgodovinskem, etnografskem izročilu slamnkarstva. Ker so

zbirko na Krumperku požrle miši, kje v Domžalah bi to lahko izročilo lahko pokazali?

Predlagal bi ustanovitev kakega manjšega domačega muzeja v centru Domžal. Npr. v Ravnikarjevi hiši ob Kolodvorski ulici, kjer se je slamnkarstvo začelo, bi organizirali muzejsko, etnografsko, slamnkarško zbirko.

Sva morda preveč zanemarila vaše podjetje. S čim se ukvarjate v vašem podjetju, kakšno je delo, preokupacije, uspehi? S svojimi

projekti ste prisotni v mnogih slovenskih krajih in rekonstrukcijah, obnovah, revitalizacijah...

Ker imamo v družini že tradicijo, smo imenovali podjetje kar »KARLOVŠEK« d.o.o. Bili smo prvi zasebni biro v Sloveniji. Projektiramo sakralne objekte (smo jih tudi takrat, ko je bilo to še skoraj prepovedano), izdelujemo načrte za nove stavbe ter obnovo in rekonstrukcijo starih hiš, samostanov ali cerkev. Načrtujemo pa tudi notranjo opremo za banke in druge poslovne

prostore. Naredimo pa tudi projekt za stanovanjsko hišo ali delavnico, če pride naročilo. Uspehi so tu! Potrebno pa jih je plačati s trdnim delom in visoko strokovnostjo. Najbolj važno pa je pridobiti zaupanje investitorjev in kdor si to pridobi, mu tudi dela ne zmanjka.

Ste v časih, ki prihajajo, optimist? Imate še kakšne zanimive ideje, ki bi jih bilo vredno uresničiti? Sva kaj pozabila?

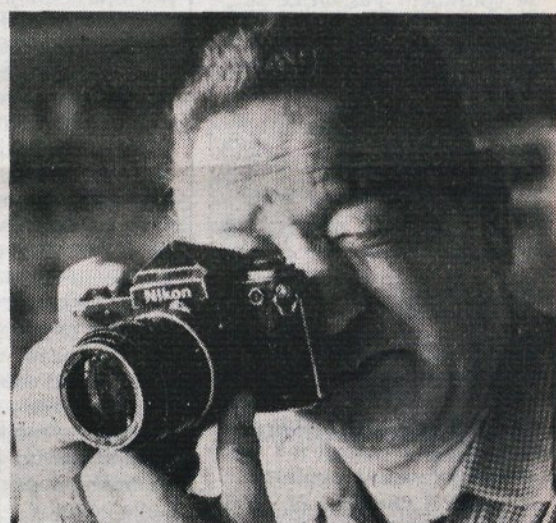
Casi, ki prihajajo, bodo trdi. Naše generacije pač niso bile vzgajane najbolj pravilno. Vzori in ideali, katere so nam ponudili, niso bili vedno čisto pravi. Sedaj to plačujemo. Veliko težo bodo morali nositi naši otroci. Za mene je posebno pomembna zasebna iniciativa. Že pred mnogimi leti sem dejal, da bo prišel čas, ko bodo tudi šole, zdravstvo ali pa banke v zasebnih rokah. Pa mi niso čisto verjeli! Podjetništvo je treba podpirati povsod, povečati pa tudi stopnjo kontrole, da ne pride do negativnih pojavov, pri katerih bi morali dodatno ceno plačevati delovni ljudje. Čeno slučajno ne pridemo z dežja pod kap.

In na koncu, zapiši tole: včasih popoldne ob risanju projektov poslušam radio. Pesmi, novice krajev, po željah, na koncu pa napovedovalec pove: »Poslušali ste radio Trbovlje.« Želim si, da bi dejal: »Poslušali ste novice radia Domžale.« Prihodnost ima družba ali mesto, ki je dobro informirano. Storimo vse, da bomo Domžalčani tudi.

Pogovarjal se je
M. BROJAN

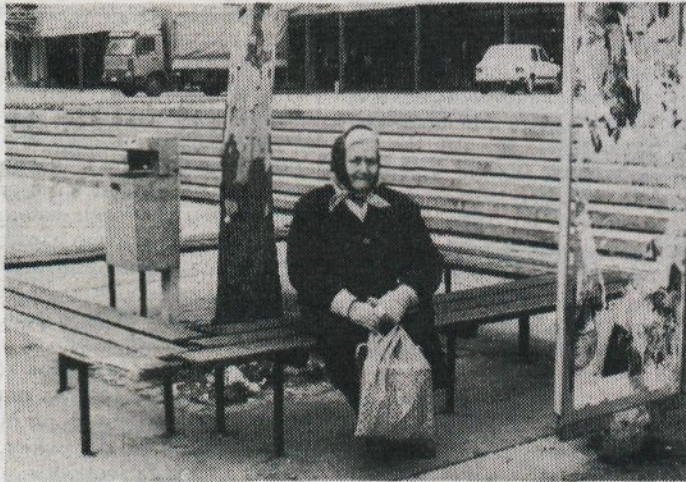
FOTOREPORTER NA OBISKU

Kako vidi Domžale skozi objektiv Marjan CIGLIČ

V sredo, 3. aprila 1991 nas je obiskal v redakciji Slamnika fotoreporter »Nedeljskega« in neodvisnega Dnevnika Marjan CIGLIČ. Uglednega slovenskega fotoreporterja, ki ima za seboj bogato, zanimivo, naporno (pa tudi nevarnosti polno profesionalno

kariero) smo poprosili, da skozi svoj objektiv pogleda naše mesto. Takole se je sprehodil skozi center. Njegov prispevek prvi številki Slamnika je pričujoča fotoreportaža!

Polemična trilogija

Seveda sem pričakoval odgovore na moja pisanja: vedel sem, da bodo ostri. Kljub vsemu pa sem se nadejal, da bodo moji partnerji v polemiki uporabili več dejstev in z dokazi minirali moje trditve in da bodo krajši.

Bralce opozarjam, če jim sploh je do takšnih kvačkarij, da si približno sliko lahko ustvarijo le z branjem vseh letošnjih Občinskih poročevalcev, zapisnika 7. seje Skupščine občine Domžale in s poslušanjem posnetka komemorativnega govora na Rudniku.

Zdaj pa lepo po vrsti kot so hiše v Trst.

Matjažu Vovku

Samo dve stvari sem oporekal Vašemu članku in ju označil tudi s številčkama. Prvi stvari ste se v odgovoru izognili, za drugo pravite (brez dokaza), da je spretno podtikanje in poceni trik. Niste pa ovrgli moje ključne trditve: Če poslanci ne sprejmejo predloga je možno le dvoje: ali je slab predlog ali so slabi poslanci! (Je ta trditev trik? Meni se zdi povsem logična.)

Nikjer ne trdim, da niste delali prizadevno, pošteno, z dobrimi nameni več mesecev, zato tega v odgovoru ni treba ponovno poudarjati. Nikjer ne pravim, da podcenjujete strankarske in koalicijske sodelavce, le vprašujem Vas, In če se že hudujete, da Vam hočem naprtniti niz nerešničnih podtikanj in obtožb, bi mi ta niz lahko vsaj servirali.

Ne vem, kaj v Vašem odgovoru dela odstavek o slovenski zastavi. Mislim, da je zaplet z zastavo neprimerljiv z občinskim glasilom: v naši občinski skupščini je veliko več strankarsko neopredeljenih poslancev (ki so nepredvidljivi pri glasovanju) in predlogu občinskega odloka o glasilu niso vse stranke »prižgale zelene luči«.

Bogdanu Osolinu – SKD

Ob vašem razmišljanju sem bil v dilemi: Odgovoriti ali ne odgovoriti? To je tu vprašanje.

Zakaj se mi ni zdelo vredno odgovorjati?

1. Ves tvoj prosti spis korenini in temelji na besedah OBJEKTIVNO in SUBJEKTIVNO, ki sem ju uporabil dvakrat (prvič v članku o Rudniku in drugič v odgovoru Matjažu Vovku /ko jo je on uporabil že pred menoj/). Nikjer nisem uporabil sintagme SUBJEKTIVNA RESNICA, ki mi jo podtikaš in z njo rišeš po člankih; torej me ne zaveda.

2. Razkriti poskušas nerazkrijljivo. In ker tega ne zmoreš, se zatekaš v ideologijo. Ker ne najdeš dokazov, stresaš narekovanje in nalepke (samoupravna socialistična terminologija, Marx, prenovitelsko-boljševistično, prenovitelsko-komunistično-ultra-levičarska).

3. Obračaš besede in stavke. Mojim stavkom dodajaš svoje misli in ugibanja in potem polemiziraš z njimi.

Ker pa si me v svojem razmišljanju kar osemkrat imenoval ter postavil nekaj vprašajev, se oglašam.

Zavestno sem se odločil, da odgovarjam resno, čeprav bi mogoče bralstvo bolj uživalo, če bi začel (v tvojem stilu in besednjaku) vračati s križarsko-inkvizicijsko-čarovniškosežigalniško-klerikalnimi očitki.

a) Zakaj se spuščas v Rudnik 1991, če pa (glede na to da mene sprašuješ o citatih) nisi poslušal niti posnetka govora niti bral Cerarjeve kritike govora v 1. številki OP? V mojem tekstu stoji le dvoje: 1/ na komemorativne govore se mi ne zdi pošteno odzivati in

2/ citata, s katerima polemizira France Cerar, ne ustrežata dejansko povedanemu. Tukaj me zgrabi, če moreš!

b) Če že navajaš leksikon, povej, za katerega gre. V meni dostopnih leksikonih in slovarjih je definicija zapisana drugače kot jo navajaš ti.

c) Dokazati moraš, da je zame objektivno = resnica.

č) Dokazati moraš, da je Resnica v moji posesti. Nasprotno: ravno jaz opozarjam na branje zapisnikov in poslušanje govorov.

d) Čeprav dopuščam možnost, da ti jo je zagodel tiskarski škrat, te opozarjam, da me parkrat nisi dobesedno navajal.

e) Trdiš, da se midva z Matjažem Vovkom tikava. Po moji evidenci se ne, ti pa dokaži nasprotno.

f) Oponašas mi celo izraz DELEGAT, ki je še vedno uradni termin v Statutu in zapisnikih občine. Zato jo (zlasti v polemikah, ko gre za sleherno besedo) še vedno uporabljam.

g) Dokaži, da »vidim v J. S. kar nekakšnega nevarnega razrednega sovražnika«! Mislim pa, da bi marsikateri njegov odstavek lahko nosil letnico 1948, če bi izraz DEMOKRACIJA nadomestil z izrazom SOCIALIZEM, KOMUNIST in PRENOVITELJ pa s KULAK in BURŽUJ.

h) Kakorkoli je bilo: ali je tako odločil župan (zapisnik seje uredniškega odbora), ali so bili počasni člani Izvršnega sveta (kot razlaga župan), ali je bil cagav uredniški odbor (kot sprašuješ ti); vsak od teh vzrokov je SUBJEKTIVEN.

i) Verjetno sem bil nepazljiv in si se kdaj prikradel na »prenovitelsko-boljševistični zelenik«. Brez te paše verjetno ne bi zmogetel moje izrecne trditve, da Demosovi poslanci niso neumni, spremeniti v (reci in piši): »Demosovi poslanci so neumni in Demosovi poslanci zavračajo Demosove predloge.«

j) Na koncu pišeš: »Upam, da sem razkril subjektivne pisčeve motive, potrebe, želje, hotenja in namene.«

Tega, kar upaš, da ti je uspelo, na Svetu ne (z)more nihče. Edino totalitaristični režimi so si domišljali, da lahko ugotavljajo motive, namene... In zato so imeli v kazenskem zakoniku (pri nas v zloglasnem 133. členu) zapisano, da se kaznuje tisti, ki ima NAMEN rušiti državno ureditev... V demokratičnih državah pa se nameni, želje in motivi ne sankcionirajo.

Sicer pa zdrava kmečka pamet, za katero se zavzemaš, na Slovenskem pozna na temo želja in hotenj tudi lepo zgodbo z naslovom Kozlovski sodba v Višnji gori.

Janezu Stibriču

a) Napisal sem, da sta točna le dva Vaša odstavka.

Dokazi: 1. odstavek: poslanci SDP niso bili proti SKLEPU pač pa proti preimenovanju;

2. odstavek: nihče od prenoviteljev ni Svetu oporekal pravice do preimenovanja;

4. odstavek: sklep je šel z lahkoto skozi, saj je bil rezultat 46 ZA, 3 PROTI, 19 VZDRŽANIH (dvotretjinski sprejem);

5. odstavek: glede na zgornji rezultat noben od vaših poslancev ni nasledel komunistom;

7. odstavek: vsa imena ulic in pomembnejših stavb niso povzeta iz NOB in kasnejših realističnih reform;

in še bi se našlo. Hudič je pač v detaljih in če se pri računanju uštejemo za decimalno, rezultat ni točen; kar pa seveda ne izključuje možnosti, da je delno pravilen.

b) Časopisa ne bom naredil za opravljalca jaz, saj ne uporabljam zmerljivk in zaničljivih poimenovanj za politične stranke in ljudi.

c) Ne vem zakaj ste proti mojim pisarijam, ko pa ugotavljate, da s tem dvigam popularnost SDZ!?

č) Niti z eno besedo nisem kritiziral SDZ v svojem članku, kaj šele, da bi jo napadel z vsemi topovi, kot trdite Vi.

d) Očitati mi izkrivljanje resnice. Reagiraj bom spravljivo (čeprav bi raje ostro): Midva resnice prav gotovo ne bova našla; reciva, da ji eden nastavlja izbočeno, drugi pa vbočeno zrcalo, približno sliko

pa naj si ustvari bralec sam.

e) Nikomur ne solim pameti, niti ne trdim, da najbolje vem, kako in kaj je potrebno ukrepati.

f) Očitati mi, da smo vas v 45 letih pripeljali na rob propada. Prepričan sem, da bi, sledeč odločnosti Vaših člankov, hitro zmogli še korak naprej.

g) Sprašujete me, zakaj ravno jaz polemiziram po dolgem in povprek.

1/ Ne le jaz, tudi Vi (in ostali)! Vprašajte sebe, zakaj?

2/ Ker sem polemiziral že v prejšnjem sistemu (in bil tudi takrat opozicija).

3/ Ker tako izpolnjujem vašo zahtevo, da se enopartijski sistem ne sme ponoviti nikoli in nikdar.

Poleg tega nikoli ne začnem, ampak vedno samo odgovarjam na izziv. Tudi enostavno in zabavno se mi zdi polemizirati, če je komu edini argument magično število 45 (let).

h) Na koncu članka pravite: pa brez zamere. Že po naravi nisem zamerljiv, vašemu članku pa sploh ne morem zameriti.

IGOR LIPOVŠEK

P. S. Honorarju se odrekam v korist INCE Mengeš.

Župan izreka zahvalo za čestitke

Vsem občanom in drugim posameznikom kot tudi predstavnikom pobratene občine, ki so mi osebno ali pismeno voščili ob Velikonočnih praznikih, se iskreno zahvaljujem za dobre želje z naslednjo mislijo:

Če je vera milost, je upanje temelj naše moralne države iz katere črpamo moč za življenje.

PREDSEDNIK SKUPŠČINE

ERVIN – A. SCHWARZBARTL

Spoštovani urednik!

Z veseljem sem prebrala vaš urednikov kotichek JAZ v zadnjem občinskem poročevalcu, kot seveda tudi ostale prispevke. Zelo v redu.

Ker je RK krajevne skupnosti Radomlje in Rova organiziral krvodajalsko akcijo dne 15. 3. 1991, smo se je kar v lepem številu udeležili.

Kratek stih:

Spontano, humano
smo kri darovali,
bolne in ranjene
s tem reševali.

ZLATKA LEVSTEK
Radomlje

PISMA BRALCEV

Zasebno avtošolo JUS – priporočam!

V zadnjih mesecih sem bila nekajkrat zelo vesela. Vse je bilo v zvezi z mojo avtomobilsko dejavnostjo.

Zadovoljna sem bila, ko sem izpolnila starostne pogoje in se vpisala v zasebno avtošolo JUS iz Domžal. V začetku januarja letos je zasebnik Tone JUS, ki mi ga je vsakdo priporočal, organiziral tečaj CPP na Osnovni šoli Janko Kersnik na Brdu. Tečaj je potekal vsak dan ob večernih urah. Prav tako je JUS organiziral tečaj RK, izpit iz RK in občinske pole na Brdu.

Proti koncu januarja sem začela z vožnjo po opravljenih društvenih polah z avtom Su-

zuki. Dobro tri tedne me je inštruktor uvajal v skrivnosti, pravila in zakonitosti vožnje. Vsak dan mi je povedal kaj novega, kaj več. Moj pouk je vodil tako, da sem od ure do ure vidno napredovala. Na vožnji mi je prikazoval vse nazorno, da sem lahko razumela; pomagala mi je, da sem teoretsko znanje začela prenašati in uporabljati v praksi. Tako sem vse bolj prodirala v zakonitosti vožnje na prometnih cestah.

Spominjam se nočne relakske vožnje ob peti uri jutraj. Tisto noč sem bolj slabo spala. Kmalu po četrti uri sem vstala in premišljevala, ali naj grem

na vožnjo ali ne. Zunaj je namreč snežilo. Odločila sem se za vožnjo. Ni mi bilo žal. Tisti dan sem pridobila zelo veliko.

Čeprav sem bila tu in tam nerodna, zlasti spčetka, je bil inštruktor z mano potrpežljiv in razumevajoč. Po devetindvajsetih urah praktičnih vaj sem osvojila osnovna pravila vožnje na cesti. Prijavila sem se k voziškemu izpitu in ga uspešno opravila. Vznemirjena sem bila, vendar vesela. Ko sem dobila v roke voziško dovoljenje, sem bila srečna.

Da sem se tako lepo, hitro učila voziti in dosegla uspeh, gre zahvala tudi g. inštruktorju Tonetu JUSU, ki je znal s svojim strokovnim pristopom narediti iz mene, neučena učenca, voznika. Vsakemu mlademu šoferskemu kandidatu, ki išče inštruktorja, priporočam prav avtošolo JUS iz Domžal.

GABI BREZNIK

DOBER DAN, SLOVENIJA

Pismo iz Vilnusa, Litve

Zanimivo je dopisovati se z nekom iz Litve, ki ima približno enake porodne težave k neodvisnosti in lastni državnosti kot Slovenija. Prijatelj iz Litve mi je čestital k našemu uspešnemu plebiscitu, katerega je označil kot »zmago naroda«.

ob tem pa me obvestil o referendumu za neodvisno Litvo, ki je tudi uspel z 90% glasovi in tako Litva uradno ni več del ZSSR. Spraševal se je sam, kdaj in kje bo prej zasijala prava svoboda, ali pri nas ali pri njih. Pripomnil pa je, da »nikjer ni lahka zmaga za svobodo«.

Nadalje mi je pisal, da si je politično zelo prizadeval v zadnjem letu dni in mi zato ni pi-

sal. Pisal mi je v ruščini v latinski izvedbi. Svoje pismo je zaključil:

JA ŽELAJU I VAŠOJ REPUBLIKE USPEHU V BORBE S LY-OŠEM KOMUNIZMOM!

Ker sva oba filatelista, mi je poslal prve znamke iz neodvisne Litve in razglednico s trobojnico. Tudi poštni žig je iz Vilnusa, Litve in ne Vilnusa, ZSSR. Zaman se sprašujem, zakaj ne piše tudi na naših poštah žigih SLOVENIJA.

KDOR SI ŽELI DOPISOVATI S SVOJIMI VRSTNIKI (po starosti, zanimanju itn.) NA MEDNARODNI RAVNI, NAJ SE MI OGLASI NA tel. 721-086.

MILAN PREŠEREN
Trzin, Prešernova 49
61234 Mengeš

Spoštovani urednik!

Z zanimanjem prebiram zgodovino Bonačeve tovarne v Občinskem poročevalcu, moti pa me po mojem mnenju nepravilna raba krajevnega imena KOLIČEVO. Zato predlagam, naj jo pisec preveri.

Odkar pomnim – približno pol stoletja – smo se NA KOLIČEVEM imenovali KOLIČANI, KOLIČANKA, KOLIČAN, pridevnik odnosno prilastek pa KOLIŠKI, KOLIŠKA, KOLIŠKO.

Lep pozdrav!

KOLIČEVEC
nekdanji KOLIČAN
STANE LAZNIK

Zvonovi v Domžalah

Ljudje so doslej zbrali že 780 tisočakov – skoraj polovico potrebnega denarja za nove zvonove v domžalski župni cerkvi.

Veliko ljudi zanima, kaj je z novimi zvonovi v Domžalah. Nove domžalske zvonove so naročili pri podjetju Grassmayer v Innsbrucku. Naročili so 4 zvonove namesto sedanjih treh zvonov, saj bo po novem zvonjenje lepše in bolj polnega zvena. Odločili so se za naslednje tone: največji naj bi imel ton cis, malo manjši ton e, še manjši ton g in najmanjši ton a. Zvonovi bodo tudi težji od sedanjih.

Na vsak zvon pride tudi napis in reliefni odtis svetnika, kateremu je posvečen. Odločili so se, da bodo zvonovi imeli naslednje zavetnike:

Največji bo posvečen Mariji vnebovzeti, drugi sveti Ani in sveti Katarini, tretji svetemu Florjanu in četrti svetemu Jožefu. Tem svetnikom so bili z malo drugačnim razporedom posvečeni že prvi trije zvonovi leta 1870. Te zvonove je vzela I. svetovna vojna (glej fotografijo).

Zvonovi hočejo biti tudi poslednji znanilci miru.

Priprav in dela v zvezi z no-

vimi zvonovi je bilo doslej opravljenega že veliko.

Potrebno je bilo dobiti škofijskega kolavdatorja, da je določil najboljšo možno varijanto zvonov, nato so čakali obisk predstavnika podjetja Grassma-

yer iz Avstrije, da si je ogledal zvonik in dal mnenje. Nato so mnenja usklajevali in se nazadnje odločili za omenjeno kombinacijo.

Zvonovi bodo dobavljeni šele ob koncu leta, saj podjetje v Innsbrucku potrebuje 8–9 mesecev, da naročilo uresniči. Tako upajo, da bodo novi brodnasti zvonovi lahko zvonili že ob prazniku miru – BOŽIČU.

Vspomin na naše zvonove!

Za potrebe vojske so v več sto slovenskih cerkvah leta 1917 morali vreči zvonove iz lin.

Tudi domžalske zvonove so treščili na tla – in odpeljali so se v livarne – za topove...

KNJIŽNI KOTIČEK

Verska literatura naše knjižnice

Tokrat vam v našem koticu predstavljamo knjige s področja verstva. To je tisto področje, glede katerega knjižni trg do nedavnega ni nudil večje ponudbe. Zrcalno podoba tega stanja je ponujala tudi »založenost« domžalske knjižnice z versko literaturo.

Vse do poznih sedemdesetih let so bile s tega področja – z redkimi izjemami, ki pa so obstajale tudi že tedaj – v največji meri dostopne marksistično orientirane knjige. Nekako po letu 1980 pa se je položaj bistveno spremenil. Domžalska knjižnica je (gotovo tudi zaradi nekoliko boljše ponudbe) pričela pospešeno izpopolnjevati svoj fond knjig s področja verstev (v ožjem in širšem pomenu; v zadnjem času dobivamo tudi večino knjig Celovške Mohorjeve družbe) in danes se že lahko pohvali s preko 500 naslovi s tega področja. TALE kratki pregled seveda ne more zajeti vseh, opozoril pa bi rad na tiste knjige, ki so morda najbolj zanimive.

Osnovo verskega fonda tvorijo razni orisi in pregledi verske zgodovine, nato mitologije celin, posameznih narodov in posameznih verstev (npr. krščanska mitologija, židovska mitologija...). K temu je treba dodati knjige, ki monografsko obdelujejo posamezno religijo, npr. židovstvo (kar nekaj knjig se ubada s Kabalo), muslimanstvo (imamo tudi Koran), budizem, hinduizem, totemistične religije, enciklopedije mistike ipd. Največ tovrstne literature je seveda s področja krščanske religije, npr. Sveto pismo, Apostolska dela, Leto svetnikov, Biblični leksikon, Biblijski atlas, Svetopisemski atlas, Biblijske zgodbe, Vodnik po svetem pisnu (tudi v nemščini in angleščini), Zgodbe iz svetega pisma ipd. Poleg teh splošnejših pa obstajajo tudi bolj »praktične« knjige; za vsakega bralca je na voljo večina knjig, ki so v zadnjih letih izšle pri Mohorjevi družbi, prav tako pa tudi neka-

tere publikacije Družine in Ognjišča. Tako so na voljo npr. dela Hansa Ursa von Balthasara, Knjiga o vedenju Mirka Mahničarja, knjige Michela Quoista, Tatjana Goričeve (celo v nemščini), življenjepisi Jezusa in Marije, Ignacija Lojalskega, papeža Janeza Pavla II., Cirila in Metoda, matere Terezije (knjiga Poslanstvo ljubezni), svetnikov, knjiga o Taziju in bratu Rogerju, o meniškkih redovih (minoritih, kartuzijancih), o Pletterjih, Stični, mostanih na Slovenskem nasploh, o krščanskih cerkvah in sektah, o cerkveni inkviziciji, o Medjugorju itd. Poučna in zanimiva so tudi dela, kot npr. Pregled papežev Metoda Benedika, Cerkev na Slovenskem, Ekumenski leksikon Stanka Jančiča, župnijska kronika Jakoba Aljaža in še nekaj drugih župnijskih kronik.

Dovolj zanimivega branja ponuja naša zbirka tudi zahtevnejšim bralcem. Ob velikih klasičnih tekstih, ki so se z religijo ukvarjali z različnih vidikov (npr. Feuerbachovo Bistvo krščanstva, Religija L. Kolakowskega, Heglova Filozofija religije, Webrova Protetantska etika in duh kapitalizma), lahko pri nas dobite tudi dela najznamenitejših krščanskih filozofov (Avguščina, Tomaža Akvinskkega, Pascala, Kierkegaarda, Šestova, Berdjajeva, Rozanova itd.), teologov (Lutra, Franca Koniga, Teilharda de Chardina, Leonarda Boffa, Gutiereza – ta se ukvarja s teologijo osvoboditve) in celo mistikov, kot je npr. Mojster Eckhardt (ta žal v srbohrvaščini). Vsekakor pa velja opozoriti tudi na slovenske pisce teoloških spisov, npr. Vekoslava Grmčiča, Rudija Koncilijskega, Vinka Ošlaka, Antona Stresa, Janeza Janžekoviča, Alojzija Šuštarja itd. Med knjigami, ki so zanimive tako za zahtevnejšega kot za manj zahtevnega bralca, posebej pripomočimo dela A. de Mella, Antona Trstenjaka in knjigo »Izziv smrti« Vittoria Messorija. Tisti, ki pa se zanimajo za bolj nena-

vadne teme, bodo verjetno posegli po knjigah, ki obravnavajo preseljevanje duš, meditacijo, jogo, egipčansko religijo ali celo »kung-fu meditacijo«.

Vrsto zanimivih knjig nudi tudi mladinski oddelček. Tu lahko mladi bralci poišče med drugim Zgodbe svetega pisma, Biblijske zgodbe, Zgodovino božjega ljudstva, Sveto pismo v podobah za mladino, Prvi božič, enciklopedijo Mitologije, knjigo Med bogovi in demoni Alenke Goljevčec in vrsto slikanic z religiozno vsebino; če jih omenimo le nekaj: Sveti trije kralji Michela Turniera, Angel za božično drevo L. Mayer-Shuranzove, Kako visoko je nebo Berte Golob, Moj pastir, Naši vzorniki, Pridi in poglej... Na obeh oddelkih so na voljo tudi veroučni priročniki.

Na koncu bi radi opozorili še na nekatere novitete in na tiste knjige, ki jih bralci po našem mnenju prevelokrat vzamejo v roke. V prvi vrsti bi omenili knjige iz zbirke »Veroučni priročnik«, nato O svetem na Slovenskem Tineta Hribarja, Biblija v slikarstvu, Biblijski atlas (iz znamenite Timesove zbirke Atlasov), Psalmi (iz zbirke Teološki priročniki), Jezusova mladost Jakoba Lorberja, Prehojena pot nadškofa Alojzija Šuštarja, Hvalnica vesolja Teilharda de Chardina, Ali ima življenje smisel? Normana Warrena, Živeti z Bogom danes Rudija Koncilijskega, Premišljevanja in molitve patra Johna Henryja Newmanna, Zakramenti življenja in življenje zakramentov Leonarda Boffa, Mahničev simpozij v Rimu, zbornik Velika

Novo v knjižnici

Na mladinskem oddelku si lahko v tem mesecu ogledate razstavo z naslovom »Cigareta? Ne, hvala«.

Likovne stvaritve na temo o kajenju razstavljajo učenci Osnovne šole Vencija Perka. Vabimo vas, da si zanimivo razstavo ogledate, in če ste mogoče tudi vi vneti kadilec, vas bo morda vzpodbudila k temeljitemu razmisleku o škodljivosti kajenja za vas same, za vaše najbližje in za vse ljudi, ki so vsak dan prisiljeni k pasivnemu kajenju.

Izposojevališče v RADOMLJAH: izposojevališče knjižnice Domžale, ki deluje v Radomljah, je odprto vsako

sredo od 16. do 18. ure

v prostorih Kina Dom Radomlje – soba Društva upokojencev.

otroška igrica za najmlajše

V okviru programa, namenjenega najmlajšim, vas vabimo

v torek, 16. aprila ob 17. uri

na otroško igrico MEDVEDEK GRE V ŠOLO Jane Milčinski. Zagrli jo bodo člani Dramskega krožka tretjih razredov OŠ Šlan-drove brigade iz Domžal.

noč na Slovenskem, Integralna joga Sri Aurobinda itd. Za bralce pa bo nedvomno zanimiv podatek, da imamo tudi dela nekaterih najznamenitej-

ših avtorjev s področja vedno popularnejše primerjalne religio-logije, npr. knjige D. Leacha, G. Dumezila in M. Eliadeja. mag. TOMISLAV VIRK

PABERKI IZ KRAJEVNE ZGODOVINE

Piše se leto 1856...

Leta 1856 so štele: Zgornje Domžale 51 hišnih števil s 365 prebivalci, Spodnje Domžale 26 hišnih števil s 152 prebivalci, Stob 49 hišnih števil s 242 prebivalci in Študa 30 hišnih števil s 146 prebivalci.

Skupno je bilo takrat v vseh teh vaseh 156 hišnih števil s 905 prebivalci.

Ob ljudskem štetju leta 1920 so štele Zgornje Domžale 149 hišnih števil s 947 prebivalci, Spodnje Domžale 65 hišnih števil s 366 prebivalci, Stob 63 hišnih števil s 322 prebivalci, Študa 47 hišnih števil s 280 prebivalci.

Leta 1920 je bilo torej v teh vaseh 324 hišnih števil s 1915 prebivalci, ki so takrat bivali v kraju in 421 odsotniki.

Do leta 1908 Domžale niso bile samostojna župnija, ampak podružnica mengeške.

Z lastnim trudom in občudo-

pa so dosegli prebivalci, da je bila 25. septembra 1908 ustanovljena župnija Domžale, ki je štela 2565 duš.

Do leta 1864 v Domžalah ni bilo ljudske šole.

Leta 1925 so imeli v Domžalah 6 razredno ljudsko šolo z 9 učiteljskimi močmi in 3 razredno obrtno nadaljevalno šolo.

Pošte v Domžalah ni bilo do leta 1880. Leta 1925 je poslovala v Domžalah pošta, ki je bila prav tistega leta povišana v IV. red državnih pošt.

Domžalsko gasilsko društvo je bilo ustanovljeno leta 1889, stobovsko pa leta 1906.

Najstarejše domžalsko društvo je domžalska godba, ustanovljena leta 1884. Katoliško izobraževalno in podporno društvo je bilo ustanovljeno leta 1904; Sokolsko društvo leta 1906; društvo Orel 1909; podružnica Jugoslovanske Ma-

tice 1921; pevsko društvo Domžale 1922.

Hranilnica in posojilnica v Domžalah posluje od leta 1898, Kitarska zadruga od leta 1908, Strojna zadruga od leta 1910.

Leta 1875 je bilo v Domžalah premnogo ljudi, ki se brati in pisati niso znali. Leta 1924 ni bilo v Domžalah hiše, ki ne bi bila naročena na kak časopis, skoraj ni bilo človeka, ki ne bi bral knjig in časopisov.

Leto 1925: Domžale so največji trg za proizvodnjo slamnikov v celi državi. Naštejmo imena, kjer izdelujejo slamnike, kar po abecednem redu, saj so nam vsi enako dragi pri srcu:

Cerar Franc d. z. o. z., Stob 50; Kurzthaler bratje, Zg. Domžale 2; Ladstätter Peter in sinovi, Zg. Domžale 42; Maček Valentin, Zg. Domžale 124; Mazovec Franc, Zg. Domžale

4; Mellitzer, Kleinlercher Comp. Sp. Domžale 30; Oberwalder Jakob Comp. Zg. Domžale 24; Oberwalder bratje, Zg. Domžale 30; Oberwalder Tomaž Comp. Zg. Domžale 29; Škrabar Alojz, Zg. Domžale 65.

Središče cele vrste drugih kar najbolj vpeljanih industrijskih podjetij.

Te so: »Bistra« družba z omejeno zavezo, kovinska in lesna industrija, Zg. Domžale 34; Adamič Josip, mehanična vrvarna, Zg. Domžale 25; Beno Elija, valjni mlin in žaga, Študa 24; Bertonec Pavel, valjni mlin, Sp. Domžale 55; Kuralt Ivan, valjni mlin, Zg. Domžale 31 in 19; Mihelčič Franc, valjni mlin, Študa 26; Skok Anton, elektrarna in žaga, Zg. Domžale 143; Rus Franc, parna žaga, Zg. Domžale 152; Gabrič Ivan, žaga, Zg. Domžale 36.

Sedež podjetne trgovine vseh vrst

Kdo ne pozna domžalskih trgovcev s konji? Le poslušaj, koliko jih je: Habjan Franc, Stob 27; Habjan Anton, Sp. Domžale 14; Habjan Valentin, Stob 12; Habjan Vincenc, Zg. Domžale 35; Habjan Vinko, Zg. Domžale 101; Osolin Mihael, Zg. Domžale 146.

Vinsko trgovino imata: Müller Anton, oče, Sp. Domžale 59; Müller Anton, sin, Stob 37.

Domžalski lesni trgovci so: Jezernik Josip, Stob 26; Korenjak Avgust, Zg. Domžale 150; Osolin Mihael, Zg. Domžale 146; Slokar Andrej, Zg. Domžale 84; Vode F. J. Comp. Zg. Domžale 110.

Trgovino z moko imata: Kuralt Josip, Zg. Domžale 1; Trojanšek Vinko, Stob 31.

Z deželnimi pridelki kopčujoje:

Jezernik Josip, Stob 26; Kuralt Josip, Zg. Domžale 1.

Z usnjem: Stražar Matej, Zg. Domžale 50.

Z žganjem: Javoršek Ignac, Zg. Domžale 7; Koprivnik Tit, Zg. Domžale 21; Mišvelj Anton, Zg. Domžale 61.

s kemičnim peskom: Osolin Mihael, Zg. Domžale 146.

Domžale so kraj uglednih obrtnikov (številka v oklepaju naznanja število mojstrov): brivska (2), cementna (1), čevlarska (10), fotografska (2), karparska (2), kleparska (1), ključavničarska (2), kolarska (2), kovaška (4), krojaška (7), mehaniška (1), mesarska (5), mizar-ska (5), pekarska (2), pleskar-ska (2), sedlarska in tapetniška (3), sodavičarska (2), tesarska (2), vrtnarska (1), zidarska (1).

Prodajalen je 8, gostiln 12, žganjarni 2, vinotočev 5, izkuh 1, trafik 5.

Zbral MILOŠ LIKAR

Grad Belnek (Wildenech)

– 1. nadaljevanje

V Drtiji, tam kjer se stara cesta začne vzpenjati proti Vacam, sedaj pa je zaselek sodobnih delavskih hiš, je do leta 1943 na levi strani belneški grad na desni pa gospodarsko poslopje.

Belneški gospodje se prvič omenjajo leta 1390. Gospod Henrik Mayr, župnik v župniji Sv. Marije na Zilji na Koroškem, južno od Drave je prosil gospoda Burakada de Wildenech, kanonika v Vidmu, naj se v njegovem imenu odpove podružnični cerkvi v Ratečah pri Planici. Prepis listine so leta 1467 tiskali in je znan kot rokopis iz Rateč. Vendar ni ugotovljeno, da je bil omenjeni kanonik res iz Belneka.

V listini iz leta 1492 so ime gradu in gospodstva zapisali Wildenech.

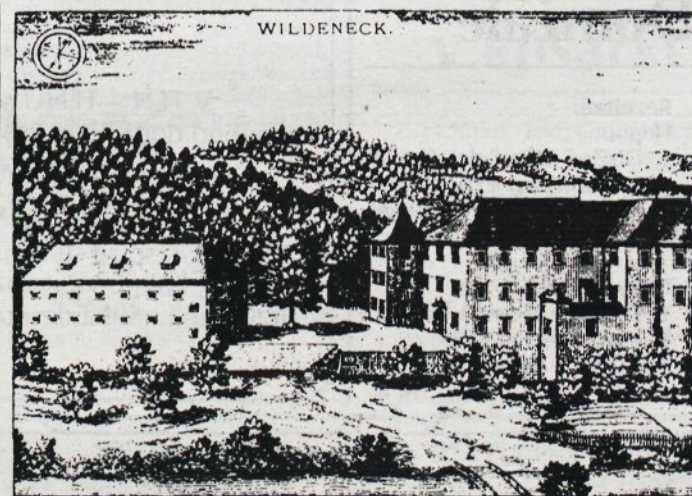
Po ustnem izročilu, ki ga je privzel tudi Valvasor, je belneško gospodstvo včasih pripadalo Limbarskim gospodom, ki so si potem, ko so zapustili težko dostopen grad na Limbarski gori na pristavi v Drtiji postavili grad in gospodarska poslopja. Valvasor poroča, da je bila v Belneki včasih slaba starinska zgradba; v njegovem času pa je bil že čeden grad z velikim hlevom in kaščo, v bližini pa rib-nik.

Konec 15. stoletja, ko so Limbarski gospodje izumrli, so belneško gospodstvo dobili gospodje iz Loža. V letu 1512 je tukaj gospodaril Jurij Laaser iz Loža. V graščinskem gradivu v Arhivu Slovenije v Ljubljani je leta 1555 omenjen Ivan Laaser. Zadnjega belneškega gospodarja te rodovine, Daniela Laaserja so kmetje leta 1573 ubili, prav tako so s kamenjem do smrti pobili njegovega brata. Tako je rod Laaserjev iz Loža v Belneku po moški strani izumrl. Vso belneško posest so skupaj z gradom podedovale njune sestre Barbara, Amalija in Felicita, vsaka tretjino. Barbara se je poročila z Leopoldom Raumbuschisslom. Z odkupom ostalih dveh tretjin imetja sta v letu 1580 postala lastnika Belneka. Tedaj sta dva dela desetinskih pravic od šestih kmetij v Žičah pri Rovih oddstopila Andreju Ablegi iz Mengša.

Daniel Raumbuschissl, sin Magdalene in Leopolda se je v letu 1592 poročil z Madaleno, hčerjo Petronelo in Nikolajem Bonhomu, ki sta gospodarila v Mengšu in Volčjem potoku. Daniel in Magdalena sta tako podedovala tudi pravice do gospodstva in gradu Mengeš, ki pa

je že propadal. Leopold Raumbuschissl je v tem letu potrdil, da je njegova žena najbrž Barbara umrla in se je drugič poročil z Uršulo, hčerjo Hansa Raspa iz Sostra in žene Elizabete. Nevesta mu je prinesla 300 gld dote.

Iz leta 1605 je ohranjena delilna in poravnalna pogodba med bratoma Boltežarjem in Danielom Raumbuschisslom. Boltežar je omenjen tudi v listinah 15. februarja in 11. novembra 1622. V letu 1630 je bil graščak na Belneku Boltežar Raumbuschissl. Lukrecija Raumbuschissl z Belneka je v letu 1636 Boštjanu pl. Lambergu s Črnela dala v fevd desetino od 9 kmetij v šempeterski župniji v Komendi. Hans Siegfried Raumbuschissl »zum Schön und Wildenech« je 28. marca 1648 cerkvenim ključarjem v Česnjicah v krašnji župniji prodal žitno desetino od nekaterih kmetij. Hans je omenjen tudi v listinah leta 1663. V letu 1659 je Leopold Raumbuschissl z Belneka (her zum Schön und Wildenech) dal v fevd dve kmetiji v svibenski župniji, ki sta pripadali mengeškemu fevdu. Za Raumbuschissli je na Belnek prišel Valvasorjev rod. Karel Jožef Valvasor z Belneka je 2. avgusta 1742 žitno desetino in desetino živinskega prirastka od 5 1/2 kmetij v Negastrnu dal podložniku sledniškega gospodstva Matiji Zupanu iz Krašnje in podložniku gospodstva Križ Jakobu Pavliču iz Št. Ožbolta v zakup. Za Valvasorja so na Belniku gospodarili Lichtenbergi. Belneško gospodstvo z gradom je na licitaciji 8. fe-

bruarja 1763 za 17 200 fl kupil Karel Gottfried Lichtenberg. Za njim je 20 let pozneje vse skupaj prevzel sin Franc Ksaver Lichtenberg.

Nato je 19. februarja 1799 Belnek za 42 000 fl kupil Ignac Baraga. Ignac je bil stric našega ameriškega misijonarja Fridrika Barage, (1797–1868), ki je med počitnicami pogosto prihajal v Belnek. V tem času so Belneku od podložnikov pripadali dohodki: od ribolova 384 funtov, 208 dni tlake z živino in 390 dni ročne tlake. Za Ignacija Barago je značilno, da se je v njegovem času več belneških podložnikov odkupilo od tlake.

Od Barage je Belnek 13. februarja 1826 kupil Anton Varga, ki pa ga je že po enajstih letih 19. aprila 1837 prodal Janezu in Julijani Baumgarten. Po zapuščinski listini ga je 14. avgusta 1847 prevzel Janez Baumgarten. Ta je 4. septembra 1867 umrl in 4. junija 1872 je

lastnica Belneka postala Julijana Baumgarten. Tako kot druga gospodstva je tudi belneško pešalo in lastniki so razprodajali zemljišča. Dne 12. februarja 1880 je belneški grad z dvoriščem, gospodarskimi poslopji ter 132 zemljišč v občini Drtija in dve v občini Blagovica za 21 000 fl kupil Feliks Reya pl. Castellito. Ta je grad in posest za 10 000 kron jeseni 1901 prodal baronu Francu Minutillu. Za njim so po prisojilni listini 7. aprila 1916 dedovale hčerke Elizabeta, Julijana in Marija Jedina, vsaka tretjino. Ker je Julijana umrla, sta njen delež 3. avgusta 1917 dedovali sestr. Marija Jedina, poročena s častnikom linijske ladje, je svojo polovico Belneka prodala sestri. Tako je elizabeta Minutillo poročena Daublebskiy 10. maja 1918 postala lastnica Belneka.

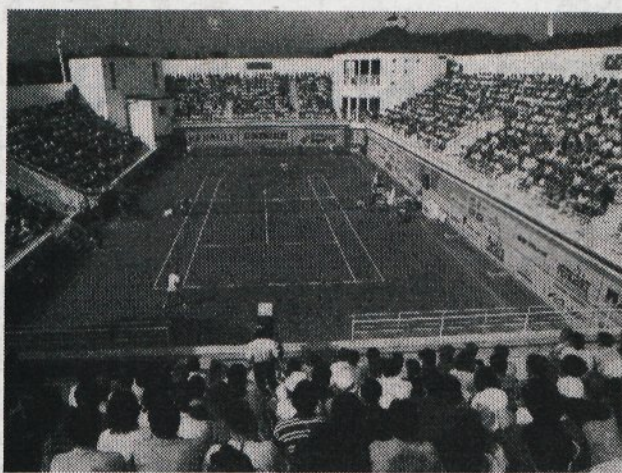
Dalje prihodnjič STANE STRAŽAR

ORGANIZACIJSKI ODBOR
MEDNARODNEGA ATP TENIŠKEGA
TURNIRJA »SLOVENIJA OPEN 91«

Tržnost zahteva – teniški turnir Slovenija open 91 – BO!

Izredno težka gospodarska in politična situacija v Jugoslaviji in Sloveniji je postavila pred organizatorje turnirja osnovno vprašanje ali nadaljevati s svojimi aktivnostmi tudi v letu 1991 ali ne. Želja je namreč bila, da bi tak vrhunski turnir postal tradicionalen, saj ga je bilo v hudi mednarodni konkurenci organizatorjev izredno težko pridobiti. Razmišljanja potencialnih sponzorjev, podpora skupščine občine Domžale in Republike Slovenije oziroma njenega izvršnega sveta so pripomogla, da je organizacijski odbor izredno resno pristopil k delu.

K sodelovanju smo povabili republiško vlado, ki naj bi zagotovila določena finančna sredstva s ciljem promovirati Republiko Slovenijo širom po svetu, zaprosili pa smo tudi, da bi bil predsednik Izvršnega sveta Republike Slovenije g. Lojze PETERLE predsednik častnega odbora in da bi tudi odprl in zaključil ta pomemben športni dogodek. K sodelovanju je povabljen tudi Mesto Ljubljana, ki bi se lahko afirmirala v širšem mednarodnem prostoru kot pomemben center v srednji Evropi. K sodelovanju so že bila povabljeni številna podjetja tako iz občine Domžale, Republike Slove-

nije in v manjši meri tudi iz tujine. Turnir bo medijsko namreč dobro pokrit, saj bo turnir vsaj v zaključni fazi prenašan z neposrednim televizijskim prenosom. Ne nazadnje vabimo k sodelovanju tudi vse številne obrtnike in podjetnike naše občine ter športnike, da predstavijo v času turnirja svoje dejavnosti.

Finančna konstrukcija turnirja še ni definitivno zaključena, vendar organizatorji upamo, da ne bo prišlo do kakšnih večjih zapletov ali odpovedi že dogovorjenega. Prav tako upamo, da bo zagotovljen enak kakovostni sestav igralcev na turnirju kot je bil v lanskem letu ter da trenutno stanje v Jugoslaviji ne bo preprečilo oziroma odvrnilo od prihoda številnih kvalitetnih igralcev belega športa.

Občane Domžal že vnaprej vabimo, da si v prvih majskih dneh ogledajo to zanimivo športno prireditev, ki je ponesla bolj kot katerakoli druga zadeva ime Domžal v teniški in poslovni svet po vseh kontinentih sveta.

Za organizacijski odbor
ANTON PRESKAR, dipl. inž. gr.

TUDI S TENISOM PRIHAJAMO V EVROPO:

Je teniški lopar vstopnica za Evropo?

Morda se bo kdo namrdnil: pa ravno s tenisom si utiramo pot v Evropo! Kdo je še to videl! Pa je res! »Evropsko naravnani svet« ima svoje vrednote, gledanja, nazore in predsodke, med njimi je ta, da je v športu evropsko najbolj naravnana panoga – tenis. Če nam je prav ali

ne, če se nad tem dejstvom zmrdujemo ali ne – tako je! Tenis kot športna panoga je v naravni komplementarni povezanosti s poslovnim svetom, oboje pa ustvarja evropski image, odpira poslovne perspektive in daje okolju, ki ga sprejema kot takega, v tej nje-

govi opredelitvi možnosti za prodor naprej. Ne le v športu!

To smo v Sloveniji zaznali, četudi je bilo uveljavljanje tega mnenja za teniške in poslovne kroge, ki so to prvi dojeli, težavna pot. Ker je to tako, da je tenis nekakšna pomožna vstopnica za Evropo, so se za to pot

odločili – kljub težkim gospodarskim razmeram – da pri organizaciji CHALLENGER turnirja »Slovenija Open« vztrajajo.

»Slovenija OPEN 91« v Domžalah zato bo. Od 4.–12. maja. Prav je! Gremo naprej!

B.

Prve: Ksenija Komočar in občina Domžale

Streška družina Domžale je ob dnevu žena izvedla streško tekmovalstvo.

Tekmovanja se je udeležilo preko 30 tekmovalk. V konkurenci posameznice je osvojila prvo mesto Ksenija KOMOČAR (Farma Ihan), ekipno pa Občina Domžale.

Rezultati:

Ekipno:
1. Občina (Domžale) 486,
2. Farma (Ihan) 458,
3. Biotehnična (Grobje) 425,

Posamezno:

1. Komočar (Farma) 173,
2. Kovič (Občina) 173,
3. Zabret (Občina) 169.

M. K.

V TEN – TENU se nenehno domišljajo česa novega.

Ob velikonočnih praznikih so se šli tenis z loparji, kot jih vidite na fotografiji. (Slika desno)

PO 18. LETIH
SPET DIRKE
V SLOVENIJI

AMD Domžale – orga- nizator dirk v Portorožu

Dirke bodo prvič po letu 1973, ko so bile zadnje dirke v Sloveniji, v Škofji Loki.

AMD Domžale je eden tistih slovenskih kolektivov, ki so se že večkrat z velikim uspehom lotili organizacije dirk za državno prvenstvo na Grobniku. AMD Domžale pa je tudi sicer uveljavljeno športno moštvo, največje uspehe dosega tako med posamezniki kot kolektivi. Njegovi člani so prvaki v domala vseh kategorijah cestnohitrostnih dirk.

Dolgoletna želja slovenskih tekmovalcev je bila, da bi lahko spet vozili dirko na domačih tleh. Želja se jim bo uresničila 21. aprila 1991 na letališču PORTOROŽ v SEČOVLJAH.

Ta dan se bodo tekmovalci v CHD srečali na odprtem prvenstvu Slovenije in sicer v razredih do 125ccm, 250ccm, 750ccm in v kategoriji prikoličarjev.

Treninzi vseh kategorij bodo na dan tekmovanja med 8. in 11. uro, sãmo tekmovalci pa se bo pričelo ob 12. uri z dirko tekmovalcev do 125ccm.

Prav v tem razredu so v zadnjem času naši tekmovalci dosegli največje uspehe, pa tudi tehnični napredek, saj skoraj vsi tekmovalci vozijo s povsem novimi motorji. Gotovo bo popestritev te dirke nastop dvakratnega mladinskega državnega prvaka Igorja Jermana iz Depale vasi, ki bo prvič nastopil v tej konkurenci.

Že njegovi časi s treninga obetajo, da bo mešal štrene dosedanjim favoritom. Počakajmo do te zanimive tekme, prve na slovenskih suverenih tleh.

M. B.

XIII. OBČINSKI VELESALOM
OBRTRNIKOV DOMŽAL:

Obrtniki na dilcah

Dne 2. 3. 1991 so na Kobli izvedli v odlični organizaciji SD Domžale XIII. VSL obrtnikov. Lepo je bilo, konkurenca močna, pogledimo še rezultate:

Ženske A: Dušanka Januš 71,51; Lučka Skok 90,92.
Ženske B: Vesna Štrukelj 73,16; Milena Januš 88,39.
Moški veterani: Ivo Jagarinec 77,80; Jože Mali 79,33.
Moški C: Mitja Born 67,59; Ferdo Pliberšek 68,71; Aleksander Kobaj 68,82.
Moški B: Stane Kovač 64,00; Janez Poljanšek 67,16; Bojan Peterka 68,60.
Moški A: Andrej Supej 57,72; Peter Pelan 57,60; Dušan Vrečar 67,10.

ALEKSANDER KOBaj

ARABESKA

Balada o športnem parku, bifeju, vrtnici in jasmínu

Bil je športni park. In bil je bife. V bifeju VRTNICA. Ostra, polna trnja. In bili so tudi metulji. Veliko metuljev. Veliko žejnih metuljev.

Pa je priletel žejen metulj. In je vrtnica rekla: »Nisi mi všeč. Ne moreš biti moj zlati fant.« In žejni metulj je razočaran odletel. Tudi drugemu metulju se ni godilo bolje. »Žejen sem«, je veselo dejal. In trnje je zbadlo: »Nič ne bo, nisi član kluba.« In veseli metulj je žalostno odletel. »Oh«, je dejal tretji metulj: »srknili bi še malo tvojega medu.« In vrtnica: »Nič ne bo, moji cvetni listi se za danes zapirajo.« In metulj je žalostno odprhotal.

Počasi so odleteli vsi metulji. In vrtnica je ostala sama. Trnje ni moglo več bosti. Nikogar. Tudi metuljev ne. Vrtnica je od

osamljenosti ovenela. In odšla. Za vedno.

In zgodilo se je, da je prišel domžalski JASMIN. Lep. Prekrasen. Dišeč. Prijazen. »Jo, kako lep bife«, je dejal. »Kar tu bom ostal.« In je ostal.

In je priletel prvi žejni metulj. »Kako lepe barve kril«, je dejal jasmín. In žalostni metulj ga je srknil. In ga je srkal. Dolgo časa. In ni bil več žalosten. Povedal je svojemu prijatelju metulju. Da ga je srkal. In da je prijazen. Jasmín namreč. In je priletel še drugi metulj. »Utrujen sem«, je rekel. »Moja denarnica je precej uboga. Vseeno bi te rad vsaj malo povonjal.« In je jasmín ponudil utrujenemu metulju svoj med.

In pripomnil: »Z vonjem pa te počastim. Ker si utrujen.« In utrujeni metulj ga je veselo srkal. In je naslednji dan s seboj povabil še tretjega metulja. Zlatega fanta. In je prijazen jasmín vprašal po zdravju zlatega metulja. In metulj ni mogel verjeti, da se kdo zanima za njegovo zdravje. In si je mislil prijazen jasmín: »Pa ga bom kljub slabemu zdravju vseeno srknil. Lonček medu ne bo odveč.«

In žalostni metulji so postajali čedalje bolj veseli. In so srkali med. Veliko medu. Včasih celo preveč. Prelepi jasmín pa je oddajal metuljem svoj med in vonj. In njegovi listi so rasli. Postajal je čedalje lepši.

Vrtnica, polna trnja, pa je še vedno žalostna. Osamljena. Brez trnja. »Oh, kje so ti moji zlati metulji?«

DILETANT

V SOBOTO, 20. APRILA V ŠPORTNEM PARKU V DOMŽALAH:

Kros ALPE-JADRAN v našem kraju

600 – 700 tekmovalcev v 18. kategorijah (med vsemi bodo tudi tekmovalci JLA) bo nadaljevalo oblike sodelovanja, ki so bile začete že na mnogih področjih.

Atletski zvezi Slovenije (odbor za množične prireditve, ki ga vodi naš športni delavec Marjan GORZA) ter našim krajevnim športnim delavcem AK Domžale pomeni organizacija tako velike prireditve velik za-

logaj. V veliko pomoč sta jim oba glavna pokrovitelja Neodvisni Dnevnik in Skupščina občine Domžale (odbor za telesno kulturo), pa tudi mnogi drugi kolektivi, ki so priskočili na pomoč: Stol, Graditelj, Kočna, Tosama, Helios, Univerzale, Induplati, Trak, Ljubljanska banka. Komunalno podjetje Domžale, Papirnica Količevo, Napredek Domžale in Termit Domžale. Ti kolektivi

kljub svojemu slabemu ekonomskemu položaju iščejo svojo ekonomsko računico in resor v nemajhnih možnostih kasnejšega vključevanja v skupnost Alpe Jadran.

Žal je odklonil vsakršno pomoč in sodelovanje Toko iz Domžal. To veliko športno prireditev so nedavno predstavili na tiskovni konferenci v Ljubljani. Hkrati z drugo tako prireditvijo – maratonom treh src.

Sprejem prvakov pri županu

S ponosom se lahko pohvalimo, da ima naša občina največ državnih prvakov v moto športu. Zato pa gre zasluga AMD Domžale, ki je že tri leta zapored vodilno v cestno hitrostnih dirkah ter AMD Lukovica, kjer se vedno znova pojavljajo odlični motokrosisti in med njimi je tudi največ državnih prvakov v zadnjem desetletju. Za tako dobre uspehe pa so v veliki meri zaslužni tudi starši in seveda tekmovalci sami. Vse te mlade neustrašne fante in tudi že može, ki predstavljajo naš kraj v Jugoslaviji in tudi v tujini, je sprejel gospod mag. Ervin-Anton Schwarzbartl in jim po krajšem nagovoru predal spominska darila.

V konferenčni dvorani občine Domžale so se zbrali državni in republiški prvaki v CHD-M Igor Jerman, Janez Pintar, Martin Šraj, Daren Dimitrijevič, a manjkal je le Gregor Gorec, ki je ta čas na službenju vojaškega roka ter Boris in Robert Cerar pa še najmlajši Sebastian Kern od motokrosistov. Sprejema so se udeležili tudi predstavniki obeh uspešnih klubov s predsednikoma Petrom Verbičem in Francijem Avbljem na čelu.

Predsednik občine se je izkazal kot dober poznavalec moto športa, o katerem so mu s svojimi pogledi osvetlili razmere v kakršnih tekmujejo in treni-

rajo tudi tekmovalci sami. Gospod predsednik je še posebno pohvalil prizadevne člane obeh društev, ki skrbijo za vzgojo mladega kadra ter s tem za plemenitenje kulturne ravni in športno-tekmovalnega duha.

Gospod Schwarzbartl je obljubil tudi podporo še predvsem pri vzgoji mladih in njihovi množičnosti, medtem ko si bodo morali vrhunski tekmovalci sami zagotoviti sredstva

na tržni in ekonomski propagandi osnovi s pokrovitelji, ki bi bili pripravljeni priskočiti na pomoč športnikom in bi s tem tudi sebi zagotovili večjo publiciteto.

Upajmo, da bo tako prijetnih srečanj še, z vedno novimi prvaki, ki bodo s svojimi uspehi ponesli ime našega mesta Domžale širom po domovini in tudi širše.

STANE BENKOVIČ

Zimska rekreacijska liga v odbojki je končana

ZTKO Domžale je v okviru programa športne rekreacije pripravila – podobno kot že vrsto let – zimsko rekreacijsko ligo v odbojki, v kateri je sodelovalo 8 moških in 8 ženskih ekip (dve ligi).

Tekmovanje smo organizirali tako, da so se vse ekipe v predtekmovalju srečale med seboj po enokrožnem ligo sistemu (vsak z vsakim), ob koncu pa so se najboljši štiri ekipe med seboj pomerile v takozvanem »playoffu«.

Vse tekme so se igrale ob sobotah in sicer:

- moški – v telovadnici OŠ Radomeljske čete, Preserje
- ženske – v telovadnici OŠ Matija Blejca, Mengeš

Tehnično izvedbo, priprava dvorane in sodniki, sta zagotovila TVD Mengeš (za ženske) in TVD Preserje (za moške).

Kaj pa stroški? Z lastno udeležbo – prijavnino – so sodelujoči pokrili stroške v višini 90% glede na dejanske stroške. Razliko je pokrila ZTKO iz sredstev za športno rekreacijo.

Ob koncu tekmovalj so najboljši ekipe prejele pokale, člani najboljših treh ekip pa priložnostne lične medalje.

ŽENSKE	MOŠKI
1. KS DUPLICA	1. VETERANI KAMNIK
2. TVD MENGEŠ – čl.	2. LEK
3. GD DOMŽALE	3. TVD PRESERJE – II.
4. LEK	4. TVD PRESERJE – I.
5. TVD DOMŽALE	5. TOSAMA
6. TVD MENGEŠ – ml.	6. TVD MENGEŠ
7. STOL	7. AVANTURISTI
8. TOSAMA	8. GD DOMŽALE

Ranko CUKROV

Zimska trim liga v košarki je končana

Z zadnjimi tekmami (preložen kolo (11/12. 2.) in podelitvijo priznanj, smo v torek, 2. 4. 1991, zaključili spored tekmovalj v sedaj že tradicionalni – že 10 let – zimski TRIM ligi v košarki za sezono 1990/91.

Tekmovanje, ki ga je v okviru svojega programa športne re-

kreacije organizirala ZTKO Domžale, je začelo 8 ekip. Spored tekmovalj smo izvedli po dvokrožnem ligo sistemu v 14. kolih. Igralo se je od decembra (10. 12.) 1990 do aprila (2. 4. 1991), ob ponedeljkih in torkih v dvorani Komunalnega centra Domžale.

Zaradi izgreda na eni od tekem (v VI. kolu – 28. 1. 1991), oziroma neigranja treh tekem, smo izključili ekipo Mengša, tako da je tekmovalje končalo 7 ekip. Zaradi popolnitve rezerviranih terminov v dvorani – stroški najemnine – smo ekipi Papirnice omogočili sodelovanje (izven konkurence).

Ob zaključku je podpredsednik občinske skupščine, nekdanji igralec KK Domžale, g. Jure BERLOT, podelil prvim štirim ekipam lične pokale ter medalje za igralce prvih treh ekip.

Odziv udeležencev nam kaže, da so tovrstne akcije potrebne, tako že sedaj pozivamo vse ekipe – pa tudi nove skupine – k sodelovanju v TRIM ligi 1991/92.

KONČNE UVRSTITVE

1. KOMENDA
2. EKOLOGI
3. HELIOS
4. SOKOLI
5. VETERANI KK DOMŽALE
6. REKLČEK
7. VIRTUS

RANKO CUKROV

STRELCI NIZAJO USPEHE

Mojca Habjan – republiška prvakinja

Ljubljana: Mestna strelska zveza je izvedla na novem strelišču na Dolenjski cesti republiško prvenstvo šolskih šport. društev v streljanju s serijsko zračno puško. Našo občino so zastopali tekmovalci iz ŠSD Brdo, Landrove brigade, Vencija Perka (Domžale) in E. Kardelja Skirca iz Trzinja.

Najbolj je presenetila mlada Trzinka Mojca Habjan, ki je z rezultatom 185 krogov, osvojila prvo mesto z vsega kroga zaostanka za republiškim rekordom Renate Oražem iz leta 1989.

Rezultati:

Pionirji ekipno:

1. ŠSD M. Sobota 523,
2. Vajda (M. Donozs) 179,
3. ŠSD Trbovlje 513,
3. ŠSD Zalog 507,...
10. ŠSD Domžale 487,

Posamezno:

1. Holšek (Hrastnik) 181,
2. Vajda (M. Donozs) 179,
3. Hauptman (Trbovlje) 179
26. Kovič 166,
41. Strmšek 161,
44. Adlešič 160 (vsi Domžale)

Pionirke ekipno:

1. ŠSD Ljubljana 516,
2. ŠSD Lj.-Center 512,
3. ŠSD Trbovlje 511,
4. ŠSD Skirca (Trzin) 506,

Posamezno:

1. Habjan (Trzin) 185,
2. Mišovič (Ljubljana) 183,
3. Selan (Ljubljana) 182,
14. Savšek 167,
19. Mušič 165,
31. Mavrih 156 (vse Trzin).

M. K.

Domžalski kegljači v I. slovenski ligi

Tekmovalci KK Domžale so, tretje leto sodelovanje v II. slovenski ligi – zahod kronali s prepričljivo zmago, in se uvrstili v I. slovensko ligo, v kateri bodo tekmovali v sezoni 1991/92.

Približno 15 let je minilo od sodelovanja KK Domžale v takratni I. slovenski ligi. Po izpadu iz lige, je delo v klubu začelo zamirati, pojavile so se generacijske težave med igralci, kar je v letu 1977 pripeljalo klub skoraj do prenehanja aktivnega dela.

Peščica zanesenjakov je vztrajala (Hafer, Limovšek) in pritegnila nove igralce, nekaj se jih je vrnilo iz JLA, tako da je koncem leta 1978 in začetku 1979 delo zopet zaživelo.

Začeti je bilo potrebno na dnu: v III. ligi Ljubljanske podzveze. Z vztrajnim delom so prišli tudi uspehi. Vzpon v II. ligo je uspel po enem letu, po dveh v I. ligo takratne Ljubljanske podzveze. Leta 1981 se je Ljubljanska podzveza reorganizirala v Ljubljansko kegljaško zvezo, katera je vključevala – še danes – vse ljubljanske občine, Domžale, Kamnik, Grosuplje, Ribnico in Kočevje.

Nastala je najmočnejša zveza – po številu klubov in aktivnih igralcev – tako v slovenskem kot jugoslovanskem prostoru.

Po skromnem, neambicioznem začetku nastopanja v I. ligi LKZ (leto 1981), so se tekmovalci KKD Domžale, prebili skoraj do vrha, naprej pa se ni dalo. Glavni vzrok je bil v neprimernosti kegljišča v Domžalah, zato so treninge in tekmovalja prenesli v Kamnik (Planinka).

V sezoni 87/88 so v I. ligi LKZ zasedli prvo mesto ter si pridobili pravico kvalifikacij za vstop v II. slovensko ligo – zahod. Tudi to stopnico so uspešno preskočili ter v sezoni 1988/89 začeli s tekmovaljem v II. ligi.

Prvo sezono nastopanja so zasedli 4. mesto med osmimi klubi II. slovenske lige – zahod.

V drugi sezoni 1989/90 so zasedli že 3., v sezoni 90/91 pa 1. mesto med osmimi leti kluba II. slovenske lige – zahod, v kateri so sodelovali Domžale, Proteus – Po-

stojna, Adria – Ankaran, Ljubelj – Tržič, Riko – Ribnica, Geološki zavod – Ljubljana, Grosuplje in Koper.

Poleg uspešnega tekmovalnega programa jim je uspelo povečati članstvo v klubu (50 članov) in izboljšati opremo na kegljišču.

Morda ob koncu še besedo, dve, o obremenitvah kegljača v tekmovalnem programu. Dva do trikrat tedenski trening, tekma ob sobotah, časovno 1,5 ure, energetsko cca 6500 kcal; to ni ravno mačji kašelj, če vemo, da sezona traja od septembra do junija.

In še čisto za konec: Kdo so uspešni kegljači? Bojan MARINČEK, Slavko TOMC, Ranko CUKROV, Janez STARE, Drago FLEK, Bojan MAJHENIČ, Marko KOVIČ, Silvo SUŠNIK – to so igralci, ki so v tej sezoni največ prispevali k uspehu KK Domžale.

Ranko CUKROV

VELIK USPEH NAŠEGA BIATLONCA

Boštjan Lekan, balkanski prvak

Ihanec Boštjan Lekan, je član SK Dol, pred kratkim je nastopil na balkanskem prvenstvu v biatlonu v bolgarskem Borovcu. Nastopil je za jugoslovansko državno reprezentanco, katere član je že nekaj zadnjih let zapovrstjo. Najbolj se je izkazal v biatlonu na 20 kilometrov, kjer je zmagal v času 1 ura, 9 minut in 55 sekund, pri tem pa je zgrešil tri strele. Na 10 kilometrov je bil malo slabši, vendar je dosegel še zmeraj solidno osmo mesto. V tekmi na 10 kilometrov je dosegel čas 30 minut in 34 sekund, pri čemer je zopet zgrešil tri strele. Dobro je nastopil tudi kot član štafete, ki je osvojila bronasto kolajno. Tako se je Lekan vrnil domov, kar z dvema kolajnama (zlato in bronasto), kar je spoštovanja vreden rezultat. Z doseženimi rezultati je bil najboljši jugoslovanski udeleženec na prvem balkanskem prvenstvu v biatlonu.

Dokaj uspešno je Boštjan nastopal tudi na tekmah za svetovni pokal in na svetovnem prvenstvu v Lahtyju na Finskem.

GREGA RIHTAR

REZULTATI:

Rezultati, člani, 20 km: 1. Lekan (Jug) 1:09,55 (3) 2. Videnov 1:10,05 (2) 3. Vodeničarov (oba Bolg) 1:11,18 (3)... 5. Grujič 1:13,59 (3), 10. Zupan (oba Jug) 1:24,12 (8); Uroš Velepčec je odstopil; 10 km: 1. Videnov (Bolg) 28,51 (0), 2. Uroš Velepčec (Jug) 29:03

(1), 3. Vodeničarov (Bolg) 29,53 (1)... 7. Trstenjak 30,27 (1), 8. Lekan 30,34 (3), 9. Grujič (vsi Jug) 31,15 (4); štafete: 1. Bolgarija, 2. Romunija, 3. Jugoslavija, 4. Grčija.

Mladinci, 15 km: 1. Cerkovnik (Jug) 22,22, 2. Tasev (Bolg) 53,49 (2), 3. Frentin (Rom) 54,29 (3).

Domžalčana – steber slovenskega šaha

Ali ne zveni čudno, kajne? Ne, to pa čisto res. Na nedolgo nazaj končanem že 12. tradicionalnem mednarodnem šahovskem turnirju oz. festivalu sta se dva domžalska šahista odrezala izvrstno. V prvi vrsti velja pohvaliti Riharda Lorbeke iz Preserij pri Radomljah, drugi domžalski šahist, ki si prav tako zasluži pohvale, pa je Vlado Ivačič. Rihard Lorbek, ki je zmagal v kategoriji veteranov, je za zmago prejel pokal. V 9. kolih mu je uspelo zbrati 6,5 točke ali 72,22% vseh možnih točk. Prvo mesto je sicer delil s še enim šahistom, toda zaradi boljšega Bucholza je zmaga pripadla njemu. Vse čestitke veljajo tudi drugemu domžalskemu šahistu, ki je nastopil na Bledu. Mojrski kandidat Vlado Ivačič je resda zasedel v kategoriji članov šele osmo mesto, toda tudi osmo mesto je odličen rezultat. Ivačiču je uspelo v devetih kolih zbrati 6 točk ali 66,66% vseh možnih točk. Z malce več športne sreče bi lahko dodal še kakšno zmago, toda ostala mu je lepa tolažba. Bil je najbolje plasirani slovenski šahist v konkurenci članov. Torej, dva domžalska šahista sta se v svojih kategorijah odrezala kot najboljša Slovenca. Pohvalo za dobre rezultate gre na ta račun pripisati tudi šahovskemu društvu Domžale. Obema šahistoma zaželimo tudi v nadaljnji športni karieri veliko sreče!!!

GREGA RIHTAR

KEBROVI VABIJO ZA 1. MAJ

Trije rodovi STANETOV KOVAČEV vas vabijo na prvomajsko jutro!

Ena od tradicij, ki ne bodo ugasile je PRVOMAJSKO JUTRO PRI KEBRU. Seveda bodo tradicijo nadaljevali tudi letos, zato vas vabijo, da boste zraven.

Domžalčani, ki kaj damo na to, – biti Domžalčan – vemo, da prvomajskega jutra ni brez STANETOV KOVAČEV!

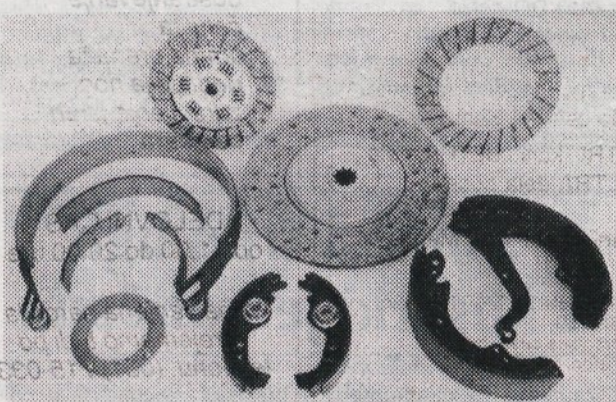
AVTO MOTO DRUŠTVO DOMŽALE
Krakovska ul. 18, 61230 Domžale, ☎ (061) 713-584

TEČAJ IZ CPP!

Vabi kandidatke in kandidate »A« in »B« kategorije na tečaj cestno-prometnih predpisov, ki se bo začel v prostorih AMD Domžale dne 22. aprila 1991 ob 18. uri.

Cena tečaja je 200,00 din s tem, da imajo kandidatke in kandidati brezplačni DRUŠTVENI IZPIT.

Vso potrebno strokovno literaturo kandidatke in kandidati dobijo ob pričetku tečaja.

MILAN ŽIDANEK V RADOMLJAH:

Zavorne obloge vseh vrst!

Milan Židanek v Radomljah, Cesta Radomeljske čete 24, tel. 727-101 izdeluje nove zavorne obloge za vozila vseh vrst, obnavlja stare zavorne in sklopne elemente za osebna in tovorna vozila, industrijske stroje, kmetijsko mehanizacijo (traktorje in kombajne) izdeluje pa še vrsto drugih zanimivih kovinsko-galanterijskih izdelkov.

Varne zavore so prvi pogoj varne vožnje. Pojdite po ta prvi »pogoj«. Poceni boste na licu mesta kupili tisto, za kar boste drugje plačali veliko več.

»Pakne« kot pravimo šoferji, so doma v Radomljah. Odprto imajo vsak dan od 8. do 18. ure.

Za avtomehanike obljublajo poseben popust. Splača se! Kar pa se splača, pa ne kaže zamuditi.

FERMI

Milan Židanek, Cesta Radomeljske čete 24, Radomlje
Tel. (061) 727-101
Izdelava novih in obnova starih zavornih in sklopnih elementov za osebna in tovorna vozila, industrijske stroje, kmetijsko mehanizacijo (traktorji, kombajni, ...)
ZA AVTOMEHANIKE NUDIMO POPUST!
OBIŠČITE NAS LAHKO VSAK DAN od 8.00 do 18.00 ure!

Mali oglasi

Ugodno prodam malo rabljeno žensko kolo »Rog«. Telefon 722-493.

Izgubil sem ročno moško torbico iz Rudnika pri Radomljah do Domžal. Poštenega najditelja prosim, da vrne vsaj dokumente, posebno nujno potrebujem zdravniška spričevala. Tel. 728-757, Valentin GORJUP, Radomlje, Ulica Pirša Luka 23 ali na najbližjo Postajo milice.

Prodajam Zastavo 750, letnik 1978, registrirano do 22. 11. 1991, tel. 714-505.

POSJOJAM motokultivatorje, special. Stroj za nego trate, vrtno za zemelj, luknje-ograje, kmet. mehanizacijo, trosilca za umetna gnojila (2t in 400kg – Ferti), sejalnico za koruzo (4 vrste z deponatorjem), predstevnik (peresasti in klinasti), cisterno za gnojvko (8m³) – po želji tudi praznimo greznice. Vse v Domžalah, Kidričeva 10, tel. (061) 722-056.

PRODAM krompir za jelo in seme! NAROČAM in IZVRŠUJEM osebne prevoze ter prevoze camp prikolic. Telefon (061) 722-056.

Če podrete staro hišo, lahko odpeljete kompletni material (leseno ostrežje, ostali material primeren za nasipanje). Pokličite: 724-023!

Upokojenke, iščem varstvo za 10-mesečnega fantka vsak dan, dopoldne od 7. – 12. ure v okolici Domžal. Telefon 711-804.

Stanovanjsko hišo, primerno tudi za poslovne prostore, oddam oz. prodam. Tel. 221-217.

Inštruiram matematiko, fiziko in osnovne elektrotehniko. Telefon: 738-662.

OBRTNIKI – naučim Vas voditi poslovne knjige – novi predpisi! Tel. 739-383.

Sekretariat za občino upravo organizira

Javno dražbo najdenih predmetov

v četrtek, 25. aprila 1991 ob 9. uri na dvorišču Skupščine občine Domžale, Ljubljanska 69.

Seznam najdenih predmetov je objavljen na oglasni deski občine Domžale. Ogled najdenih predmetov je možen v sredo, 24. aprila 1991 od 11. do 13. ure in od 14. do 16. ure. Oškodovanci, ki imajo dokazilo o lastništvu, lahko v tem času prevzamejo svoje predmete.

Psa, starega dve leti, oddam dobrim ljudem. Pes je ljubitelj otrok in miroljuben. Naslov v uredništvu časopisa – tel. 721-320.

Ugodno prodam garažo v centru Domžal – SPB. Možen tudi kredit. Telefon: 713-546 – zvečer.

Iščem varstvo za eno leto starega fantka v Mengšu. Telefon 737-642.

RABITE MORDA TAPETNIŠKE STORITVE
Izdelava, predelava sedežnih garnitur (oblaženjenega pohištva). Notranja dekoracija prostorov, tapison, itison, tapete, zavese.

SEVER PETER TAPETNIŠTVO – DEKORACIJE
Šmarca, telefon: 813-951.

V Dragomlju so odprli nov BAMBOO BAR

9. marca je RIKO ŠTEPEC iz Dragomlja 42, sosed zasebne trgovine PIRAMIDA, odprl gostinski lokal imenovan BAMBOO BAR, menda po nekem cocktailu. Slovesnost ob odprtju se je prelila v pravi krajevni praznik. »Mogočna« muzika, ki se je razlegala daleč naokrog in to takorekoč še na pragu pomladi, je naznanjala tudi mimoidočim, da se v Dragomlju nekaj dogaja. Poleg gostilne BURICA starega in hkrati vedno svežega slovesa, imamo sedaj še bar, eno zagotovilo več, da nam žeje ne bo treba trpeti in tudi gostom ne. Vsekakor pomeni BAMBOO BAR novo pridobitev za kraj.

Poleg vseh vrst pijač nudi RIKO tudi hladne narezke, nartuje pa tudi uvedbo malic, pic in drugo. Kratkoročno misli tudi na postrežbo zunaj na vrtu.

Ob točenem pivu nudi že sedaj za čimboljše počutje gostov arašide, palčke in podobno.

BAMBOO BAR je lep, svetel in prostoren lokal z muzikami in stoli, njegov lastnik RIKO pa zelo komunikativen in neposreden. Kdor ljubi svetlobo in družbo, naj izkoristi priložnost in obiše lokal, ki je odprt vsak dan od 9. dopoldne do 10. ure zvečer.

KEPI

Društvo upokojencev Domžale

vabi svoje člane iz Domžal, Vira, Doba, Ihana in Jarš ter Rodice

na občni zbor

v četrtek, dne 25. aprila 1991 ob 15. uri v jedilnici Doma upokojencev v Domžalah, Cesta talcev 7.

DU Domžale

ZAČETEK...

+ ...IN KONEC!

VABILO

DRUŠTVO NEKADILCEV DOMŽALE VABI VSE SVOJE ČLANE IN ZAINTERESIRANE OBČANE, DA SE UDELEŽIJO REDNE LETNE SKUPŠČINE DRUŠTVA, KI BO

V SOBOTO, 20. APRILA 1991 OB 10. URI V SEJNI SOBI SKUPŠČINE OBČINE DOMŽALE.

VLJUDNO VABLJENI!

IZVRŠNI ODBOR

REPUBLIKA SLOVENIJA OBČINA DOMŽALE

Komisija za kadrovska stanovanja, kredite in oddajo poslovnih prostorov pri Izvršnem svetu Domžale

Na podlagi 11. člena Pravilnika o oddaji in prodaji poslovnih prostorov (Ur. vestnik Občine Domžale št. 11/90) se po sklepu 5. seje Komisije za kadrovska stanovanja in kredite ter oddajo poslovnih prostorov pri Izvršnem svetu Občine Domžale razpisuje

JAVNI NATEČAJ

za najem poslovnih prostorov

1.
 - v zgradbi Ljubljanska 34, Domžale
 - pisarniški prostori v I. nadstropju v izmeri 44,85m²
 - pisarniški prostor – podstrešni v izmeri 27,10m²
 - za opravljanje mirne pisarniške dejavnosti
 - poslovni prostori se oddajajo za nedoločen čas

2.

- v zgradbi Ljubljanska 36, Domžale
- pisarniški prostori – podstrešni v izmeri 50,85m²
- za opravljanje mirne pisarniške dejavnosti
- poslovni prostori se oddajajo za nedoločen čas

Udeleženci natečaja morajo vlogi, iz katere je razvidna dejavnost, ki jo že oz. nameravajo opravljati, priložiti dokazilo o izpolnjevanju določenih pogojev za pridobitev obrtnega dovoljenja oz. izpisek iz sodnega registra glede poslovne dejavnosti.

Podrobnejše informacije se dobijo na tel. 713-686.

Pismene vloge z dokazili se posreduje v 15. dneh od objave na naslov:

OBČINA DOMŽALE, Izvršni svet, Komisija za kadrovska stanovanja in kredite ter oddajo poslovnih prostorov, Ljubljanska 69, 61230 DOMŽALE – za javni natečaj.

Udeleženci natečaja bodo o izidu natečaja obveščeni v 15. dneh po odločitvi komisije.

Avtošola Mikanec d.o.o.

Ljubljanska 102
DOMŽALE

Priraja tečaj cestnoprometnih predpisov in prve medicinske pomoči za kandidate – bodoče voznike motornih vozil.

Tečaj bo 6. maja 1991 ob 16.30 v Osnovni šoli Šlan-drove brigade, Bistriška 19, v Domžalah.

Prijave sprejemamo ob ponedeljkih, sredah in petkih od 9. do 12. ure ter od 15. do 18. ure. Vse informacije dobite po telefonu 721-947.

Vozniki se bodo lahko urili na naših lepih in dobro vzdrževanih vozilih Renault 5 TD in R-5 Campus.

Vsem občanom čestitamo za 1. maj – praznik dela!

TAPETNIŠTVO & DEKORACIJA

- notranja oprema prostorov
- oblazinjeno pohištvo
- šivanje in montaža zaves
- obloge s tekstilom
- lepljenje tapet

Šmarca
Pibernikova 23
61240 Kamnik
tel.: (061) 813-951

Peter Sever

SPOŠTOVANI!

TENIS ni več šport le elite, ampak je vse bolj dostopen vsem nam. Vse več je ljudi, ne glede na starost in spol, ki se rekreirajo na teniških igriščih. Pomembna pa ni le rekreacija, ampak tudi družabnost, ki nam jo ta šport omogoča.

Odslej boste lahko igrali tenis tudi v TRZINU. V ŠPORTNEM PARKU TRZIN ob OSNOVNI ŠOLI, gradimo sedem peščenih igrišč s pripadajočimi objekti. Z obratovanjem bomo pričeli 1. maja, že sedaj pa vam predstavljamo našo pestro ponudbo v letošnji sezoni, ki bo trajala od 1. 5. do 30. 10. 1991.

- NAKUP SEZONSKE KARTE**
(stalni dan in ura v tednu). Karta je prenosljiva.
- ŠOLA TENISA ZA OTROKE**
 1. skupna otroci do 10. let: dva krat tedensko 2 šolski uri
 2. skupina otroci nad 10 let: dva krat tedensko 2 šolski uri
 3. skupina predšolski otroci: enkrat tedensko 2 šolski uri
- TENIS CAMP**, v času šolskih počitnic – 5 izmen po 10 dni
- TEKMOVALNA ŠOLA TENISA** – nadgradnja osnovne šole tenisa
- TEČAJI TENISA ZA ODRASLE IN OTROKE**
- INDIVIDUALNO UČENJE TENISA** ali vadba v manjših skupinah po dogovoru.
- TENIŠKI TURNIRJI** enkrat mesečno ob sobotah in nedeljah za otroke in odrasle.
- STROKOVNA POMOČ** pri nakupu teniške opreme.
- SERVISIRANJE** teniške opreme.

Prednost pri nakupu sezonskih kart imajo do 30. 3. 1991 krajani TRZINA, po tem datumu pa ponudba velja tudi za okoliške kraje.

Vse dodatne informacije dobite na naslovu TAUBI – tenis, Marjan Golob, Zavrti 14 Mengeš, oziroma po telefonu (061) 738-545.

Prijave sprejemamo vsak dan od 18.-20. ure na igriščih pri Osnovni šoli Trzin ali na gornjem naslovu.

POHITITE S PRIJAVAMI!

ZVONČEK ZVONI ZA
1. MAJ:

**Za 1. maj
– se
v lhan
podaj!**

Janez in Marija PANCAR vas vabita, da v Prelogu 53 poiščete na prvomajsko jutro njihovo praznovanje 1. maja ...

Prvi maj je tradicionalni delavski praznik, ki ga delavstvo praznuje že desetletja. Mnogi naši delovni kolektivi so praznovanja svojim delavcem organizirali šele v zadnjih letih.

Tudi v lhanu so se zganili.

Odzvali pa so se tudi že mnogi zasebni gostinci, med njimi tudi Janez PANCAR v Prelogu pri lhanu. Firma: Zvonček!

V »Zvončku« bodo letos že tretjič pripravili za svoje kra-jane prvomajsko srečanje. Na njem bodo tudi letos pripravili prvomajski golaž, točili »ta zelenega«, seveda pa tudi druge pijače ne bo manjkalo. Časi so-res hudi, s tem pa ni rečeno, da se ne bi ob delavskem prazniku vsaj za 1. maj poveselili...

lhanci in okoličani se bodo zbrali pri »Zvončku«. Janez in Marija PANCAR vabita. Kako se bodo imeli? Veselo! Poiščite jih, pridružite se jim.

**BIFE
ZVONČEK**

PANCAR MARIJA, JANEZ
PRELOG 53, IHAN
61230 DOMŽALE
☎ (061) 715-684.

Navsezadnje je 1. maj le enkrat v letu. Tako dober golaž pa tudi ni večkrat.

TRGOVINA

»Kobra« na Količevem

Trgovina s konfekcijo,
igračami,
galanterijo na Viru, Parmova 2

Bojan GALJOT je nosilec obrti – trgovec s konfekcijo, otroškimi igračami, akustiko, usnjeno galanterijo, drobno galanterijo, perilom, modnimi dodatki in drugim.

Vse to boste v trgovini našli – in še marsikaj! Nudijo trenirke po ugodni ceni od 330 din naprej, moške srajce od

210 din naprej, spodnje perilo po 28 din za kos; moške majice stanejo 50 din, ženske bluze veljajo 200 din, in še več, na voljo so ženske modne hlače od 540 din dalje.

KOBRA

POZOR! Maketariji, ljubitelji malih železnic!!

Na voljo so modeli sistema HO + N – sistema za izdelovanje celotnih maket železniških prog s hišami, postajami, mostovi in drugim; gre za sistem HO + N, ki ga izdeluje firma FALLER iz Nemčije. Boste naročili ali samo prišli pogledat kataloge?

Trgovina »Kobra« je odprta vsak dan od 9. do 12. ure ter od 14. do 19. ure, ob sobotah med 8. in 18. uro.

Pokličite! Telefon 714-062.

JOHNNY & JACK

KOLI
ŠPEDIČIJA UVOZ - IZVOZ
d.o.o. KRANJ

KOLODVORSKA 6
64000 KRANJ

tel/fax 212-146
LUKIČ – SLADIČ
TEL.: 064/211522

Potrebujete špediterja, ki bo za vas hitro in z minimalnimi stroški ocarinil vaše blago.

Osnovna naša dejavnost je prevzem pošiljke pri prodajalcu v tujini, ureditev vseh carinskih formalnosti na meji in ocarinjeno pošiljko dostaviti na dom.

Dejavnosti v našem podjetju:

- carinjenje blaga v Kranju in Brniku
- transport doma in v tujini
- nasveti s področja carinskih, zunanje trgovinskih, deviznih, davčnih in podobnih predpisov, ki so vezani na problematiko trgovanje s tujino.

GRADBENI INŽENIRING d.o.o.
MENGEŠ
Gorenjska cesta b. š.
Telefon: 061/737-063

- Gradite hišo?
 - Adaptirate stanovanje?
 - Spreminjate notranjo ali zunanjo podobo vašega doma?
 - Morda potrebujete le projekt ali samo nasvet?
- obiščite: ULTRO

ULTRA je sodobno manjše mešano podjetje z evropskimi izkušnjami katero vam nudi: – INŽENIRING • MATERIAL IN STORITVE

svoje izkušnje potrjujemo na številnih: NOVOGRADNJAH • ADAPTACIJAH • ZUNANJIH UREDITVAH IN PO-DOBNO.

Imamo lastno proizvodnjo betonskih polizdelkov, svežih betonskih mešanic in malt.

Opremljeni smo tudi za statično in protivlačno injektiranje.

Pri nas lahko naročite po izredno konkurenčnih cenah strojno izdelavo betonskih estrihov, različnih debelin z vašim ali našim materialom.

Trenutno pri nas lahko dobite izredno ugodno rebrasto železo Ø 12, dolžine od 6–10 m, po ceni 10,22 din/kg.

Zaupajte svoje želje – načrte ULTRI, kajti: ULTRA dela hitro • ULTRA dela kvalitetno • ULTRA dela poceni.

Torej na svidenje v ULTRI – gradbeni inženiring v Mengšu!

GRADBENI INŽENIRING d.o.o.
MENGEŠ
Gorenjska cesta b. š.
Telefon: 061/737-063

POPRAVEK

**Uradne ure
odvetnika
Emila Tomca**

Ob zapisu o uradnih urah odvetnika Emila Tomca, ki posluje v prostorih nad Obrtnim združenjem, se nam je v njegovo telefonsko številko prikradla napaka.

Telefon znanega odvetnika je 713-743.

**SONJA
LENČEK**

Ljubljanska 87,
61230 Domžale
Telefon: (061) 715-033

*Spoštovane, želite
biti lepe, urejene,
mladostne in
samozavestne*

**BEAUTY
CENTER**

vam nudi:

- * striženje vseh vrst evropskih pričesk
- * barvanje las
- * žlahtno prepletanje modnih pramenov
- * trajno ondulacijo
- * kozmetika s francoskimi preparati »MATIS«
- * nega obraza in dekolteja
- * myolift
- * odstranjevanje celulita
- * limfna drenaža
- * depilacija nog
- * zdravljenje aken
- * pedikura

DELOVNI ČAS
od 11.00 do 20.00 ure

Vaša cenjena naročila sprejemamo tudi po telefonu: (061) 715-033

ŽAGA KRAŠNJA

Na zalogi imamo lepo žamanje za kurjavo centralnih in kmečkih peči. Po dogovoru dostava na dom. Cena ugodna.

Štefan Levičnik, Krašnja 68

ELEKTROTEHNA SET DOMŽALE, LJUBLJANSKA 92

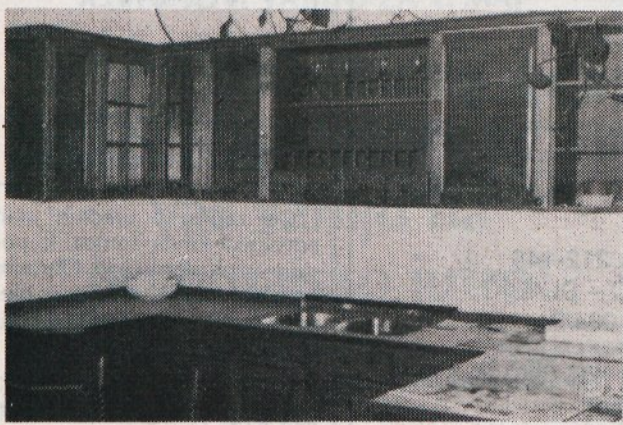
BARVNI TV SELECO 63cm TTX PIP SLIKA V SLIKI	24.670,00 din
BARVNI TV SELECO 70cm TTX PIP SLIKA V SLIKI	27.960,00 din
VIDEO RECORDER ITT 3701	11.670,00 din
VIDEO PLAYER ORION	7.874,60 din
AVTO RADIO SONYKONG 2 x 25W DIGITAL 6 MEMORY POSTAJ	4.440,20 din
POMIVALNI STROJ CANDY SYLENA 14	13.912,50 din

Ves elektro material za nove gradnje, adaptacije, stikalna tehnika

Bela tehnika

Akustika

Posebna ponudba: potovalni in poslovni kovčki PRINCE od 983,40 do 2.168,50 din naprej

LIIZ KARANTANIJA d.o.o. VABI:

K nam po pohištvo pravijo Gubančevi!

V ulici Antona Skoka 2, takoj za slaščičarno Lenček v Domžalah boste našli novo zasebno firmo – prodajno oz. salon pohištvo LIIZ Karantanija d.o.o. zakoncev Gubanc.

Kaj ponujajo:

Kuhinje, dnevne sobe, sedežne garniture, stole, mize, otroške sobe, spalnice in predsobe.

Na vašo zahtevo vam opravijo izmere, izdelajo predračune in ostalo.

Kaj pa posebno zanimiva ponudba?

Opozarjajo na izredno ugoden nakup kuhinje HRAST za 45.000,00 din; gre za kuhinjo s šankom v masivnem hrastu, kar ocenjujejo kot zelo ugodno ponudbo. Ta kuhinja je za 15.000,00 din cenejša, kot jo boste našli drugje!

Pa MIZO imajo na voljo! Posebno kakovostno! »WIENER STADT« miza – kompaktna in dokaj težka stane 8.500,00 din.

Pa stole morete tudi videti! Lepi, dekorativni, kakovostni, kot nalašč za vašo kuhinjo, jedilnico, dnevno sobo, kabinet. Po 1.500,00 din za to boste odšteli. Takoj, ko jih boste videli, boste rekli: spleča se kupiti!

Kakšne so ugodnosti: Na tri obroke vam bodo ponudili stvari, ob enkratnem plačilu bo vse za 10% ceneje.

Še telefon smo vam dolžni.

Na tole številko pokličite: 711-804.

Kdaj imajo odprto?

Odprto imajo vsak dan od 8. do 12. ure ter od 15.30 do 19.30 ure ob sobotah od 8. do 12. ure.

Pokličite jih. Pohištvo vas čaka!

BISTER, OSTER, JASEN, ČIST BO POGLED SKOZI BRIGITINA OČALA:

Optika Brigitte Hajdič na Viru

Na Bukovčevi 30 na Viru – to je tam nekje nasproti gostilne Ribič, je Brigita Hajdič v novo-gradnji tik ob cesti odprla nove poslovne prostore »OPTIKA«.

Kaj vam ponujajo v lepih,

svetlih in sodobno urejenih prostorih?

Vse, kar zadeva vaše oči!

Posebno: vsak četrtek med 15. in 17. uro je na voljo zdravnik – okulist iz Ljubljane, ki bo strani vašega vida pogledal s strokovne plati.

VRTNARSKO-TEHNIČNA Trgovina JURE FUŽIR, Stranska 9, Domžale Pridite po semena!

V Stranski 9 v Domžalah (bivša sprejemnica kož ob Savski) – in v bližini AVTOKLEPARJA VIDA KOKALJA je Jure FUŽIR odprl vrtnarsko tehnično trgovino z velikim izborom domačih in uvoženih semen, kmetijske opreme, gnojil, zaščitnih sredstev, škropliv, drobnega vrtnega orodja; ima popoln program vrtnega orodja GARDENA, ptičjo, mačjo in pasjo hrano ter opremo za vse te hišne ljubljence.

Ponudijo vam cvetlične lončke različnih oblik velikosti in materialov (gline, plastika, stiropor) ter še marsikaj drugega, kar na vrtu potrebujete. Želite kupiti čebulice za sajenje, sadike različnih rož, iščete sadike vrtnic? Na voljo imajo več vrst lončnic in še marsikaj drugega, kar tačas morda še iščete.

Pa še to: z vozilom lahko parkirate neposredno pred trgovino.

Odprto imajo vsak dan od 8.00–19.00, ob sobotah od 7.00–12.00, tel.: 723-021.

Mengšani iščejo teniškega oskrbnika

Teniška sekcija Mengeš ho-norarno zaposli oskrbnika teniških igrišč in spremljajočih objektov za čas od 15. 4. 1991 do 15. 10. 1991.

Poskusno delo traja 30 dni. Delovni čas in plačilo po dogovoru.

Ponudbe pošljite na naslov:

Odvetnik Andrej Kozelj
Gradaška 12b
61000 Ljubljana

v osmih dneh od dneva objave.
Teniška sekcija
Partizan MENGŠ

PREKLIC

Podpisani Peter Jeretina preklicujem **neresnične žalitve**, katere sem izrekel proti Marjanu Ručigaj iz Srednjih Jarš pri Domžalah in se mu opravičujem, ker je odstopil od tožbe.

Peter Jeretina
Jarše

OČALA SO NAŠLI!

V Dragomlju sem 12. 3. 1991 našel na avtobusni postaji, verjetno moška, očala.

Občan, ki jih je izgubil, naj pokliče na tel. 376-315.

OBČINA DOMŽALE Sekretariat za notranje zadeve

Traktorji, na tehnični pregled!

Sekretariat za notranje zadeve Občine Domžale obvešča vse lastnike kmetijskih traktorjev in traktorskih priklopnikov, da bodo tehnični pregledi teh vozil

v ponedeljek, 6. maja in
v torek, 7. maja 1991

v sredo, 8. maja 1991

v četrtek, 9. maja 1991

v četrtek, 9. maja 1991

in v petek, 10. maja 1991

v soboto, 11. maja 1991
v ponedeljek, 13. maja
1991

v torek, 14. maja 1991

v sredo, 15. maja 1991

Lastnike traktorjev opozarjamo, naj na tehnični pregled pripeljejo pripravljena vozila, zlasti naj pregledajo kmetijski mehanizem, svetlobna telesa in zavore, s seboj pa naj imajo obvezno opremo in sicer prvo pomoč in varnostni trikotnik.

Na tehnični pregled prinesite s seboj prometno dovoljenje in zavarovalno polico, če je vozilo še evidentirano, sicer pa osnovne dokumente vozila – račun, carinsko deklaracijo, pogodbo. V vsakem primeru imejte s seboj osebno izkaznico.

Lastnike vozil seznanjamo, da morajo za nova vozila opraviti evidentiranje vozil pri Sekretariatu za notranje zadeve občine Domžale v 30. dneh od dneva opravljenega pregleda. S seboj prinesite vse dokumente, ki so potrebni za tehnični pregled in osebno izkaznico.

Iz pisarne sekretariata
za notranje zadeve

TENTOURS

Travellers' Clubhouse Nova

Ljubljanska 76, 61230 Domžale. Tel.: (061) 711 229, 713 705

- PRVOMAJSKE POČITNICE PO UGODNIH CENAH: PORTOROŽ, UMAG, POREČ, OPATIJA
- PRVOMAJSKE TENIŠKE POČITNICE V FIESI
- PRVOMAJSKA POTOVANJA: ELBA IN TOSKANA, AMSTERDAM, ŠPANJA
- PRVOMAJSKA SMUKA: KAPRUN IN VAL THORENS
- SERIJA DIRK FORMULE 1: IMOLA, MONACO, BUDIMPEŠTA, MONZA (PAKET – NAGRADNO POTOVANJE V BOLOGNO)
- MEDCELINSKE LETALSKE VOZOVNICE PO POSEBEJ UGODNIH CENAH
- POLETJE NA SEVERNEM JADRANU IN V TUJINI
- KRIŽARJENJA TER NAJEM JADRNIC IN JAHT

Vse v turizmu je Tentours Domžale

OBRTNIKI!

Knjigovodski servis in davčno svetovanje

Vir, Šaranovičeva 21

(Stavba Obrtnega združenja Domžale, I. nadstropje)

Vsak dan od 16. do 18. ure.

Nova advokatska pisarna v Mengšu

Obveščam Vas, da bo 10. aprila pričela z delom nova advokatska pisarna v Mengšu na Gorjupovi ul. 10.

Uradne ure za stranke bodo vsak delavnik od 12. do 14. ure in od 14. do 18. ure. Možna je predhodna najava po telefonu št. 737-633.

MARTIN KOSMINA

OBVESTILO

V skladu s sklepom Izvršnega sveta Republike Slovenije bodo upravni organi, pravosodni in drugi državni organi delali 20. aprila 1991 namesto 3. maja 1991.

Tako bodo uradne ure namesto 3. maja, v soboto, 20. aprila 1991 od 8. do 13. ure.

PR' JAKOV' MET' je mladi gospodar

PR' JAKOV' MET' na Jamčevi 19 v Trzinu je stara dobra domača gostilna. Uveljavila se je že, časi pa so prinesli tudi novega in ta mladega gospodarja. To je pri dosednji lastnici REZKI TESTEN – RAJKO TESTEN

Mama Rezka, še prej pa njeni predniki, so dolga leta

Mladi gospodar Rajko TESTEN z gostilne KURENT, ki je nihče ne pozna drugače kot PR' JAKOV' MET'

skušali dati domači gostilni kar najboljšo popotnico za naprej.

Za to so se trudili kar 4 rodovi, zadnji v vrsti je **Rajko Testen**, 7 zadnjih let je bil gostinski delavec v domžalskem Napredku.

Odločit se je, da gre na svoje, zdaj pa je na tem, da vas svoje drage bodoče goste povabi v svojo gostilno. Pravi, da se bo na moč potrudil za to, da vas zadovolji. Kaj vam bo ponudil?

Predvsem v celoti domačo gostinsko ponudbo z domačo hrano in z vsem, kar v taki gostilni morate dobiti. Kaj bi naštevali vse silne zrezke, naštejmo le nekaj domačega: domači pršut, suhe klobase, kuhano šunko, tlačenko, rajžlec, polnjena telečja prsa, pečenke in nedeljska kosila. Obilno dobro domačo kosilo vas bo prišlo takole 100 din na osebo.

Gostilna je kot nalašč »pri kraju« za zaključne družbe, poroke, obletnice, poslovna kosila, praznovanja. Ven vas ne bodo metali, čeprav je delovni čas od 10. do 22. ure, bodo skupine lahko same oblikovale urnik obiska. PR' JAKOV' MET' ljudi ne mečejo ven.

OBIŠČITE GOSTILNO PR' JAKOV' MET'

In kako se pride k JAKOV' MET'?

V Trzinu najdete cesto proti Loki skozi vas. Na tej poti boste zagledali vsaj eno tablo? Tam ste!

Zaprto imajo ob četrthih!

Mladi birt vas pričakuje da vas lahko strokovno poastreže!

IN MEMORIAM

Štefanu
Gjereku

S tesnobo v srcih smo se 5. 3. 1991 poslovili na ihanskem pokopališču od našega dolgoletnega sodelavca Štefana Gjereka.

Rodil se je 1. 8. 1932 v Črenševcih v Prekmurju v kmečki družini. Sprva je delal na domači kmetiji, kasneje pa se je zaposlil v domači kmetijski zadruzi.

Leta 1960 je zapustil domače Prekmurje in se zaposlil na farmi v Ihanu, kjer so pravkar začeli s proizvodnjo. Bil je eden od pionirjev naše farme. Na začetku je delal v težkih pogojih, pogosto od jutra do večera, in nabiral izkušnje v farmski praksi, ki se je razlikovala od takratne kmečke reje.

S pridobivanjem znanja je stalno napredoval in opravljal delo tehnika in tako prispeval splošnemu razvoju farme, svoje izkušnje dolgoletnega dela pa je prenašal na mlajše delavce.

Velik je tudi njegov prispevek pri rekonstrukcijah farme, saj so nove tehnološke rešitve poenostavile organizacijo proizvodnje in izboljšale delovne pogoje.

Za svoje delo in pripadnost farme je poleg farmskih priznanj leta 1975 in 1982 prejel bronasto plaketo Emone.

Po 29-ih letih dela na farmi je šel v zaslužben pokoj, katerega pa zaradi boleznih ni dolgo užival.

Nenadoma in tiho se je poslovil od svojcev, prijateljev in sodelavcev, za njim je ostal za vse nas drag spomin.

Soprog in svojcem iskreno sožalje.

Kolektiv farme Ihan

ZAHVALA

Mnogo prekmalu nam je umrl naš dragi mož, ata, stari ata, brat in stric

ŠTEFAN RIBIČ

upokojenec
iz Krač

Vsem sorodnikom, sosedom in znancem se iskreno zahvaljujemo, ker ste ga v velikem številu pospremili k večnemu počitku. Hvala vam za darovano cvetje, svete maše in izrečena sožalja. Posebno se zahvaljujemo dobrim sosedom za nesebično pomoč v težkih trenutkih, gospodu župniku za opravljen pogrebni obred in članom Gasilskega društva in praporščakom za spremstvo na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala tudi dr. Đuriču, sestri Slavki in Bronki za lajšanje bolečin ob obiskih na domu. Zahvaljujemo se moravskim pevcem za ganljivo zapete pesmi, sindikatu delovne organizacije Helios za podarjeno cvetje in denarno pomoč. Vsem skupaj še enkrat iskrena hvala!

Vsi njegovi.

IN MEMORIAM

Janku
Veitu

Pogrešali te bomo, Janko, pogrešali tvoj nalezljiv optimizem, tvoje prepričanje, da se da narediti vse, le volje ne sme zmanjkati.

Poslovili smo se od Janka Veita, ki je vrsto le svojega življenja namenil delu in vodenju Društva in Zveze invalidov v naši občini, od njega so se poslovili člani Zveze združenj borcev NOV, organizacije, katere član je bil, slovo od dragega Janka je bilo težko za njegove znance, prijatelje, sodelavce, najbolj za njegove domače.

Najbrž se bo marsikdo od bralcev še spomnil, da smo v eni od prejšnjih števil našega glasila pisali o petdesetih letih skupnega življenja Veitovih z Vira in v krajšem članku predstavili tudi Jankovo življenjsko pot. Le kdo bi tedaj slutil, da se bliža njegovo slovo.

Kot je bilo težko slovo od dolgoletnega požrtvovalnega sodelavca, je bilo težko tudi njegovo življenje, ki so ga zaznamovali brezposelnost, aktivno delo v Sokolu, sodelovanje z OF in odhod v Šlandrovo brigado, kjer je bil tudi ranjen. Po vojni pa zaposlitev v Papirnici in košček sreče za mlado družino ter nenehna skrb za boljše življenje, katere del pa je bilo tudi Jankovo aktivno delo v različnih organizacijah.

Posebej težko so se od svojega dolgoletnega aktivista in predsednika poslovili člani invalidske organizacije, saj jim bo Janko manjkal pri različnih prireditvah, katerih organizator in in neutrudni pripravlalec je bil. Pogrešali ga bodo člani društev, tudi pobrateno društvo iz Izole se bo rado spominjalo njegovih obiskov v Izoli, pa učenci Osnovne šole Olge Avbelj, s katerimi je rad odhajal na krajše izlete in se skupaj z njimi veselil njihovih uspešnih nastopov na različnih prireditvah, katerih organizator so bili invalidi.

Odšel si, med nami pa ostaja spomin na sodelavca, prijatelja, aktivista in sosedo, dobrega moža in očeta, ki ga bomo pogrešali.

V.

ZAHVALA

V 77. letu nas je zapustila naša draga mama, stara mama, sestra in teta

FRANČIŠKA OREL

po domače
Rajevčeva Francka
iz Mengša

Ob tej boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za podarjeno cvetje, izrečena sožalja, številno spremstvo na njeni zadnji poti ter darovane svete maše. Posebno se zahvaljujemo Domu počitka v Mengšu za nego in skrb, Društvu upokojencev, tovarni Induplati Jarše, pevcem za zapete žalostinke. Vsem skupaj, ki ste bili ob boleči izgubi naše mame z nami, še enkrat najlepša hvala.

Vsi njeni.

Zdaj več nisem svetna stvar,
nisem roža in ne kamen,
sem le zate svetel plamen.

(Alojz Gradnik)

ZAHVALA

Umrli nam je naša ljuba mama, sestra, teta, babica in prababica

VALENTINA
MLAKAR,

roj. Šlibar
po domače Valentova Tina
iz Domžal

Ob hudi nesreči, ki nas je zadel z izgubo naše ljube mame, se želimo zahvaliti Domu upokojencev Domžale za izjemno lepo skrb, za nego, hvala dr. Zajčevi, Stobljanskemu oktetu ter gospodu kaplanu za lepo opravljen slovo. Hvala vsem za pisno in ustno izraženo sožalje, za podarjeno cvetje in za spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala tudi za vse darove, ki ste jih namenili v poseben namen oz. za Karitas. Zahvalo izrekamo za vse in vsem, ki ste nam kakorkoli drugače pomagali in smo vas ob tej priložnosti posebej pozabili omeniti. S hvaležnostjo v srcu do naše mame hvala vsem, ki nanjo ohranjate lepo misel in spomin.

Hvala vam! Za njo ostajamo žalujoči vsi njeni.

Vsi ljudje so prah,
nekateri so zlat prah.
(J. N. Scedd)

V SPOMIN

IZTOK
WEINDORFER

22. april 1988 je bil petek, nasmejan in razigran si se odpravil na pot v kraj, kjer si bil najraje, nisi slutil, da je to tvoja zadnja pot, da te tam čaka tvoj poslednji dom. Minila so tri leta, toda praznine, ki ostaja za teboj ni mogoče premostiti. Če bi solze, ki so bile prelile na tvojo gomilo, lahko olajšale bolečino, bi morala popolnoma izginiti. Pa ni. Bolj, ko se oddaljuje dan naše ločitve, večja je in bolj srce joče. Hvala vsem, ki postojite ob njegovem grobu, mu prinašate cvetje, prižgete svečko ali se ga kako drugače spominjate.

Vsi njegovi

Zapustil nas je naš oče, dedek in pradedek

TOMAŽ JASENC

iz Srednjih Jarš

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za izrečena sožalja in darovano cvetje ter številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Lepo se zahvaljujemo članom Gasilskega društva Jarše-Rodica ter govrnikom Štefanu Oražmu in Jožetu Ručigaju. Hvala tudi gospodu duhovniku za lepo opravljeni cerkveni obred. Še enkrat vsem iskrena hvala!

Vsi njegovi

ZAHVALA

Tiho nas je zapustila, po dolgotrajni bolezni, v 71. letu starosti, draga mama in stara mama,

ELKA MOČILNIKAR

iz Moravč

Iskrena hvala sosedom, sorodnikom, gospodu dr. Đuriču, gospe Slavki, gospodu Viktorju za lepo izrečene poslovilne besede in lepo opravljen pogrebni obred. Hvala tudi vsem, ki ste darovali cvetje in jo spremili na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se godbi in pevskeму zboru iz Moravč.

Vsi njeni!

ZAHVALA

Ob boleči in prerani izgubi našega dragega moža, ateka, sina in brata

MARTINA
GORJUPA

iz Moravč

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem za nesebično pomoč, izrečeno ustno in pisno sožalje, darovano cvetje ter številno spremstvo na njegovi zadnji poti.

Hvala sodelavcem, gasilcem, Godbi, pevcem in duhovnikom za lepo opravljen obred ter govrnikom za poslovilne besede.

Posebna zahvala DO Termit in Rašica Moravče za materialno pomoč.

Vsi njegovi

ZAHVALA

13. marca 1991 nas je zapustil naš dragi

JANKO VEIT

Ob nenadni in boleči izgubi se zahvaljujemo vsem, ki so nam v težkih trenutkih kakorkoli pomagali. Hvala vsem sosedom, znancem in prijateljem za izrečeno sožalje in podarjeno cvetje. Iskreno se zahvaljujemo Papirnici Količevo, Zvezi Borcev, Krajevni skupnosti Vir in Društvu invalidov Domžale. Posebna zahvala gospodu župniku, pevcem, govrnikom in praporščakom. Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

ZAHVALA

V 83. letu življenja nas je zapustil naš dragi mož, oče, stari oče, tast in stric

JOŽE SOTLAR

iz Domžal

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste ga imeli radi in ga ne boste nikoli pozabili. Iskrena hvala za izrečena sožalja, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Najlepša hvala dr. Zajčevi, dr. Zenkovičevi in dr. Bankotu. Iskrena hvala tudi g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred, pevcem za ganljivo zapete žalostinke in Matjažu Žibertu za zaigrani zadnji pozdrav Silencijo.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj nas je zapustil naš dragi

MARJAN LAVRIČ

iz Vira

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izkazano pomoč, darovano cvetje, izrečena sožalja ter spremstvo na njegovi zadnji poti. Zahvala smo dolžni gospodu župniku za opravljen obred in izbrano izrečene besede slovesa. Hvala tudi pevcem okteta Tosama za zapete žalostinke in vsem, ki ste kakoli dobrega storili zanj. Vsem še enkrat iskrena hvala!

Žalujocha njegova mami in domači!

Ljubil si življenje, ljubil si svoj dom,
a tiho in brez slovesa si odšel...

V SPOMIN

12. maja 1991 bo minilo žalostno leto, odkar si naju za vedno zapustil.

Pogrešava Te, dragi Joco!

Tvoj Luka in Nada.

Odšla si brez vrnitve,
zdaj v tistem grobu mirno spiš,
a v srcu madoj še živš.

V SPOMIN

V mesecu aprilu mineva deset let, odkar nas je za vedno zapustila

ELIZABETA
BREZNIK

roj. Capuder
iz Rafolč

Hvala vsem, ki se je še vedno spominjate, prinašate cvetje in sveče na njen prerani grob.

Vsi njeni.

VSI BODO DOSEGLI SVOJ CILJ,
LE JAZ GA NE BOM DOSE-
GEL
OGNJA PREPOLN, POLN
SIL,
NEIZRABLJEN K POKOJU
BOM LEGEL.
(Kosovel)

V SPOMIN

5. aprila mineva leto dni, odkar nas je mnogo prezgodaj zapustil naš dragi mož in ati

MILAN GROŠELJ

iz Rafolč

Hvala vsem, ki se ga spominjate, obiščete njegov prerani grob, mu prinašate cvetje in prižgete svečko.

HVALA!

Žena Marijana s hčerkama Petro in Nuško

ZAHVALA

V 90. letu nas je zapustil naš dragi ata, dedek in pradedek

ANTON MAJCEN

iz Ihana 51

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče ter vsem, ki ste nam mesto cvetja darovali v druge namene. Prav tako se zahvaljujemo vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala gospodu župniku za lepo opravljen obred in pevcem za zapete žalostinke. Vsem skupaj še enkrat iskrena hvala.

Družine Skubic, Majcen in Stibrič

Veš, saj bi šlo kako drugače.
Izbral si si najslabšo pot!
Zakaj si storil to, te vprašam?
A odgovor veš le ti in Bog.

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj nas je v 44. letu starosti tragično zapustil naš dragi mož, oče, sin, brat in dedek

IVAN KEPIC

Dragomelj 12

Ob boleči izgubi se zahvaljujemo vsem prijateljem, sosedom in sorodnikom, ki ste ga imeli radi in ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti ter ga poslednji dan zasuli s cvetjem. Iskrena hvala tudi g. Ivanu KEPICU za izrečene poslovilne besede in g. župniku za lepo opravljen obred.

Žalujocha: žena Antonija, sin Robert z družino, hči Janja ter drugo sorodstvo.

ANDREJEV FELJTON

Velika noč

Ju huhu, pomlad je tu!

Ja, juhuhu pomladi in vsemu kar prinaša in je v zvezi z njo. Koliko spominov človeka veže na pomlad. Na tiste pomladi, ki so že zdavnaj minile.

Nisem eden tistih, ki imajo težave zaradi pomladanske utrujenosti, ki je posledica pomanjkanja nekaterih vitaminov v telesu, ker za vitamine v obliki raznih poživil že poskrbim, se ve kakšnih. Nobene utrujenosti. Ampak so tu druge stvari.

Rožice spomladi najlepše cvetijo in ptički pojo kot za stavo. Duh po zemlji in drugih vonjavah, ki prihajajo od vsepovsod, človeka zbega, ga zmeša. Razganja te, pa amen.

Mene že, pa če si še tako prizadevam stati pokonci.

Zdaj, ob tem velikonočnem času, pa se razganjanju pridružijo še razna poželenja in sline se cedijo že za vsako figo. Pri poželenju ne mislim toliko na poželenje mesa (malo pa tudi), kot na poželenje po mesu. Svinjskem, prekajenem, domačem, brez katerega si velike noči ni mogoče zamisliti, pa veruj v Boga, v Stalina, v Marksa ali v Tarzana v džungli.

Prav velikonočna gnjad ima od nekdaj svoj čar, vonj, da o okusu ne govorimo. Letos pa, ker je požegnana z vsemi mogočimi ministri in poslanstvi to-

liko barv, da jih Helios ne proizvaja toliko, se poželenje po njej podvoji.

Ob slastnem, demokratičnem velikonočnem zajtrku pa spomin nehote uide nazaj na čase, ko je bilo uživanje nepravilnih dobrot ob nepravem času strašno škodljivo in celo sovražno državi.

Seveda smo v tistih časih, ko je bila beseda svoboda tolikokrat izrečena, kot je danes beseda demokracija, jedli meso in druge dobrote, čeprav smo vedeli, da s tem žalimo oblast. Če dobrot slučajno nismo pridelali doma, kar je bilo tudi sovražno državi, smo jih kupili na šverc. Modri oblastniki so ob prazničnih ukazih s takimi jestvinami raje zasuti kako jamo, kot da bi jih dali na trg. Rekli smo: če je Kardelj, pa vsi sekretarji najza-kotnejših partij, bomo še mi. Ampak jedli bomo pri zaklenjenih vratih. Oblastniki so izvajali hud pritisk in kontrolo.

Še danes me peče vest in vse življenje me bo zaradi dogodka na veliko noč pred davnimi leti.

Zatajil sem lastnega sina. Lastno kri. Neopustno. Prav na velikonočno jutro se ti pripele občinski špicelj na dvorišče, če bi kaj zavohal in videl. Seveda je imel kaj videti, ker se je eden od mojih fantov ravno basal s potico in takim kosom šunke, da ga je kar zanašalo. Iz žepov pa so mu gledali pirhi. Za oblastnika je bila to huda preizkušnja, a se je zdržal kljub omamnim vonjavam. Ledeno hladno je vprašal: »Je ta fant vaš?«

»Kje pa, sosedov. Bahat se je prišel k nam, ker pri nas natepavamo danes fižol. Boš šel mulc!« sem se zadržal nad otrokom, ki ni bil nič kriv, pa tudi razumel ni, zakaj gre. Ko sem mu že naslednji dan prinesel v komisijski trgovini kupljeno rabljeno »tančalo«, je vse pozabil in dogodka nikoli ni omenil. Le jaz imam težave z vestjo.

Človeku odleže, če malo »pošimfa« čez nekdanjo oblast. Čez današnjo treba ni, čeprav bi glede na široko demokracijo lahko, ne da bi trepetali pred prisluškovalci, pa tudi zato ne, ker strankari vseh mogočih barv, obritih in kosmatih brad, velikih in čisto majhnih kalibrov opravljajo to sami, med seboj. Joj, kako se kregajo in obdelavajo in nas s tem zabavajo. Tudi med seboj jih imamo angelčke, kdo bi si mislil.

Kot beremo v našem časopisu, se nekateri med seboj nimajo kdo ve kako radi, ker so eni pametnejši od drugih, to pa nikoli ne gre skupaj. Pa se kar boksaajo.

Še dobro, da imamo Ivčeta, da jim občasno malo popridiga o krščanski ljubezni do bližnjega in odpuščanju, sicer bi se strasti preveč vročih ministrčkov preveč razbohotile, pa bi se celo kdo lahko spomnil in klical armado na pomoč. Pa bi imeli hudiča. Zato, Ivče, samo tako naprej.

ANDREJ ZAJC

Korajžne babnice vozijo po Avstraliji

Pred tednom dni so odšle na pot domžalsko-kamniške kolesarke, ki jih združuje kolesarski konjiček. Kolektiv osmero deklet in žena nosi naziv **Dober dan, naši!**

S takim pozdravom bodo tudi pozdravile naše rojake v daljnji Avstraliji, kjer bodo prekolesarile v 10 etapah približno 1200 km od Sidneya do Melbournea.

Srečno na poti, korajžne babnice, in srečno vrnitev domov!

Raznoterosti iz Domžal

Prvi mož v Domžalah, ki je vpeljal petrolejevo (petrolejsko) svetilko v svoji slamnikarski tovarni, je bil Ravnikar Matija iz Zg. Domžal 107. Rojen je bil 19. novembra 1839. Od vseh strani so hodili k njemu gledat to veliko novost. Povsod drugod v Domžalah in okolici je namreč takrat še brlela leščerba ali lojenica. Dasi brez vsake šole, je vendar izvrstno vodil svoje podjetje.

Domžalski slamnikarski tovarnar Krizant Ladstätter je leta 1882 ustanovil v New Yorku svojo tovarno in poslal tja dve tukajšnji šivki.

Leta 1923 je bilo Domžalcev v Ameriki: New York 305, Cleveland 37, Čikago (Chicago) 30 in drugod 12. Skupno 384. Zveza med njimi in domačim krajem je skozi ves čas ostala kar najlepša.

V času Valvazorja (1641–1695) so bili Domžalci zelo znani. Valvazor je o njih dejal: »Domžalci znajo poi-

skati zaslužek. Od semnja do semnja gredo s svojimi slamniki, da jih v denar spravijo. Za zaslužkom hite v tuja mesta, v daljino Ameriko. Doma ti že iznajde karkoli, samo da zasluži.«

V XVI. stoletju so bili pri nas mostovi še velika redkost. Mostu ni bilo v Črnučah in tudi ne pri St. Jakobu. Ljudi so prevžali čez reko brodarji.

Most čez Bistrico pri Domžalah so napravili leta 1724. Postavila ga je kranjska dežela sama s pogojem, da je smela pobirati mostnino.

Pošta v Lukovici je začela z delom leta 1867.

V XVIII. stoletju je šlo toliko voznikov skozi Domžale, da so prav zaradi njih nastavili tam duhovnika, da bi tem voznikom bilo omogočeno ob nedeljah in praznikih udeležiti se službe božje.

Zbral: MILOŠ LIKAR

Slogan našega domžalskega piva

1. Rodičani, Jaršani in okoličani, pijte pivo Adam Ravbar z nami, ker smo Janez, Jože, Smajo in pa mami združili sredstva za pivovarno vašo, naj tudi župnik da za mašo, da bi pili zdravo pivo rodniško, Adam Ravbar imenovano svetniško.
2. Adam Ravbar, krumperški vojščak ime bo pivu, ki ga pil bo vsak, pri Rekeljčku na Rodici bo zorjeno in po Češkem vzorcu narejeno, da združil bi to pivsko vas nas Janez in Tatjana vabila med nas.

Poslal: Peter Jeretina
Sr. Jarše 83 Domžale

EPI – KRĚPI KREPTOGRAM:

I. Lipovšku

V občinskem parlamentu bil na mesece si TAT, si kradel, kar ni šlo ti: drugim si mandat!

BROJAN

Skoraj kot nekrolog!

Malo Morgen je prišlo
Lepo potihem bo odšlo
In zdaj vam bo za nohte šlo!
Ne rabimo take strokovnjake;
Odpustil bi brez milosti jih vsak.
Sramoto nam so grdo prizadeli
Tako, da smo ob tenkem kruhu želeli...
Raje bi potihoma sami odšli,
Oh, da ne bi mi po vas prišli!
Joj, prejoj moj Mlinostroj!

Tvoj delavec VALENTINČIČ
(naslov v uredništvu)

Epigrama

Svoboda poročanja v Sloveniji

Skupščina nam sprejme proračun, a radio od tam nič ne poroča. Zatorej živela »svoboda« za »pogum« za tistega, ki »delo« to – naroča...

Pri zdravniku

(v moji deželi)

Tam v čakalnici so dvojna vrata: ena so za borce, druga za? – ljudi. Al' zdravljenja zdravnika ne poznate? al' pacienti neenake so – krvi?!

FRANCE CERAR

NAŠ ROKOVNIAČ ŽONČA

Slamice iz Slamnika

Župana navdušila za dirke mama

Naš župan gospod mag. Ervin-Anton Schwartzbartl je na podelitvi spominskih daril domžalskim motošportnikom po zaključku uradnega dela v sproščenem razgovoru povedal, da je njega za dirke na hipodromih in motodromih navdušila njegova mama, ko je živel še v Mariboru. Mladim športnikom zato daje vso moralno podporo. To je na vse zadnje najlažje dati, (kot se je sam slikovito izrazil), zato pa bo s finančno toliko teže gledati na naš nezavidljiv gospodarski položaj... Vsaj nekaj: bolje to, kot nič!

Temačne sile spet na delu!

»Bo pa hudič,« so rekli na novem uredniškem odoboru. Stari je vsaj kavo dobil, novemu pa še te ne privoščijo... Ni kaj, prijatelji: temačne sile so še vedno na delu, pa rovarijo naprej...

Slamnik je glasilo občine Domžale in je nadaljevalec tradicij časopisa Domžalec, ki je izhajal v letih 1925 (5 števil), 1929 (2 številki), 1934 (1 številka), 1935 (1 številka). Domžalec je izšel še v letu 1958 (1 številka), nato pa je 5. 11. 1962 pričel izhajati Občinski poročevalec in je redno izhajal vse do 21. marca 1991, ko se je preimenoval v Slamnik.

Glasilo izhaja dvakrat mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno.

Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi:

- Stane STRAŽAR, glavni urednik,
- Matjaž BROJAN, odgovorni urednik,
- Janez STIBRIČ, Slovenska demokratična zveza,
- Matjaž VOVK, Slovenska demokratična zveza,
- Bogdan OSOLIN, Slovenski krščanski demokrati,
- Janez HRIBAR, Slovenska kmečka zveza – Ljudska stranka,
- Jurij BERLOT, Slovenska kmečka zveza – Ljudska stranka,
- Igor LIPOVŠEK, Stranka demokratične prenove,
- Cveta ORAŽEM-ZALOKAR, Stranka demokratične prenove,
- Milan PIRMAN, Liberalno demokratična stranka,
- Martin GROŠELJ, Liberalno demokratična stranka,
- France CERAR, neodvisni,
- Ada LOVŠE, Socialistična stranka.

Glavni urednik: Stane STRAŽAR, tel. 721-89, odgovorni urednik: Matjaž BROJAN, tel.: 711-686, tehnični urednik: Janez DEMŠAR, tel.: 325-261, fotografije: Vido REPANŠEK, tel.: 737-492 (od 9–12. ure in od 14–18. ure).

Glasilo izhaja v nakladi 16.000 izvodov in ga tiska Tiskarna ljudske pravice Ljubljana. Rokopise sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 70, Domžale, p.p. 2.

Poslanih rokopisov in fotografij uredništvo ne vrača.

Osmrtnice, zahvale, oglase, razpise in objave oddajate v tajništvo predsedstva Skupščine občine Domžale, Ljubljanska 69/1, Mihael KEPIČ.

Glasilo je na podlagi sklepa izvršnega sveta Republike Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodnje.